

உ

கடவுள் துணை

கூடித்திரியர்களாகிய

வள்ளிய பூபதிகள் பேரில்

மகாகவியாகிய கம்பர் பாடிய

சிவசு யெழுபது மூலமும்

பேழைக்குடி ம. துரைசாமி நாயகரவர்கள்

இயற்றிய தெளிவுரையும்.

வள்ளிதலமீக்திரன் பத்திராதிபர்

ஆ. சுப்பிரமணிய நாயகரவர்களால்

பிரசுரிக்கப்பட்டது.

1915

விலை அணு 6.]

[தபாற் கூலி 2.

சென்னை வேப்பேரி மதுகாவேணிவிலாசம் பிரஸ்.

கடவுள் துணை.

கம்பர் வரலாறு.

பூமணக்கும் பொழில் மலிந்த தமிழ் நாட்டிலே “சோழவளநாடு சோறுடைத்து” என்றபடிநீர்நில வளங்களாற்சிறந்த சோழமண்டலத்திலே, தஞ்சையை யடுத்த தேரமுந்தூர் எனவழங்கும் திருவழுந்தூரிலே கம்பர் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பர். கம்பர்வீட்டில் நாடோறும் புதுமட்பாண்டங்களில் சமையல் செய்வது வழக்கமாகையால் பிரதிதினமும் சமையல்செய்தபாண்டங்களைக் கொல்லையில் ஓர் புறத்தில் எறிந்துவந்ததால் நாளடைவில் அவையோர் மேடாயின. கம்பருடைய வாழ்க்கைக்கு அறிகுறியாமாறு இம்மேட்டைஎவரும் அழிக்காமல்விட்டதனால் நாளதுகாறு அதுகொடாது “கம்பர்மேடு” எனவழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவரை கம்பநாடுஎன்னும்ஒருசிறுநாட்டையாண்டு வந்தசிறற்றரசனுடைய புதல்வர் என்றும், ஓச்சன்வீட்டில் வளர்ந்தவர் என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இவர்தன்மகன் அப்பிகாபதி இராசகுமாரத்தியை இச்சித்ததனால் அரசன்சினந்து அவனைக்கொன்ற காரணம்பற்றிப் பழிக்குப்பழிவாங்கத்தருணம் பார்த்திருந்தஇவர் வேட்டையாடும்போது ஒருயானையால் தூத்திவரப்பட்டஅவ்வரசகுமாரனை “காட்டானைவிட்டாலும் கவியானை விடுமா” என்று ஈட்டியால் குத்திக்கொன்றனர்; என்றதொரு கதையைக்கொண்டு இவர் கூத்திரியரல்லராயின் அங்ஙனஞ் செய்பத் துனியாரெனச் சிலர் கருதுகின்றனர்.

“ஈடார்தருஞ்சோழ நாடதிலுறந்திரு வழந்தூரினில்
பீடாருமோச்சக்குலத்தொருவனவ்வூர்ப்பெருங்கோயில்வாய்
நாடாறுதிக்குந் தொறுஞ்சென்று சங்கூ துநல்வேலையான்
கோடாமலதுசெய்து வருநாளுளொருநாளிற் கூறியிடை.

கம்பத்தினருகோர் சிசுக்கண்டுபெருகுங் களிப்போடெடுத்
தம்பத்தனையும்வென்றவிழியுற்றமனையாள்கை யதைநல்கினான்
கொம்பத்தவவண்மார்பிலமுது றண்முதலாயகுணமெய்தலால்
நம்பத்திகண்டிசனருள்செல்வமிதுவென்னநனியெண்ணினார்.
கம்பத்தினடியிற்கிடந்திட்டதாற் கம்பனென்னப்பெயர்
உம்பர்க்குமெய்தாதபேரூன பிள்ளைக்குவந்தோதினார்.”

எனக்கூறும் புலவர் புராணத்தால் இவர் திரு
வழந்தூர் ஓச்சன்வீட்டில் சிலகாலம் வளர்ந்தவர் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

கம்பத்தினடியிற்கண்டெடுக்கப்பட்டவராதலால்
கம்பர் எனபெயர்பெற்றாரென்றும், காளிவரம்பெற்றுக்
கவிபாடுமுன்னரே அறிவிலாச்சிறியராய்க்காப்பம்போல்
இருந்தவராதலின் மற்றச்சிறுவர்கள் இவரைக் கம்ப
பன் என்றழைத்த காரணத்தால் கம்பர்எனப்பட்டார்
என்றும், இவர் ஓச்சன்வீட்டில் வளர்ந்து வருங்கால்,
திருவெண்ணெய் நல்லூர் சடையப்ப முதலியார் இவ
ரைத் தம்மில்லறத்திற்கழைத்துவந்து தம்மைந்தரோடு
இவரையுங்கூட்டி ஓர்கணக்காயரிடத்தில் அதுப்பி கல்
விபயில்விக்க அவ்வுபாத்தியாயரது கம்பங்கொல்லையை
க்காத்திருந்த காரணம்பற்றி கம்பர்எனவாயிற்றென்று
ம், அவ்வாறு கம்பங்கொல்லையைக்காத்துவரும் நாட்க
ளில்ஓர்நாள்நடுப்பகலில் நித்திரைவர அங்கிருந்த காளி
கோயிலிற் படுத்து தூக்கவிடவும் ஒருகுதிரைவந்து
கொல்லையை யழிப்பதாகக் கனவுகண்டு தடுக்கிட்டெ
ழுந்து பார்க்க அவ்வாறே அவ்வூர் அதிசாரியாகிய
காளிங்கராயனது குதிரைவந்து கொல்லையை அழித்த
லைக்கண்டு அதனைஎவ்வளவு ஓட்டியும்ஓடாமல்மேயக்

கண்டு தமது உபாத்தியாயருக்கஞ்சி “கோ” என்றமுதனர். அங்ஙனம் அழுகின்ற அச்சிறுவர் முன்பாகக் காளிகாதேவி தோன்றி “நல்லிளஞ்சிறுவ! அழாதே நின்னாவை நீட்டு” எனவும் அவ்வாறே தம்நாவை நீட்ட அத்தேவி அவர்நாவில் கலைமகளாரது பீஜாக்ஷரத்தை எழுதிவிட்டுமறைந்துபோயினள். உடனே அம்மைந்தர்

வாய்த்தவயிரபுர மாகாளியம்மேகேள்

காய்த்ததினைப்புனத்திற் காலவைத்துச்—சாய்த்துக்

குதிரைமாளத்தின்ற காளிங்கராயன்

குதிரைமாளக் கொண்டுபோ.

என்றொரு வெண்பாபாடவும் குதிரைத்துள்ளி விழுந்துஇறந்துவிட இதுசங்கதி உபாத்தியாயருக்குத்தெரிந்து காளிங்கராயன் இதனைக்கேட்டால் என்னசெய்வானே என்று அஞ்சி நடுங்குவதைப் பார்த்து அவர் மகிழும்படி “குதிரைமீளக் கொண்டுவா” என்றசுடைசியடிபை மாற்றிப்பாடவும் உடனே அப்பரியுயிர்த் தெழுந்தது. இதனைக்கேள்வியுற்ற காளிங்கராயன் இவரைவரவழைக்க இவரும் கம்பங்கொல்லையைக் காத்திருந்த கம்பத்துடனே சென்றூராதலின் இவரைக்கண்ட அரசன் “இந்தகம்பனா அதுசெய்தவன்” எனக்கேட்டதனால் வந்தபெயரென்றும் பலவாறு கூறுகின்றனர்.

மகாகவிச் சக்ரவர்த்தியாகிய இவர் இராமபக்தியிலும் ஆழ்வார்பக்தியிலும் ஈடுபட்டிருப்பதைக்கண்டு வியந்த ஸ்ரீரங்கத்து வித்வாமிசர்கள் இவரைக் கம்பநாட்டாழ்வார் எனப்புகழ்ந்தனர். இவர்காலத்திருந்த புலவர்கள் புகழேந்திப்புலவர், ஒட்டக்கூத்தர், ஒளவையார் முதலியவர்கள்.

கம்பர் இயற்றியநூல்கள் சரஸ்வதியந்தாதி, சிலையெழுபது, இராமாயணம், சட்கோபரந்தாதி ஏறொழுபது முதலியன. இவற்றுள்;

சரஸ்வதியந்தாதி:—காளி அநுக்கிரகம்பெற்றசிறு பிராயத்திலேயே தமக்குமேன்மை யுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய சரஸ்வதி தேவியை முப்பது பாட்டுகளைக்கொண்ட ஓரந்தாதியினுற் பாடித்துதித்தனர். கலைமகனும் இவருக்கு அருள்புரிந்து சமயாசமயங்களில் கிருபை பாவித்து வந்ததை கம்பர் இராமாயணம்பாடி அரங்கேற்றியது முதலிய சரிதங்களாலறியலாம்.

சிலையெழுபது:—வேந்தர்மதிக்கும்விரக்கவியாகிய இவர் அக்கினிகுலத்தரசர்கள் புகழ்ப்பொருள் விளங்கும் வண்ணம் கூத்திரியர்களுக்குரிய அரசியலைத்தொகுத்து சிலையெழுபது என்னும் இப்பிரபந்தத்தைப்பாடி அக்காலத்தில் காஞ்சியில் அரசுபுரிந்த கருணாகரசர் சோழனது சபையிற் கொண்டுபோய் அவனனுமதிபால் மூதறிவோர் கேட்டுமகிழும்படி அரங்கேற்றுதல் செய்து, அம்மன்னனால் மகிழ்ந்து கொடுக்கப்பட்ட எழுபத்தொன்பதினாயிரம்பொன், தண்டிகை ஆபரண முதலிய பூஷணங்களைப்பெற்றதோடு தாமனுபவம்பண்ணிவந்த நிலத்துக்கு அரசிறை கொடுக்கவேண்டியதில் வருஷம் ஆயிரம்பொன்தள்ளிக் கொடுக்கும்படியும் செய்து கொண்டனர். கருணாகரசர் சோழன் தொண்டை மண்டலம் ஆண்ட சோழவரசனைப்பதும், அவன் சமூகம் இதனைப்பாடிப் பரிசுபெற்றதென்பதும் இந்நூலின் 68-வது கவியில்விரிவாய்க் கண்டுகொள்ளலாம்.

இராமாயணம்:—மேற்கண்ட இரு நூற்களையும் இயற்றிய சிலவருடங்களுக்குப்பின்னர் இரண்டாவது சுவலோத்துங்கச் சோழனனுமதியின் பேரில் இக்கவிச் சக்ரவர்த்தி இராமாயணத்தைப்பாடினாராகையால் இவருடைய கவித்திறமை எல்லாம் ராமாயணத்தில் முற்றும் விளங்கிநிற்கின்றது.

சடகோபரந்தாதி:—இராமாயணத்தை ஸ்ரீரங்கத்திற்கொண்டுபோ யரங்கேற்ற யத்தனிக்கையில் ஸ்ரீமந்

நாதமுனிகள் கம்பநாட்டாழ்வாரை நோக்கி "நீ நஞ்சட
கோபனைப்பாடினால்தான் நாபு உமது இராமாயணத்
தைத்திருவுளம்பற்றுலோ மென", அவ்வாறே நூறு
கட்டளைக்கலித்தறையில் சடகோபரந்தாதியைப் பாடி
முடித்தார்.

ஏரேழுபது:—கம்பர் பேரும்புகழும் எய்திய பின்
னரே தன்னை வளர்த்த திருவெண்ணெய் நல்லூர்
சடையப்பமுதலியார் செஞ்சோற்றுக்கடனைத்தீர்க்கும்
வண்ணம் வேளாளர்பேரில் ஏரேழுபதைப்பாடினார்.

சிலையெழுபதைப் பாடியகாலம்:—ராஜேந்திர பல்
லவராயன், கோவிராஜ கேசரிவர்மன், கோவிராஜசக்
ரவர்த்திகள் என்று சாசனங்களாலும், ஜயதரன், ஜய
துங்கன், குலோத்தமன், அபயன் எனக்கலிங்கத்துப்
பரணியாதிகளாலும், அநபாயச் சோழனைன்பெரிய
புராணத்தாலும், வழங்கப்படுபவனாகிய முதலாவது
குலோத்துங்க சோழனிடம் கருணாகரத் தொண்ட
னென்பவன் மந்திரியாகவும் சேனைத் தலைவனாகவும்
இருந்துகலிங்கதேசத்தின் பேரிற் போருக்குச் சென்று
அந்நாட்டைச் செய்துத் திரும்பியவனென்று ஜெயங்
கொண்டான் பாடிய கலிங்கத்துப் பரணியில் நன்கு
உரைக்கிடக்கின்றது. முதலாவது குலோத்துங்கன்
கி. பி. 1070 முதல், கி. பி. 1118 வரையில், அரசா
ண்டவனென்று சரித்திர ஆராய்ச்சியில் வல்லோர்
பலர்முடிவுகட்டி யிருக்கின்றனர். முதலாவது குலோத்
துங்கனுக்குப்பிறகு சிலகாலம்கருணாகரன் காஞ்சியில்
அரசு புரியும் சமயத்தே கம்பர்இந்நூலை அவனது
சமூகத்தே அரங்கேற்றினரென்பது உறுதிப்படுகிறதால்
சுமார் 800-வருடங்களுக்கு முன்னென்று ஏற்படுகிறது.

இனி இராமாயணத்தை எக்காலத்தில் இயற்றின
ரென ஆராயப் புகுவோமானால், நாம் மேலே கூறிய
முதலாவது குலோத்துங்க சோழனது குமாரனாகிய

விக்கிரமச் சோழன் கி. பி. 1118 முதல், கி. பி. 1128 வரையில் அரசியற்றியவனென்றும், அவனது சமு கத்திலேயே ஒட்டக்கூத்தர் சமஸ்தான வித்வான யிருந்து அவன்பேரில் விக்கிரமச் சோழனுலாபாடின ரென்றும் புலப்படுகின்றது; நிற்க,

ஹை விக்கிரமச் சோழனது குமாரனே இரண்டா வதுகுலோத்துங்கச் சோழனெனப்பெயர்பெற்று கி. பி. 1128 முதல், கி. பி. 1158 வரையில் அரசியற்றியவன். அச்சோழனுக்கே ஒட்டக்கூத்தர் உபாத்தியாயராக விருத்தி கல்விபயிற்றி வந்ததனால்

“பாடும்புலவர்புகழொட்டக்கூத்தன்பதாம்புயத்தை, குடுங் குலோத்துங்க சோழனென்றே யென்னைச் சொல்லுவரே”

என்றும் அம்மன்னனே கூறியிருத்தலாலும், கம்பரையுங், கூத்தரையுங் கொண்டு இராமாயணத் தைப் பாடும்படி செய்தவன் இரண்டாவது குலோத் துங்கச்சோழனே என்பதும் வெள்ளிடைமலை போல் விளங்குகின்றது.

இத்தகைய ஆதாரங்களை நாம் உற்றுநோக்குவோ மாகில் கி. பி. 1090 க்குமேல் கி. பி. 1170 வரையில் சுமார் 80-வருடகாலம் கம்பர் ஜீவித்திருந்தவ ரென் பதும், தமது ஜீவதிசையின் முற்பகுதியில் சிலையெழு பதைப் பாடினாரென்பதும் மறுக்கமுடியாத விஷய மாகும். இவரது சரிதையை ஆராய்ப்புகுவோர்சிலர் முதலாவது குலோத்துங்கன், இரண்டாவது குலோ த்துங்கன் என்பவர்களது காலவரையும் இவர்கள் மெய்க்கீர்த்தியையும் அறியாது மயங்குவர். முதலா வது குலோத்துங்கச் சோழன், ஏகசக்ராதிபதியா யா சியற்றியவன்; கலிங்கத்துப்பரணி கொண்டவன். சேக் கிழார் பெருமானுக்கு உத்தமச்சோழப்பல்லவன் என் றுயர்ப்பட்ட மனித்து அவருக்கு வேண்டிய உதவி புரிந்து பெரியபுராணத்தைப் பாடும்படி செய்தவன்;

பொன்னம்பலத்தில் பொன்வோடு, மேய்ந்து அச்சப
தினத்தைக் குறித்து,

“நானிலத்தைமுழுதாண்ட ஜபதர்க்கு நாற்பது நாலாண்டில்,
மீனிகழ்நாயற்று வெள்ளிபெற்ற உரோசனிநாளிடபம் போதல்,
தேனிலவு பொழிற்றில்லை நாயகர்தங் கோயிலெலாம் செம்பொன்
மேய்ந்தா, ளேனவருந் தொழுதேத்தும் ராஜராஜன் குந்தவைபு
விந்தையாளே”

என்ற விருத்தப்பாவால் தில்லைநடராஜர் கோயில்
உள்பிரகாரத்து வடசுவரில் கண்ட சாசனத்தை நாட்
டியவனுமாவன். இவன் மகாசிவபக்தனென்று உமா
பதி சிவாசாரியார் கோயிற்புராணத்தில் புகழ்ந்துரைத்
துள்ளார். இம்மன்னனதுகாலத்தில் கம்பர் இராமாய
ணம் பாடினாரென்று கொள்வது முரண்படும். இவன
துகாலத்திற்குப்பிறகேகம்பர் இரண்டாவது குலோத்
துங்கன் காலத்துஇராமாயணத்தைப் பாடிமுடித்தார்.

சிலையெழுப தேன்னும் இப்பிரபந்தத்தின் சருத்து:-
“சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லவர்களாகிய வன்னியர்
கள் முதலில் தெய்வத்தை வணங்கி குரவர்களைப்
புசுழ்ந்து, வேதசாஸ்திரவீதி வழுவாவகையாக சுபதி
னத்தில் விஸ்லை பெடுத்துப் பயின்று பகையை அழித்
துச்சயமடைந்து, நால்வகைச்சேனைகளோடும் அரண்
களை யுடையவர்களாகி, துவசத்தை நாட்டி, அர
சாக்ஷி மண்டபத்துள் சிங்காசனத்தின் மேல்மர்ந்து,
முடி சூடி, மகரகேயூர கிரீடந்தரித்து, சந்திரவட்டக்
குடை நிழல் செய்யும்படி செங்கோல் நடையினால்
ஆக்கினாசக்கிரத்தைச் செலுத்தி, தொழிவெறி பிற
ழாது முத்திரை மோதிர மணிந்து, துஷ்ட நிச்சிரகஞ்
செய்து, காவல் புரிந்து, யாவரும் தொழுதன் முதலி
யவை செய்ய செல்வாக்கினால் புகழைபடைந்து, சூற்
றங்சடிந்து, பெருந்தன்மையோடும் இதய வண்மையு
டையவராகி, தேவர்களும் பிராமணர்களும் இலக்குவ
யும் மன்னவர்களும் பெண்களும் வித்வான்களும்

பகைவர்சனும் முறையே வியக்கவும், வாழ்த்தவும், வசிக்கவும், திறையளக்கவும், நடிக்கவும் துதிக்கவும், வணங்கவும், ஏற்றதாய இராஜ சமூகத்தோடும் பெரும்பதி இருந்து; அரசர்கள் புடைசூழ நெறி தவறாது, சாந்த முதலிய குணங்களோடு நிறைந்து, ஈதல் வள்ளற்றன்மையுயர்ந்து, அடுத்தவர்களுக்குத் தாழ்வைத்தராது, உமையருளோடும் அகண்ட ஐசுவரியத்தையும் தசாங்கத்தையும் உடையவர்களாகி, தமது குல ஒழுக்கப்படி மனுமுறை வழுவாது அரசு புரிந்து வருகின்ற இவர்களது வில்லைத் தேவரும், மூவரும், அகத்தியனும், அனந்தனும் கூறல் வேண்டுமே யொழிய எம்போல்பவராற் புகழூந் தகமையதோ சொல்வீர்களாக வென” கருணாகரன் கேட்டு பரிசுகொடுக்க கம்பர் பெற்றுக்கொண்டு துதித்தது என்பதாம்.

இந்நூல் உரையெழுதுவதற்காக முபற்சியெடுத்துக்கொண்ட குலாபிமான சனவாண்டளாகிய இராஜவன்னி பராஜஸ்ரீ, பூந்தோட்டம் வன்னிகுல சேகர, வி. குருசாமி ராயர், காரைக்கால், வ. இராமலிங்க படையாட்சியார், நாகப்பட்டினம், அரங்க இராமசாமி நாயகர், காரைக்கால் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி வி. குருசாமிபடையாட்சியார் முதலியவர்களுக்கும், சிரமம்பாராது உரையெழுதி முடித்த பேழைக்குடி, ம. துரைசாமி நாயகர் அவர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைச் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்நூலை ஸ்ரீமான், வன்னி குலோத்தாரணர்கா. கோபால் நாயகரவர்கள் தாம் வெளியிடவேண்டுமெனக் கருதியிருந்தனர். அவர் காலஞ்சென்று விட்டமையின் அவரது ஞாபகார்த்தமாசயான் இப்போது இதனைப் பிரகடனஞ் செய்துள்ளேன். இந்நூல் நிலவுலகின் கண் நின்று நல்லுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனருளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

வன்னிகுல மித்திரன்,

பெரம்பூர் பாரக்ஸ்
மதராஸ், 1915.

ஆ. சுப்பிரமணிய நாயகர்.

சா த் து க் க வி க ள்.

கும்பகோணத்தில் விளங்காரின்ற

ஜகத்குரு: ஸ்ரீசங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீமடத்தின் ஸன்னிதான சபையின்

ஜ்யோதிஸ் தந்திர ஸௌகன்ய தர்சிகளான

பிரம்மஸ்ரீ சுந்தரேசுவர சிரோஸ்திகள் குமாரரும்

பண்ருட்டி ஸப் ரிஜிஸ்தராருமாகிய

T. S. விசுவநாத சிரோஸ்திகள். பி. ஏ.,

அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

அலைகடற் புவியை யாண்ட வங்கி மன்னவரை யேற்றி
கலைவள மிகுந்த கம்பன் கழறிய காமர் நூலாஞ்
சிலையெழு பதினை யேற்ற தெளிவுரை யொன்றுசேர்த்து
நலமிகு சுப்ர மண்ய நாயக னச்சிட்ட டானே.

சேலம்ஜில்லா ஓமலூர் தாலூக்கா

வெள்ளாளப்பட்டி, பண்டித பரம்பரை

பிரம்மஸ்ரீ, சாமய்யர் அவர்கள் குமாரர்

S. கிருஷ்ணசாமி அய்யரவர்கள்,

இயற்றிய விருத்தம்.

பொன்னறம் பொதியு மேனிப் புவையாட் சுமந்த பேற்றை
யின்னறை யிளகுக் கையா லேந்தியிப் படியை யோச்சும்
மன்னறக் கொண்ட கோசேர் வன்னியர் புகழை மேனார்
நன்னெறி யாக வன்றே நவின்றனன் கம்ப நாடன்.

வேறு.

காவிருக்குங் கனகமணி யிருந்திய மமுதமிசூங்
 கடவு ணுட்டின்
 கோவிருக்குங் பதியிலுங் கோவிந்தன் முதலாயோர்
 கொள்ளும் பெற்றி
 மாவிருக்கும் பண்ணுலகாள் வன்னியரின் மாசுதியுமிழ்
 வசத்த தென்றே
 நாவிருக்கு நாக்கம்ப நாடனருஞ் சிலையுலகி
 ணுட்டி னானே.

நாட்டியசெம் பொற்சிலையா மெழுபதென வரைந்து
 நாடன் சொன்ன [கம்ப
 பாட்டியவின் பொருளனைத்தும் பாவகர்க்கும் பாரோ
 பார்த்துத் தீந்தேன் [ர்க்கும்
 ஊட்டி நிலை நிறுத்தவெனப் பதத்தியலே யனுசரித்தின்
 னுரையை யோங்கித்
 தீட்டியளித் தானுலகில் துடைசாமி வர்மனைனுஞ்
 செவ்வி யோனே.

பொன்மணக்கும் மா லுடைய பூமணக்கும் பதிமணக்
 புத்தே ளாய [கும்
 மன்மணக்கும் மகிமணக்கும் மன்பதைக ளேமணக்கும்
 வன்னி யோர்கை
 வின்மணக்குங் குலபணக்கும் மேன்மேலும் விதிமணக்
 விளக்க மாகச் [கும்
 சொன்மணக்கும் பனுவல்களின் சுவைமணக்கு மோரு
 சொல்லுங் காலே [ரையைச்

வேறு.

இக்குவல யத்துரூபர் வுற்றிடுசெம் பொற்சிலையி
 லட்சணசு விர்த்தி யுரையாய்ந்
 தெக்குல முதித்தவரு மொப்பிடு மகுத்துவ
 மிதற்குள தெனக் கருதியே
 பக்குவ மிகுத்தவர னக்கினி குலத்திலகன்
 பட்சமிகு சுப்ரமணியன்
 மிக்கபொரு ளைச்செல விடுத்திதனை யச்சுதவி
 மெய்ப்புகழ் படைத்தனனரோ.

வேறு.

முற்காலத் தங்கிசூல முறைமை விளைக்கியகம்பர்
 முதன்மை யென்கோ
 பிற்காலத் ததனைமொழி பெயர்த்தவரைப் பெரிதென்
 பின்பு பேணும் [கோ
 நற்காலம் வாய்த்திகத்தி னுட்டியசுப் பிரமண்ய
 நாயகப் பேர்
 தற்காலம் பெரிதென்கோ தாரணியில் நாமுனைக்குந்
 தகைமை யென்னே.

மதுராந்தகந்தாலாகா மலைவையாஆர்,

கோயில் குமாண்டீர் இளையவல்லி,

பிரம்மபுரீ வரதாச்சாரியாரவர்கள்

அபிப்பிராயம்.

சிலை யெழுபது என்னும் பிரபந்தம் வரப்பெற்
 றேன். ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியினது திவ்ய சரி
 தையை செந்தமிழிற் புனைந்த கவிச்சக்கரவர்த்தி யா

கிய கம்பநாட்டாழ்வார், அலைகடற் புவியை யாண்ட
அக்கினிகுலத் தரசர்களின் குலவுற்பவம் குலமாட்சி
மை அரகின் சிறப்பு முதலியவைகளை எழுபத்தொன்
பது செய்யுட்களால் சொன்னயம் பொருணயம் விளங்
கக் கூறியிருக்கிறார்.

இலக்கண இலக்கிய சங்க நூற்கள் யாவையும்
ஒருங்கே கற்றுணர்ந்த பேழைக்குடி ம-ந-ந-ஸ்ரீ, துரை
சாமி நாயகரவர்கள் நூலாசிரியரின் கருத்தைத்தழுவி
ஆங்காங்கு ராமாயண முதலிய நூற்களின் மேற்
கோள்களுடன் உரையெழுதியிருப்பது பெரிதும்
புகழ்தற்பாலதே.

“வன்னிகுல மித்திரன்” பத்திராதிபர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ,
ஆ. சுப்பிரமணிய நாயகரவர்கள், கம்பர் வரலாறென
முதலில் எழுதி சேர்த்திருக்கும் விஷயத்தில், கம்பர்
எனப் பெயர்வந்ததற்கு காரணங்களும், அவரியற்றிய
நூற்களும், அவரது காலத்தினை நிலை நாட்டியதும்
தற்கால சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்வோர் அனைவரும்
கொண்டாடத் தக்கதே. பழமைமையும், பெருமைமையும்
வாய்ந்த இந்நூல் வெளிவந்ததற்கு அத்யந்த சந்தோ
ஷப் படுகிறேன். குலாபிமான மேலிட்டால் தம்மா
போனைவரும் இப்பிரபந்தத்திற் கூறும் அருமை பெரு
மையினை யுணர்ந்து கடைத்தேறுவார்களென இதனை
வெளிப் படுத்திய நாயகரவர்கட்கு எம்பெருமான்
கிருபை பாலிப்பாராக.

காஞ்சிபுரம், மஹா வித்வான்,

புரீமான். இராமசாமி நாயுடு அவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

சீரேறு கவிச்சக்ர வர்த்திபெனத்
 திகழ்பெபராற் சிறந்த கம்பன்.
 போரேறு வன்னிபர்தம் புகழ்புலியி
 லெஞ்ஞான்றும் பொலிந்து தோன்றப்
 பாரேறு தமிழறிஞர் யாவருமேத்
 தெடுப்பமுன்னாள் பகர்ந்த வின்கொற்
 பேரேறு சிலையெழுப தெனுநூலொன்
 றெழில்மிக்கு பிறங்கு மன்றே.

அன்னதனுக் குரையில் குறை யகத்துனிப்பே
 னைக்குடிவா முருந்தமிழ்க் கோன்
 பன்னரிய துரைசாமி நாயகப்பேர்ப்
 பருணிதன் ஏற் பலவும் வாய்ப்பச்
 சொன்னயம்பற் பலவுமிக்குத் தோன்றவுரை
 யொன்றளித்துத் துகளில் சீர்த்திக்
 கொன்னுறுசப் பிரமணியக் குரிசிலச்சிட்
 டுபகரித்தான் குவல யர்க்கோ.

சித்தாந்தம் பத்திராசிரியர் அஷ்டாவதானம் புவை,
சிவபுரீ, கலியாணசுந்தர யதீந்திரர்

அடர்களியற்றிய - விருத்தம்.

கவிச்சக்ர வர்த்தகியெனுங் கம்பன்முன்
ஞளதனிற் கழறி வைத்த
கவினிறையுஞ் சிலையெழுப தெனுநூலுக்
கோருரையைக் கனிவ தாகப்
புவிமசிழ்பேழைக்குடிவாழ் துரைசாமி
நாயகநற் புலவன் றீட்ட
அவிர்ச்சி லேற்றியுத வினன்சுப்ர
மணியனெனு மறிஞ ரேறே.

திருவோத்தூர் திருநாவுக்கரசு மடம்

ம ஹா வி தீ வ ன் ழ தீ த மீ ழீ ர தீ னு க ர ம்
சைவபுரீ, ம. தி, பாநுகவியவர்கள்
இயற்றிய,

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேவரும்புகழு மாண்புளார் கம்பர்
சிலையெழு பஃதென் வனியர்
மேவரும் புகழை விளக்கின ரதனுண்
மேவிய பொருண்முறை யனைத்து
மேவரு முணரப் பேழையங் குடிவா
முழிற்றுரை சாமிநா யகப்பேர்க்
காவருங் கரத்தா னுரையிட வதனைக்
கைத்தலத் தேவரு மேந்த.

அச்சவா கனத்தி லமைத்துயர் முறையா
 யாக்கின னரசரும் பிறரு
 நச்சவா கதத்தி னேற்றிமும் குணக்தா
 நல்லெழின் மதனிணுஞ் சிறந்தோன்
 மெச்சவா கதத்தின் மாறிலாப் புகழான்
 மிகுதிறல் வன்னியர் திலகன்
 எச்சவா கசமுந் தருவனி மித்தி
 நிலங்கிடப் புரிதரு வள்ளல்.

சூரனை வதைத்த வீரவே லுடைய
 சப்பிர மணியநற் பெயரை
 யாரநல் லதிட்டம் பெறுபுக ழாள
 னருந்தமிழ்க் கலைமகட் புணர்வாற்
 சீரிய பன்னூன் மகாருட நிலங்குஞ்
 சிறப்பின னிவன்புக ழென்றந்
 தாரணி யுள்ள நாளள வினுமே
 தணிவற விளங்குக மாதோ.

மென்னை ஹிந்துதியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்
 பண்டிதரும், லோகோபகாரி பத்திராதிபரும்
 வேதாந்த வித்வசீரோமணியுமாகிய
 ஸ்ரீமத். கோ. வடிவேலு செட்டியார்
 அவர்கள் இயற்றிய,

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.
 திண்மையமை வன்னியர்மேற் றிட்பநுட்பஞ்
 செறிந்தழகு செவ்வே தோன்ற
 வண்மையெலாம் பெறுகம்பர் வகுத்தசிலை
 யெழுபதிற்கு வளப்ப மாகத்

தண்மைநிறைந் திமும்பேழைக் குடிவாழார்
 துரைசாமி தக்கோ ரேற்க
 ஒண்மைபாப் பன்னூலாய்ந் துரையெழுதி
 யுலாவச்சி ருற்றான் மாதோ.

சேன்னை துரைத்தன மாதர்கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
 ம-ந-ந-ஸ்ரீ. கா. நமச்சிவாய முதலியார்
 அவர்கள் பாடிய வெண்பா.

கலைமகளைக் கண்கண்ட கம்ப னளித்த
 சிலையெழுப துக்குரையைச் செய்தான்—கலைதேர்
 உரைசாமி யென்ன உலகோ ருரைப்பத்
 துரைசாமி யாம்புலவன் சூழ்ந்து.

சேன்னை காமைசில்காலேஜ் தலைவர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ,
 M. S. பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, பி. எ. எல். டி.,
 அவர்கள்
 அபிப்பிராயம்.

சிலை எழுபது என்ற அருமையான நூலும்
 உரையும் பார்த்தேன். உரை பழைய வுரைகளைப்
 போன்று நன்னடையில் ஆழ்ந்த கருத்துக்களைத் தெள்
 ளிதில் விளக்குகின்றது. முகவுரையில் கம்பருடைய
 காலநிர்ணயம் கூடியவரை சரியாகச் செய்யப்பட்டி
 ருக்கிறது. வன்னியர்குல மகிமைவைய விளக்குவது
 டன் பொதுநீதியும் பற்பல விடங்களில் போதிக்கப்
 பட்டிருப்பதைக் காணலாம். உரையில் எடுத்துக்காட்
 டியுள்ள மேற்கோள்கள் அருமையுள்ளன; பாராட்டத்

தக்கன. இதைப்பதிப்பித்த நாயகரவர்களின் ஆரிய உழைப்பை எவரும் நன்குமதிப்ப ரென்பதில் ஐய மில்லை. அடுத்தபதிப்பில் நூல்தனியாகவும் உரை பின்பாகமாகவும் பிழையின்றிபிரசுரஞ் செய்யப்படவேண்டுமென்ற என் அபிப்பிராயத்தை இவண் தந்துளேன்.

சேன்னை பச்சையப்பன் கலாசாலைத்

சமீழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ,

கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பேரார் கம்ப நாடரெனும்

பெரிய ரளித்த நற்றமிழின்

பாரார் பொருளேய் சிலையெழுப

தென்னு நூலி னுட்பொருளைப்

பாரோ ருணர்ந்து மனங்கலிக்கப்

பரிவார் வன்னி குலமன்னர்

சீரார் பெருமை யுலகறியச்

சிறந்த வுரைதான் வகுத்தனனால்.

ஏழைக் குடியாங் கிலையென்ன

வேந்து செங்கோல் வன்னியர்தம்

ஆழிக் கிணையாங் குலமகனி

லழகார் மணிபி னிரிதுகித்தோன்

பேழைக் குடியான் கலைநலந்தேர்

பிறங்கு மறிஞன் றுரைசாமி

வாழி வளஞ்சா ரிவ்வுரையை

வாய்ந்து புலவோர் களிப்பாரே.

மதுரைத் தீமீழ்ச்சங்கத்து வித்துவான்
 சேங்கல்பட்டு ம-ந-ந-ஸ்ரீ,
 அரங்கசாமி நாயகரவர்கள் இயற்றிய
 விருத்தம்.

முக்குலமன் னரில்முதன்மை பெற்றிடுவன்
 னியர்புகழ்ச்சி முழுது மன்ன
 இக்குமொழிக் கம்பன்செய் சிலையெழுப
 தெனுநூலுக் கிசைவ தாகத்
 தக்கவுரை யியற்றினன்பேழைக்குடிநந்
 துரைசாமித் தமிழ்நா வல்லோன்
 மிக்கவச்சி லதைப்பதித்தச் சுப்ரமண்யக்
 குரிசிலிசை மேவி னானல்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண சைதன்னிய கீரந்தகர்த்தாவும், இராமநிலய
 விவேகானந்த அச்சுக்கூடத்தலைவருமாகிய ஸ்ரீமாந்,
 T. பக்தவத்சலம் பிள்ளை பி. எ. M. B. P. I.

அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

சிலையெழுப தெனுநூற்குச் சீருரையொன் றியற்றினனல்
 மலையெழுநல் விளக்கென்ன பாதுரைசா மிப்பெரியோன்
 கலையெழுநுண் பொருளிதனைக் காசினியோர் தாமறிய
 விலையெழுதற் புத்தகமாய் வித்தகசுப் பிரமணியன்.

ஐறுபுகழ் சிலைத்தோங்க வீணறெல்லாம் பெயர்சிலவ
 மாறுபடு மறக்கொள்கை யூறுபட வண்டமிழி
 னேறுபடு நன்னிலமை யிசைந்தொளிர் வச்சியற்றி
 ஆறுபடு மேலொழுக்க மறைவித்தா னற்புதனே.

ம-நா-நா-ஸ்ரீ

வ சு. செங்கல்வாயப்பிள்ளை எம். ஏ.,

அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

சந்த விருத்தம்.

கலைவல கவிமுத லுரைமுழு வதுநாடிச்
சொலவல பெரியவர் துதிபெறு துரைசாமி
சுலையெழு பதினுரை யெழுதிப திறமீதே
இலையிரு ளெனஎழு பரிதியி னிபனேரும்.

கோமலேசுவரன் பேட்டை ம-நா-நா-ஸ்ரீ, வித்வான்

ம. இராஜகோபால பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்காழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.
வரம்பிசைக்கேந் தியதெய்வ மாண்புலமை
வளர்கம்பர் மகிழ்வி னேங்கிச்
சிரம்பிசைக்கேந் தியதெயிற் செயுநர்வலி
தெயுங்கனலித் திருக்கு லத்தார்
நிறம்பிசைக்கேந் திடவுதவு நெடியசிலை
யெழுபதிற்கு நெறிவ ழாது
பரம்பிசைக்கேள் விபர்வியக்கப் பருவுரையொன்
றியற்றினனாற் பாரீர் பாரீர்.

உரைசாரு மொழுங்கினறு மித்தளித்த வுத்தமன்பே
ருரைப்பக் கேளீர்

வரைசாருந் தீபிகையில் வளம்படைத்த மதியாளன்
மருவும் பேழைத்

துரைசாமி யெனுநாமன் றெல்லுலகி லச்சிட்டித்
துலங்க வைத்தோன்

பரைசாரும் பாகத்தாற் குகப்புறுசுப் பிரபணிய
பாவல் லோனே.

ஓமலூர்தாலுக்கா தோரமங்கலம் கர்ணம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ
வித்வான். அ. வரதநஞ்சையப் பிள்ளை

அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

புவிக்கணியா யான்றபொருள் பயக்குநல்லோர்
கவியென்று புகன்று காட்டும்
கவிச்சக்ர வர்த்தியாங் கம்பனது
தமிழ்மணக்குங் கனிவா யானே
சேவிக்கினிமை பெறவமைத்த தெள்ளமுதாம்
சிலையெழுப தென்னு மிந்நூல்
உவக்கமுன முபர்கருணா கரச்சோழ
னவையினிடை யுரைத்த தாமால்.

பாட்டொன்றுக் காயிரம்பொன் பரிசுபெற்று
வன்னியராம் பாராள் மன்னர்
தோட்டுன்று நெடுஞ்சிலையின் பெருவீரம்
புகலுமிந்நூல் சுசனர்க் கெல்லாங்
காட்டொன்று நல்வழியில் மீட்கவென
வுரைதிட்டிக் கடமை செய்தான்
பாட்டளிசேர் பொழிற்பேழைக் குடித்துரைசா
மிப்பெயர்கொள் பாவலோனே.

அன்னதனைத் தன்னதச்சு விமானமிசை
யேற்றியுல கனைத்து மேற்றும்
வன்னிகுல மித்திரன்பத் ராதிபனாஞ்
சுப்ரமண்ய வள்ளல் செய்த
மன்னுமுப காரமிதற் கென்னோகைம்
மாறென்று வாணை நோக்கி
யுன்னுவதல் லாற்பிறிதென் னன்னவர்தம்
வழிசிறப்புற் றேங்க வென்றே.

விஷ்ணுபாத சேகரோஸ்னும் ம-ந-ந-ஸ்ரீ,
வித்வான் ஜா. பசுபதி நாயகரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை வெண்பா.

வாழையிளந் தாரொடிய மந்திகள்பாய்ந் தாங்கயலேய்
தாழையிள நீர்குடித்துத் தண்டலைசேர்—பேழைநகர்
நங்கன்துரை சாமிமால் நற்செயலொன் றோதுகிறேன்
இங்கெவருங் கேட்டுணர யான்.

இம்பர் தனிப்புரந்த ஏற்றமிகும் வன்னியர்க்கோர்
கம்ப ரொனும்பெரியர் கண்டளித்த—செம்பொற்
சிலையெழுப தாநூற்குத் தெள்ளுரைசெய் தீந்தான்
இலைநிகரென் றோத இவன்.

அத்தகைய நூலதனை யச்சிட்டான் வன்னிகுல
மித்திரனை யெங்கெங்குங் மேவிவர—வைத்துளனும்
நற்சுப் பிரமணிய நாயகன்றான் வாழுகின்ற
இற்குயப் பேட்டை யெனல்.

ஸதாவதானம், யாழ்ப்பாணம்,

ஸ்ரீமான். நா. கதிரைவேற்பிள்ளை யவர்கள்

மாணாக்கர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ,

புரசை, மு. பாலசுந்தர நாயகர் அவர்கள்

இயற்றிய விருத்தம்.

முத்தியின் வழிவந்த முக்குலத்தா ராயவன்னி

முதல்வர் சீர்த்தி

பத்தேழு பாவினத்தாற் சிலையெழுப தெனுநூலைப்

பரிவி னாலே

பித்தேறிப் பிதற்றுநர்நா வடங்கியிடப் பெரும்புல
 கம்பன் மென்மேல் [மைக்
 சத்தூர வியற்றினதற் கோருரைதா னிஞ்ஞான்று
 சாற்றி னாலை.

அன்னவன்யா ரென்புழீஇ யரியகலை நனிதெரிந்தா
 னறிவோர் சாற்றும்
 மன்னவர்பேழைக்குடிவாழ் துரைசாமிப் பெயரு
 மகிப னின்று [டைய
 வன்னிகுல மித்திரன்பத் திராதிபனாஞ் சுப்பிரமண்ய
 நாய்க னச்சில்
 முன்னுறவைத் தேவிடுத்தா னவைகாணவுளமகிழ்ந்தே
 முலகுக் காமால்.

சென்னை கலியுகவர்த்தமானி பத்திராதிபர்
 ஸ்ரீமத் கந்தஸாம் பிள்ளை மாணுக்கர் லோருவரும்,
 இலவை. ஜோதிடவைத்திய சித்தாந்தி
 ஸ்ரீமத் சங்கரலிங்கம் பிள்ளை துமாரரும்,
 தென்காசி ஸ்ரீராமாதுஜம் பிரஸ் மாணேஜருமான,
 ஸ்ரீமான், E. S. சிவராமலிங்கம் பிள்ளை
 அவர்கள் இற்றிய,

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.
 பதியுறைவோர் புறவிழிப்பா லவர்தன்குறை
 தீர்க்கமலர்ப் பதியன் றெய்வ
 நிதியெனவே முதற்படைத்த நிருபர்வன்னி
 குலக்கரும்பின் நிறையைக் கம்பன்
 ததியுளசெஞ் சிலையெழுப தெனக்கவிசற்
 கரைவட்டாய் தொகுத்தான் யார்க்கு
 மதியுளநற் றுரைசாமி வள்ளலுரை
 வெணும்பாகாய் வழங்கி னாலை.

ஈதுரைத் தமீழ்ச்சங்க வித்வான்
காங்கயம் - அஷ்டாவதானம், ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ,
சிட்டா, V. சேஷாசல நாயுடு அவர்கள்

இயற்றிய விருத்தம்.

மணிசேர்மகுட மன்னவர்கள் வணங்குங் கம்பநாடர்மிக
அணிசேர்ஒவ்வோர் கவிக்குமொவ்வோ ராயிரம்பொன்பரிசுட
திணிசேர்நரவாகனமடைந்து திகழுங்கருணாகரவனியன் [னே
பணிசேர்அவையிலரங்கேற்றம் பண்ணும்செம்பொற்சிலைகவி

[க்கு

வாழைக்குடிகள்நறுந்தேறல் மணித்தாலடைந்து தங்கணிந
மாழைக்குடியராஞ்சரும்பர் மாநதிமுரலுஞ் சோலையடர்
எழைக்குடிகளில்லாம லெங்குமணிமா ளிகைசூழும்
பேழைக்குடிவாழ் கலைவல்லான் பிறங்குந்துரைசா மிப்பெய

[ரான்

கலைஞர்மதிக்குமேற்கோள்கள் காட்டிவிரிவாயோருரையைத்
தலைமையெனவே தந்தருளத் தழைவன்னிகுலமித்திரனை
உலகிலின்றபேரிசையா றுசிதசுப்ர மண்ணியவேள்
நிலவவச்சிற்பிரசரித்து நேர்ந்தானியாவும் தேர்ந்தானே.

கோயமுத்தூர் வித்வான் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ

கந்தசாமி முதலியார் அவர்கள் குமாரரும்,

பண்டிதர் ச. திருச்சிற்றம்பலம் பிள்ளை அவர்கள்மாணக்கரும்

டிஸ்ட்ரிக்ட்கோர்ட்டு வகீலுமாகிய ஸ்ரீமான்

C. K. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள், பி. எ.

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வன்னிகுல பூபதிகள் மேற்கம்பர் திருவாக்காய்

வையம் போற்று

மன்னுசிலை யெழுபதெனும் மாக்கவியைத் துரைசாமி

மகிபன் செய்யும்

பன்னுதெளி வுரையுடனே யச்சியற்றிக் குலம்வளரும்
 பண்பு செய்து
 நன்னயவான் சுப்ரமண்ய நாயகவேள் நிலவுபுகழ்
 நலம் பெற்றானே.

போர்வேந்தர் படைச்சிறப்பு முலகமெலா மதனாலே
 புகழ்பெற் றோங்கி
 ஏர்பெறவே தழைத்துயரு மியல்பெல்லா மொவ்வொ
 யியம்பு மிந்தால் [ன்றா
 பார்பெறவே யுலகினர்க்கு விளக்கியுப கரித்ததுவும்
 பண்பா விந்த
 பேர்பரவு மிருவர்களு மழியாத புகழ் பெற்று
 பிறங்கு வாரே.

சேன்னை இராயப்பேட்டை,
 வெல்லிகாலேஜ் தர்க்கபோதகர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ
 S. சச்சிதாநந்தம்பிள்ளை பி. எ. எல். டி.,
 அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட
 அபிப்பிராயம்.

சிலை யெழுபது என்னும் இந்நூல் முற்காலத்துத்
 தமிழகத்தில் அரசுபுரிந்த அக்கினிகுல மன்னர்களது
 அரசியலின் உறுப்புகளைப் பெரிதும் புகழ்ந்து கூறுவ
 தாகும். இதனைஇயற்றினோர் கம்பநாடர் என்று இதிற
 காணக் கிடக்கின்றது. இந்நூலின் முகவுரையில் கம்
 பரது கால வரையறையைப் பற்றி ம - நா - நா - ஸ்ரீ,
 ஆ. சுப்பிரமணியநாயகர் அவர்கள் எழுதியுள்ள விஷ
 யங்கள் நம்மனோர் நன்மதிப்பிற் குரியன. இதற்கு
 வரையப்பட்டுள்ள உரையும் சாலச்சிறப்புடையதே.

திருச்சி எஸ். பி. ஜி. காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதரும்,
 “செந்தமிழ்ச்சேல்வம்” பத்திராதிபருமாகிய

ம-ா-ா-புரீ, அ. சுந்தரநாதம் பிள்ளை

அவர்கள் இயற்றிய.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

முந்துநான் மறைகட் கெட்டா முழுமுதல்
 வழி நாட்டில்

வந்துதா னமர்ந்து சங்கம் வளர்தா
 வமைய வாய்ந்த

நந்துறாத் தமிழில் வல்ல நயதிருக்
 கம்ப நாடன்

சிந்துறா துரைத்தா னேங்குஞ் சிலையெழு
 பதான் னாலே.

சிலையெழு பதிலே மன்னர் திருக்குலத்
 தவரே யாகும்

நிலையுறு வன்னி யர்தம் நிறைபுகழ்
 விளங்கு மாலே

உலைவறு மதனுட் சொற்ற வுயர்பொரு
 ளனைத்து மாய்ந்து

கலைவலர் களிக்கச் செய்தான் கருதுரை
 யொருவ னம்மா.

அன்னவன் யாரே யென்னி லரசுவர்
 குலத்தில் வந்த

மன்னிய குணத்து மிக்கான் மகிழ்தமிழ்க்
 கலையில் வல்லான்

கொன்னுபர் செல்வப் பேழைக் குடியினில்
 வாழுங் கோமான்

நன்னயத் துரைசா மிப்பேர் நாயக
 னாகு மாதே.

இத்தனி நூலின் சீரு மெழிலுரை
 வளமுங் கண்டு
 சித்தமன் சளியே பொங்கச் செவ்விய
 அச்சி லேற்றி
 இத்தரை முழுது நாளு மினிதினி
 னுலாவச் செய்தான்
 நத்துசப் பிரமண் யப்பேர் நாயகன்
 நலத்தாற் றானே.

தீருவேண்ணையநல்லூர்,
 ஸ்ரீ கம்பர் கலாமிர்த சங்க காரியதரிசி
 ஸ்ரீமான், தி. வடிவேலுமுதலியா ரவர்கள்
 இயற்றிய விருத்தம்.

கலைவளர்க்குங் கவிபுனைந்த கம்பநாட்
 டடிகள்புவி காவலோர் தஞ்
 சிலைவளைக்கும் பெருமைதனைச் சிலையெழுப
 தெனுநூலாற் சிறக்கச் சொற்றா
 றலைவளைக்கும் புவனியுளே ரறியவுரை
 விரித்துரைத்தா னழகாய்த் தெங்கு
 குலைபழுக்கும் பேழைகுடி துரைசாமி
 நாயகனாங் குணவா னம்மா.

அப்பெரிய காவியத்திற் கருகரா
 மனற்குலத்தோ ரவாவின் வண்ண
 மெப்புலவ ருங்கண்டு கும்பனுவரை
 யிதுவோவென் றேத் தெடுப்ப
 சுப்பிரம ணியக்குரிசிற் செப்பமுட
 னச்சிட்டித் துலங்க வைத்தா
 ரிப்புவியோர் செந்தமிழி னின்பநலந்
 துய்ப்பரென விசைவு கொண்டே.

காரைக்கால், சாஸ்திர ஜராய்ச்சி ம - ஈ - ஈ - ஸீ,

V. குருசாமி படையாக்கியாரவர்கள்

இயற்றிய வெண்பா.

கற்றோற்றிற் கம்பனென்போன் காசினியி னுளுகையை
யுற்றோர்க்குச் செஞ்சிலையை யோதினான்—மற்றுந்
துரைசாமி நாவலனுஞ் சொன்னு னுரையுங்
குருசாமி யுள்ளங் கொள.

மதுரைஜில்லா மேம்பூர் வீத்வான் ம-ஈ-ஈ-ஸீ,
வீ. ஆறுமுநஞ்சேர்வை யவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழி நெடி. லடியாசிரிய விருத்தம்.

வன்னியரின் புகழ்சிளங்கப் புலவர்சிகா
மணிகம்பன் மகிழ்மிக் கோங்கி
முன்னுருற்றி வைத்தசிலை யெழுபதெனும்
பநுவல்தனை முழுது மோர்ந்து
மன்னுதிரு மிகுபேழைக் குடிவாழந்
துரைசாமி மதியில் வல்லோன்
நன்னலஞ்சா னுரைவகுத்து நாவலின்
புறவளித்தா னதனை நானும்.
மண்டலத்திற் சிறந்ததமிழ் நாட்டி லுள்ளா
ராய்ந்துபொருள் வளங்க ளெல்லாங்
கொண்டுவகைக் கடல்குளித்தின் புறவன்றி
குலமித்திர னதிப னான
தண்டமிழ்ச்சுப் பிரமணிய நாயகனா
மிசையுடையான் தகுதி யாக
விண்டலத்தோர் வியக்குமச்சிற் பதித்துதவி
மிகுகிர்த்தி மேவி னானல்.

கோயழ்த்தூர் லண்டன் மீஷன் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

C. S. சொக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய,

கொச்சக் கலிப்பா.

வன்னியபூ பதிகளின்மேன் மகாகவியாங் கம்பர்செய்த
வின்னிசைசேர்சிலையெழுப தெனுதூற்கோ ரினியவுரை
நன்னருறச் செய்தளித்தா னுனிலமெ லாம்புகழும்
மன்னுபேழைக்குடியில் வந்ததுரை சாமியென்போன்.

அந்தவுரை யினையவனி யதனிலுள மக்களெலா
முந்துமன்பொ டினிதோதி யுணர்வடைத லேகருதிச்
சந்தமுற வச்சேற்றித் தாரணியிற் பிரசரித்தான்
சந்ததம்கூத் திரியகுலஞ் சாரபிமா னந்தரித்தான்;

வன்னிகுல மித்திரமும் மாண்புபெறு பத்திரிகை
சென்னையினி னடாத்திவரு செந்தமிழ்மீதார்வமுளான்
என்னைய நண்பர்கள்பர் லென்றென்று மாறாது
மன்னியிடும் விசுவாசன் வறியவர்கட் குயர்போசன்;

கங்கைநதி சடைக்கரந்த கண்ணுதலார்க் கெழிற்றசன்
சங்கைபெறு மறிஞர்கட்குச் சாதரிய முறுநேசன்
மங்குதலில் புகழ்ச்சப்ர மணியநா யகனென்னு
மங்கிகுலத் தோன்றலென வனைவருஞ்சொல்தூயவனே.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவானும்,
கோயம்புத்தூர் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
ம-நா-நா-புரீ, அ. கந்தசாமிப் பிள்ளை

அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

நமது செந்தமிழில் அளவினாற் பெயர்கொள்
நயப்புறு நூல்களி லொன்றாய்
அமைவுறும் சுவைசால் சிலையெழு பஃதென்
றரைந்திடும் அரிய நூல் தன்னை
யெமைநிகர் வாரும் எளிதினி லுணர
வியற்றின னல்லுரை யன்றோன்
கமைமுதற் குணங்கட் கிருப்பிட மாய
கனதுரை சாமிநா யகனை.

அத்தகு நூலை யச்சினி லேற்றி
யாவர்க்கும் பெரிதுப கரித்தான்
உத்தமன் சுப்ர மண்பனென் றுரைக்கும்
உயர்குணன் வன்னிடர் குலத்து
மித்திர னென்னும் பத்திரா துபனாய்
விளங்குவோன் கோவைமா நகர்வாழ்
வித்தகன் பழனி யப்பூ பதியாய்
மேதகைக் கேயந்த நண்பினனால்.

கோயம்புத்தூர் பள்ளபாளையம்
மாணவர் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் பேர்தகர்சிரியருமாகிய
ம-நா-நா-புரீ N. வையாபுரி பிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய விருத்தம்.

வன்னியபூ பதிகள்குல மிகவிளங்க வளம்பெறுநற்
கவியாற் கம்பன்
பன்னுசிலை யெழுபதிலுக் கழகுமிகுந் தெளிவுரையைப்
பாரோர் மெச்சும்

நன்னயஞ்சால் துரைசாமி நாயகனன் பானியற்றி

நல்கி நன்கு

தன்னுறும்பேழைக்குடிக்கோர் பெரும்புகழ்தந் தான்

சால நன்றே. [காண்பீர்

அன்னதொரு நூலினைநன் றெனவறிஞர் கண்டேத்த

வழகான் மேவுஞ்

சென்னேவேப் பேரிமது கரவினா சப்பிரசிற்

சேர்த்து நானும்

வன்னிகுல மித்திரன்பத் திரவதிப னெனும்பெயரை

வழங்கப் பெற்றே

மன்னுறுமா சப்ரமண்ய நாயகன்றந் தானுலகோர்

மகிழ மாதோ.

கோயமுத்தூர் டவுன் பள்ளபாளயம்

மாணவர் தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியதரிசியாகிய,

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ, S. சுவாமிநாத முதலியார்

அவர்கள் இயற்றிய,

வேண்பா.

சீர்மணக்கும் பேற்றானெஞ் செல்வக் கவிசம்பன்

நார்பணக்கும் வன்னிகுல நன்குறவே—தார்மணக்கப்

பூட்டுஞ் சிலையெழுப தென்றொருநூற் பொற்பேற

நாட்டினு னிவ்வுலகில் நன்கு.

உவந்தளித்த விந்நூலுக் கோருரையை வன்னி

குலந்தழைப்பச் செய்தளிப்பீரென்னத்--தவந்தவமென்

றார்க்குந் துரைசாமி யாய்ந்துரையைத் தந்துலகோர்

பார்க்கும் படிபுரிந்தான் பார்.

பரிந்துரைத்த விந்நூலின் பண்புரையைப் பாரில்
 விருந்தளிப்பான் வேண்டியே யச்சில்—அருந்தமிழோர்
 பார்க்கப் புரிந்ததொற் பண்புறுமா சுப்ரமண்யன்
 பார்க்குள் உயர்ந்தான் பரிந்து.

கோவை அக்நீதலக்ஷீத்ரிய ஜில்லாசங்க காரியதரிசி
 ம-ா-ா-டூ, R. பூபதிபழனியப்ப நாயகர்
 அவர்கள் இயற்றிய விருத்தம்.

புலவர்புகழ் கலிங்கத்துப் பாணியினான் ஜயங்கொண்
 புகழ்ப் பெற்ற [டான்
 அலகிலறி ஞன்கருணா கரத்தொண்ட மான்சபையி
 லன்று கம்பன்
 இலகவுரை சிலையெழுப தெனுநூலை யரங்கேற்றி
 யின்சீர் பெற்றான்
 நிலவுலகி லின்னூலுக் குறைதந்தான் துரைசாமி
 நேயன் மாதோ.

வேண்பா.

உத்தம குலோத்துங்க சோழன் சரிதைபு—ன்
 வித்தகமா யச்சில் விரைந்தேற்றி—மெச்சும்
 சிலையெழுப தாகரு சுப்ரமண்யன் தந்தான்
 உலகினிலுள் ளோர்களிப்ப வோர்ந்து.

உ
கடவுள் துணை.

சிவச யெழுபது.

சீலையெழுப தென்பது: சீலையை எழுபது செய்
யுளால் கூறுவது என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொ
கைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் இந்
நூற்குக் காரணக்குறி யாயிற்று. சீலையென்னும் பல
பொரு ளொருசொல் இங்கே வில்லை யுணர்த்தி நின்
றது. உணர்த்தவே முடி, கொடி, குடைமுதலிய மற்
றைய வங்கங்களையும் பெறுமென்ப தென்னை? “ஒரு
மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரிக்கே” என்ற
தனாலறிக. * இதனாற் புலப்படுவது யாசெனின், அதற்
குரிய வருணத்தை விளக்கும்; அது கூடித்திரிய வரு
ணமென்க. அவ் வருணத்திற் கிஃ துரித் தென்ப
தென்னை? தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மரபி
யல் “படையுங் கொடியுங் குடையு முரசும் - நடை
நவில் புரவியுங் களிறுந் தேருந்-தாரு முடியு நேர்வன
பிறவுந் - தெரிவு கொள் செங்கோ லசர்க் குரிய”
என்னும் எக-வது சூத்திரத்தானும். “வில்லும் வே
லுங் கழலுங் கண்ணியுந் - தாரு மாரமுந் தேரும்
வாளு - மன்பெறு மரபினே னோர்க் கு முரிய” என்

* உதாரணம். சோற்றையுண்டா னெனவே, கறிமுத
லியவற்றையும், பாக்கைத்தின்று னெனவே, வெற்றிலை சுண்
ணம்பு டுதலியவற்றையுங் காட்டு மாறுபோல, வில்லைக் கூற
வே மற்றைய முடி, கொடி, குடைமுதலிய அங்கங்களையுங்
காட்டிய தென்க.

னும் அந்-வது, சூத்திரத்தானும், “(அன்ன ராயினு மிழிந்தோர்க் கில்லை” என்னும் அச-வது சூத்திரத் தானு) மறிக. (வில்லி யென்பதனால், வேடர் விற்பெற விலையோ வெனின்? பெறினும் அதனால் விஜயத்தைப் பெற்று, மற்றையவங் நங்கனோடும் உலகத்தைக் காத்த லவர்கட் கில்லையென மறுக்க.) “முடி முதலிய சிறந்த வுறுப்புகளிருக்க வில்லைக்கூறுவதென்னையோ வெனின்? (நன்று கூறினாய்) சூத்திரியர்களது பிறப்பிடம் பிர மாவின்றோள் அந்த சூத்திரியர்களது தோள் சம்பந் தமாகிய கையினிடமிருந்து அத்தோட்கும் அவர்கட் கும் விஜயத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொடுக்க அதனால் மற்றையவங்கங்களையும் அடைகிற படியால்* வில்லையே கூறலாயிற்று. எழுபதென்பது எண்களின் ரெகுதி; செய்யுட்டுடொகைபை யுணர்த்தியது. இந்நூல்செய்ததெ தன் பொருட் டெனில்: பரிசுபெறற் பொருட் டென்க. இப்படி நூல்செய்தற்கு விதியாதெனின்? முற்கூறிய தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் புறத்திணை யியல் கொடுப்போ ரெத்திக் கொடா அர் பழித்தலு - மறித் தூர்ந் தேத்திய வியன்பொழி வாழ்த்துஞ் - சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில் - சாவலர்க் குரைத்த கடைநிலை

* படைக்கலம் பயிறலில் விற்றொழில் சிறந்தது. அப்படி அசர்களுக்குரிய தொழில்களி னென்றாகிய படைக்கலம் பயிறலில் விற்றொழிலே சிறந்த தென்பதை மகாபாபதம் சாந்தி பருவம் வீட்டு மனைக்கண்ட சருக்கம் “சரு மாமகம் பயிலுதல் சிலைமறை தொடர்தல் - விருதி னேடுநாற் படை களு மளிக்குதன் மேவார்ப்பொருத ழித்தனல் லுயிர்களைப் பொதுமையிற் புரத்தல்-இருநி திக்குழா மீதன் மன்னவர்குல வியல்பே “என்னும் நக-வது கவியில் சிலைமறை தொடர்தல் என்றதனாலும் ஸ்மிருதி யாத்களாலுமறிக.

யானுங்-கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்-கபிலை
கண்ணிய வேள்வி நிலையும்—வேலி னேக்கி விளக்கு
நிலையும் - வாயுரை வாழ்த்துஞ் செனிய றிஜூஉம்-ஆவை
யின் வருடம் புறநிலை வாழ்த்துங்-கைக்களை வகையோ
ளபடத் தொகைஇ-தொக்க நான்கு முள்வென மொ
ழிப” என்னும் ௩௫-வது சூத்திரத்தில் இது “அடுத்
தூர்ந் தேத்திய வியன் மொழி வாழ்த்து.” அதாவது
தலைவன் எதிர்சென்று அவன் செய்தியையும், அவன்
குலத்தோர் செய்தியையும் ஏற்றி, முன்னலை படர்க்கை
பென்னும் இரண்டிடத்தினுள் ஒன்றானற் புகழும் இயன்
மொழி வாழ்த்து; அவற்றில் இது படர்க்கையிற்
புகழ்ந்த வியன் மொழிவாழ்த் தெனவறிக. சிலையெழு
பதென்பதற்குப் பரிசுபெறுவா னொருவன் அப்பரிசு
பெறு வண்ணம் ஈவான் முற்சென்று அவனையும், அவன்
குலத்தோரையும், அவன் குலத்துக்குரிய வில் முதலிய
அங்கங்களை எழுபது செய்யுளாலேற்றிப் படர்க்கையிற்
புகழ்ந்த இயன்மொழி வாழ்த்தாகிய நூலெனப் பொ
ருள் கூறுக. *

பாடினேனை பாயிரர். ௨-வது கவியினும், நூல்
கள-வது கவியினும், ஈந்தோனை நூல் கூச-வது கவியி
னும் காண்க.

* கூறத்தரிய வருணமென்னும் முதற் பொருட்டு வில்முத
லியவைகள் சினைப்பொருள். சினைகளிலாது முதலும் முத
ல்லாது சினைகளும் இல்லை; யாதொல் சினைப் பொருள்
களைக் கூறவே முதலே ஆயது. இதை தொல்காப்பியஞ்
சொல்லதிகாரம் வேற்றுமையியல் “முதலுஞ் சினையும் பொ
ருள் வேறுபடா அ-நுவலுங்கூலை சொற்குறிப்பினவே” என்
னும் கூ-வது சூத்திரத்தாற் காண்க.

இப்பிரபந்தம் பாயிரம், நூல் ஆகிய இரண்டினுள் “தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையும்” செப்புதலால் பாயிரஞ் சிறத்தலின் பாயிரத்தைக் கடவுள் வணக்கம், குலவுற்பவம், குலமாக்கிமை முதலிய வற்றுடன்கூறி அக்குலமாக்கிமை யானது படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண் ஆகிய ஆறு உறுப்பினைக் கொண்ட அரசியலாதலின்; அவ்வாறனுள் படை அரண் இவ்விரண்டும் முன்னும் பற்றைய நான்கும் அசுறுப்பிலாக அரசெனப்பினனும், அவை நீலைப்பய்ப்பத் துதித்தலாகிய வாழ்த்தை நற்றினும் வைத்து, முறையே நூலை படை, அரண், அரசு, வாழ்த்து, என நான் குறுப்பினதாகக் கூறியிருக்கிறார் என வறிக.

அரசியலா ரென்பதை. திவாகரம்-கஉ-வது பல் பெயர் கூட்டத்தொரு பெயர்ச் தொகுதி “படையுங் குடியுங் கூழு மமைச்சு-மரணு நட்பு மரசியலாறே” என்னும் அநு-வது சூத்திரத்தா னுணர்க; நாயனாரும். ‘படைகுடி கூழுமைச்சு நட்பா னுறு=முடையா னா, சரு னேறு.” என்றாரென்க. சிலை-ஆகுபெயர்.

இந்நூல் சரஸ்வதி அறுக்கிரகம் பெற்ற மஹான் வாக்காதலின் அதற்கு சிற்றறிவுடைய என்னால் எழுதிய உரைபில் வழுவிருப்பின் மூதறிவேர் யாவரும் ஆய்ந்து களைந்து கனம் பண்ணி உபயோகித்துக்கொள்வார்களென அவர்களது மேலான கனத்தைக்கோருகிறேன்.

பேழைகுடி, ம. துரைசாமி நாயகர்.

உ
கடவுள் துணை.

சிலையெழுபது

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்

—o—o—o—

பாயிரமென்பது.—வரலாறு. அது நூலுக்கு முன் சொல்வது. முகவுரை யெனினும், பாயிரமெனினும், நூன்முகமெனினும் ஒக்கும். அதை “ஆயிரமுகத்தா என்கின்றநாயினும், பாயிரமில்லது பனுவலன்றே.” என்பவாகலின், மாநகர்க்குக் கோபுரமே போலும், இங்கே நூலுக்கு முதலில் வைத்து எட்டு கவிகளால் பாயிரங்கூறினார்.

கடவுள் வணக்கம்.

கடவுள் வணக்கமென்பது:—தெய்வத்தை வணங்கிக் கொள்ளுதல். அது, இந்நூல் நிறைவுபெற்ற பொருட்டாதலின் இங்கே பாயிரத்துக்கு முதலில் வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

திருவளரும் வன்னியர்செஞ் சிலையெழுபது தினைவிளம்ப, மருவளர்பைங் கடுக்கையும்வெண் மதியுமிழைந்தோன்வாமத், துருவளரும் வரைமடந்தையுவந்தளிப்பத் தோன்றிவரந், தருவளஞ்செய் விகடசகரத் தந்திமுசன் றுடொழுவாம்.

(க)

இதன் பதப்பொருள். திருவளரும் வன்னியர்-செல்வம் நிறைந்திருக்கின்ற வன்னியர்களது, செம்சிலை எழுபதினை விளம்ப-(குலத்துக்குரிய) அழகிய சிலை எழுபதென்னும் பிரபந்தத்தைச் சொல்ல, மருவளர் பைங்கடுக்கையும் வெண்மதியும் மிலைந்தோன்-வாசனைதங்கிய பசியகொன்றை மாலையையும் வெள்ளிய சந்திரனையும் அணிந்த சிவபெருமானும், வாமத்து உருவளரும் வரை மடந்தை - (அவாது) இடது பாகத்து வடிவமைந்து விளங்கும் பார்வதி தேவியாருள், உவந்து அளிப்பத்தோன்றி களிப்பினோடு-பெறப்பிற்றந்து, வரந்தரு வளஞ்செய் - (பக்தர்கள் விரும்பும்) வரங்களைத் தரும் வளப்பத்தினைச் செய்யாநின்ற, விகட சக்ரத்தந்தி முகன்றாள் விகடசக்ர விநாயகரது பாதங்களை, தொழுநாம-யாம் வணங்கு வாம் என்றவாறு.

கருத்து. சிலையெழுபது என்னும் இப்பிரபந்தத்தைச் சொல்ல விகட சக்ரவிநாயகர் பாதத்தை வணங்குவாம். என்பதாம்.

இவ்விநாயகருக்கு விகட சக்ர விநாயகரென்ப பெயர் உந்த காரணத்தை காஞ்சி புராணத்துட் காண்க.

அஷ்ட-ஐசுவரியமு முடையவராகையால், திருவளரும் வன்னியர் என்றார். இதை சுசு-வது கவியிற்காண்க இது வன்றி சஅ-வது கவியில் மாவகையாப் பெருஞ் செல்வரென்றதனாலு முணர்க.

இதில் வன்னியரென்பது:—சோம சூரியாக்கினி வென்னும் க்ஷத்திரிய குலத்தோர் மூவரையும் முக்குலத்தோ ருண்டென்பதென்னை, திருவிளையாடல் திருவாலவாட்க் காண்டம் திருவாலவா யானபடலம்.

“வெள்ளநீர் வறப்பவாதி வேதியன் ஞானமுன்போ லுள்ளவாறுதிப்ப நல்கி யும்பரோ டிம்பரேனைப் புள்ளொடு விலங்கு நல்கிக் கதிருடற் புத்தேண் மூவர் தள்ளருமாயின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர்தமையுந்தந்தான்”

என்னும் கஉ-வது கவியில் “கதிருடற் புத்தேன் மூவர் தள்ளருமரபின் முன்போற் றமிழ்வேந்தர் தமையுந்தந்தான். என்றதனாலுணர்க. கதிருடற் புத்தேளிர் மூவராவார் முச்சுடரை. என்னை! திவாகரம் கஉ-வது பல்பெயர் கூட்டத் தொருபெயர்த் தொகுதி “முச்சுட ராதித்தன் சந்திர னங்கி, என்னும் கக-வது சூத்திரத்தால் சூரியன் சந்திரன், அக்கினி என வுணர்க. தமிழ் வேந்தராவார், சேர, சோழ, பாண்டியரை, இவர்களிற் சோன் அக்கினிகுலமென்க. அம்மூவேந்தருட் சோன் அக்கினிகுல மென்ப தென்னை! ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூராழ்வார் பாரதம் ஆதிபருவம் திரௌபதி மாலையிட்ட சருக்கம்.

“இவன்சல் லியனென் றுரைசான்ற விகல்வேன் மன்னர்க் கேறனையா, னிவன்றன் பகைவர் யாவரையு மிமையோராக்கு மெழினீல, னிவன்றன் டமிழ்சேரடல்வழுதி யிவன்றே ரிரவி குலவளவ, னிவன்செந் தழலோன் மரபாகி யீரே மூலகும் புகழ்ச்சேரன்.”

“என்னும்.” சடு வது கவியில் “இவன் டெந்தழலோன் மரபாகி யீரே மூலகும் புகழ்ச்சேரன்” என்றதனாலுணர்க. திவாகர நிகண்டு முதலிய நூற்களிற் கூறியிருக்குமோ வெனின்; கூறியே யிருக்கின்றது. என்னை! தமிழ்வேந்தர் மூவருக்கும் முறையே பெயர் சொல்லவந்த பொழுது முன்னும் பின்னும் சோனையும் பாண்டியனையும் இன்னகுல மென்று தோன்றாது வாளாகூறி, மத்தியிற் சோழன் பெயரைக் கூறும்போதுமாத்திரம் சூரியகுலமென்று தோன்ற சூரியனென ஒரு பெயரிருக்கிறது; இருக்கவே சூரியனுக்கு ஒளிகொடுப்பது அக்கினியாதலால், முதலிற் கூறுஞ் சேரன் அக்கினிகுலமென்றும் சூரியனால் ஒளிபெறுவது சந்திரனாதலால் இறுதியிற்கூறும் பாண்டியன் சந்திரகுல மென்றும் தானே குறிப்பாலுணர்ந்துதலா லுணர்க. வன்னி, தழல், அக்கினி, அகிங், கனல், சசி எனபன ஒருபொருட் சொற்கள். அப்படி யாகுங்கால் சேரன் குலத்தார் சிலையெழுப தென்றே கூறலாமே

யெனின்? அதற்கன்று; சேரன் குலத்தார் சிலையெழுபது தென்று கூறின், மற்றைய விரண்டுகுலமும் குறிப்பாலடங்கியிருப்பினும் வெளிப்படையிற் பொருந்தா? வன்னியரென்பதோ இயற்கையிற் சேரன் குலமாயினும் மற்றைய இரண்டு குலத்தையுந் தழுவிக்காட்டு மென்னுங் கருத்தால் இந்நூலாசிரியர் வன்னியர் சிலையெழுபது தென்றே கூறினாரெனவுணர்க. மற்றைய விரண்டுகுலமுஞ் சேரன் குலத்தி லடங்குமென்ப தென்னை! சூலசேகரப்பெருமாள் சொன்ன திராவிடவேதமாகிய பெரியதரு மொழி முதலாயிரத்தில் உசு-வது தேட்டந்திறல் அழகிய மணவாளர் விஷயம்.

“அல்லிமாமலர் மங்கைநாத நரங்கள் மெய்யடி யார்கட; மெல்லியி லடிமைத் திறத்தினிலென்று மேவுமனத்தனாக், கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன் சொல்லினின்றிழ் மாலையல்லவர் தொண்டர் தொண்டர்களாவரே.”

“என்னும்கடு-வது பாசரத்தில் இவர் அக்கினி குலமாகிய சேரன் குலத்தாராகவிருந்தும் சூரியகுலமென்பது தோன்ற கோழிக்கோ னென்றும், சந்திரகுலமுந் தானெனத் தோன்ற கூடல் காவலென்றுங் கூறியவாற்றா னுணர்க. உருத்ரவன்னியன், இஷ்வாகு, புருரவர முதலினோர் வம்சங்களையுங் காட்டுமோ வெனின் காட்டுமென்க. என்னை? இந்நூலில் ஆக்னேயக் கருத்தையொட்டி “சம்புகோத்திரவரென்ப” பல விடங்களிற் சொல்லி யிருப்பதால் உருத்ரவன்னியன் முதலியோரையும், மேற்படி குலசேகரப் பெருமாள் சொன்ன கண்ணபுரத்தொளிர் காகுத்தன்றாலாட்டு.

“கொங்குமலி கருங்குழலாள் கோசலைதன் குலமதலாய் தங்குபெரும் புகழ்ச்சனகன் நிருமருகா தாசரதி கங்கையினுந் தீர்க்தமலி கணபுரத்தெங் கருமணியே யெங்கன்குலத் தின்னமுதே யிராகவனே தாலேலோ,”

என்னும் கூ-வது பாசுரத்தில் இராமனை எங்கள் குல மென்ற ராதலின் இட்கவாகு முதலியோரையும், மேற்படி செய்வார் காக்கியின்சீரை கோதைபோல் தாய்தேவகிபெருத் தாழ்வெணிப் புலம்பல் “முந்தை நன்முறை யன்புடை மக னீர் முறைமுறைத் தத்தங் குறங்கிடையிருத்தி-டெந்தையே யென்றன் குலப்பெருஞ் சுடரே யெழுமுகிற் கணத் தொழில் கவ ரேறே-யுந்தை யாவனென் றுரைப்பனின் செங்கேழ்விரலி னுங்கடைக் கண்ணினுங் காட்ட - நந்தன் பெற்றன னல்லு ணர் வில்லா நங்கள் கோன்வசு தேவன் பெற்றிலனே”

என்னும் கூ-வது பாசுரத்தில் நங்கள்கோன் வசுதேவன் என்ற தனால் புரூரவா முதலியோரையும் காட்டியதை யுணர்க, இதன் எ-வது கவியில் “வன்னி யிறைக்குலத்தி லுதித்தவரே” என்றும், நூல் முதற் கவியில் “அணிவனிய குலவரசர்” என்றும் ச-வது கவியில் “வனிய குலவரசர்” என்றும், எ-வது கவியில் “சசியுதித்தோர்” என்றும், கஉ-வது கவியில் “அக்கினிகுலத் தரசர்” என்றும், கடு-வது கவியில் “வன்னிமன்னர்” என்றும் ௨0-ல் “உறழ்தோளார் வன்னிமன்னர்” என்றும், ௨௧-ல் “வனிய குலவரசர்” என்றும், ௨௩-ல் “திண்ணமுறு வன்னிமன் னர்” என்றும், ௩௨-ல் “சயங்கூற வன்னிமன்னர்” என்றும் ௩௩-ல் “வேதியர்க்குதவு வன்னி மன்னர்” என்றும், ௩௪-ல் “புகழ் வனிய வரசர்” என்றும், ௩௬-ல் வயமுறு வன்னிய வர சர்” என்றும், ௩௭-ல் “வீரவன்னிமன்னர்” என்றும் ௩௮-ல் “வன்னிமன்னரெனு மேன்மக்கள்” என்றும், ௪0-ல் “சீராரும் வன்னிமன்னர்” என்றும், ௪௧ல் “தழலிடை வந்வவதரித் தோர்” என்றும், ௩௧-ல் மூன்று குலத்தினுள் “தாய்தாக்கனற் றேன்றும், பன்னும் புகழ் கொளரசர்களே” என்றும், ௩௨-ல் “பிக்கோர் வன்னிமன்னர்” என்றும், ௩௩-ல் “வன்னி யரசர் சமுதம்” என்றும், ௩௪-ல், “வன்னிவேந்தர்” என்றும். ௪௨-ல் “வனிய நிருபர்” என்றும் ௪௬-ல் “வன்னியரசன்றி” என்றும் பிரித்துக் கூறியிருக்கின்றதே யெனில்? அதற்கு இதன்-வது கவியில் “மலயமன்னர் குன்றவர் பல்லவர்” என்றும், நூல்

சு-ல் “படிபுரக்க வவதரித்த பண்ணாடர்” என்றும், அ-ல் “இறைவர் பண்ணாடர்” என்றும், உ-ல் “வாழ்விக்கும் பண்ணாடர்” என்றும், சு-ல் “அரசாள்வது பண்ணாடர் த்தொழிலே” என்றும், ச-ல் “நவில் பண்ணாட்டாரே” என்றும், டு-ல் மங்கையர்கோன் சொலத்தகு பல்லவராயன் மரபிற்றேன்றி” என்றும், டு-ல் குணத்தோர் பண்ணாடரே என்றும் டு-ல் “தமிழ்வேந்தர் இமையப் பொருப்பர் பண்ணாடர்”, என்றும், டு-ல் “பண்ணாடர் தமது பெரும்பதி யிருப்பால்” என்றும், சு-ல் “நாடு பலவினுக்கரசு பண்ணாடு” என்றும், சு-ல் “வீர பண்ணாடர் வில்லை” என்றும், மற்றைய கவிகளில் பொதுவில் “வன்னியர்” என்றும், கூ-வது கவியாகிய கொடிச் சிறப்பில் “அடர்ப் புவி மூன்றினுந் தாமே அரசியற்றும்படிதாவ” என்றும் கூறி யிருப்பதால் பொதுவாய்தெனவே துணிக. மிகுதிபற்றிச் சிறப்பென லாகாதோவெனில்? அறியாது கூறினாய்! மதுதெளிவெனச் சொல் முதுமொழி நல்லாய். * அக்கினிக்குள் சூரியனும் சூரியனுக்குள் சந்திரனும் அடங்குதலின் உற்று நோக்குங்கால் முழுமையும் அக்கினியின்மயமேயன்றிவேறுயாது? நீயே கூறுக. அதுபோல அவ்வக்கினிகுலமே மற்றையது மென்பார்மிகுதியுமமைத்துக் கூறினரென வுணர்க. இக்காரணங்களால் வன்னிய ரென்னும்பதம்: யுகங்கடோறும் † ஆதியில் பிரமாவிலேயே தோன்றி

* சூத்திரியகுல மூன்றனுள் முதன்மையுடையது அக்கினிகுலம்; அக்குலத்துக்குரிய அரசிடலாகியபடை முதலிய வறுப்புள்ளே மற்றைய வீரன்குலத்துக்கு மாதலாலும், அதனால் சூரியகுலச் சிலையெழுபது சந்திரகுலச் சிலையெழுபது எனவெடுக்கின் சொன்னத்தையே சொல்லவேண்டி வருதலின் கூறியது கூறல் கூற்ற மாதலோடும் பொருத்த மின்மையாலும் அக்கினிகுல மொன்றற்கே கூறின் மற்றையதும் அடங்குமென்பார் கூறின ரென்பாரு முளர். அப்படி அமைக்கினுமமைக்க. இஃதவாகு முதலியோர் சூரியகுலத்தவரும், புரூவா முதலியோர் சந்திரகுலத்தவரும் ஆவர்

† இதை இதன் டு-வது கவியினுங்காண்க.

தமிழ்வேந்தர் மூவருள் சேரன் குலத்துக்காகி, பிறகு சோழ பாண்டியர்களைத் தழுவிக்காட்டி மற்றைய தேசத்தாசர்களுக்கு மாயதோர் மொழியென வுணர்க.

நூற்பெயரும், ஆக்கியோன் பெயரும்.

நூற்பெயரும் ஆக்கியோன் பெயரும் என்பது, நூலினது பெயரும் அதை செய்தவன் பெயர் முதலியன. அதுவடநூல் வழங்குபற்றி தானே நார்திக்கூறி கொள்ளுதலின் இங்கே கடவுள் வணக்கத்தின் பின்வைத்து கூர்நூர்.

அறுசீர்கழ்நேடிலா சிரியவிருத்தம்.

முந்துநாள் வீரசம்பு முனிசெய்மா மகத்திற் போந்த, சந்ததியார் சீரோது கெனத்தகு முதியோர் கேட்ப, இந்தணி சடிலத்தெம்மா னிணைக்கழல் பரா அயிசைத்தான், செந்தமிழ்க் கம்பன்செம்பொற் சிலை யெழு பதுவாமிந்நூல். (உ)

(இ-ள்.) (கருணாகரச்சோழன் கம்பரைப் பார்த்து.) முந்து நாள் - ஆதியில் - வீரசம்பு முனிசெய் மாமகத்தில் போந்த சந்ததியார் சீர் - விஜயத்தைக்கொண்ட சம்புமுனிவரால் செய்யப்பட்ட மகத்தாகிய யாகத்தில் வந்த உருத்திர வன்னிய மகாராஜன் முதலியோர்) சந்ததியர்களாகிய (வன்னியர்களது) சிறப்பை (சொல்லும் நீர் செய்த பிரபந்தத்தை) ஒதுவா-சொல்லுக என்று சொல்ல, தகு முதியோர்கேட்ப - (அப்பொழுது அவனது சபையில் தங்கிய) தகுதியுடைய பெரியோர்கள் கேட்டு மகிழும்படியாக - செந்தமிழ்க் கம்பன் செவ்விய தமிழை ஆய்ந்தகம்பரானவர் - இந்து அணி சடிலத்து-சந்திரனை தரித்த சடாபாரத்தினை யுடைய, எம்மான் இணைக்கழல் பரா இய - எமது பிரானாகிய பரமசிவனது இரண்டுபாதங்களை யுந் தொழுது. செம்பொன் சிலை எழுபது ஆம் இந்நூலில் இசைத்தான் - மிக்க அழகினை யுடைய சிலையெழுப தென்னும் பெயர்கொண்ட இப்பிரபந்தத்தைச் சொன்னார் எ-று.

கருத்து. கம்பரானவர் கருணாகரன் சபையில் பெரியோர் கேட்டு மசிமும்படி. சில யெழுபதென்னும் இப்பிரபந்தத்தைச் சொன்னு ரென்பதாம்.

கம்பரென்றதனால் ஆக்கியோன் பெயரும், முத்துநாள் வீரசம்பு முனிசெய்மாமகத்திற் போந்த சந்ததியாரென்ற தனால் முன்னாலின் வழியும், செந்தமிழென்றதனால் அது வழங்கு நிலமாகிய வடவேங்கடந் தென்குமரி மேல்கீழ் கடல் எல்லையும், சிலயெழுபதென்றதனால் நூற்பெயரும், சீர் என்றதனால் அந்நூற்குரிய வருணத்தவர்களது சிறப்பைத் தொகுத்துக் கூறுதல் என்னும் யாப்பும், அதனை விளக்கிக்காட்டுதல் நுதலிய பொருளும், அப்படிக்காட்டியவற்றை விளங்க அறிந்து கொள்ளுதல் பயனும், தகுமுதியோர் கேட்பவென்றதனால் கேட்போரும் ஆகிய எட்டினையும் வெளிப்படையினும், கருணாகரச்சோழன் ஆண்டநாள் காலமும், அவன் முன்னிலை அவையும், பரிசு பெறுதல் காரணமும் ஆகிய இம் மூன்றையும் குறிப்பினும் எச்சமாக்கிக் கூறினர் எனவுணர்க.

கச்சித்தலத்தின் சிறப்பு.

கச்சித்தலத்தின் சிறப்பென்பது:—காஞ்சிநகரத்தினது பெருமை. அது இந்நூலறங்கேற்றிய நகரமாகையால் இனி பின்னரும் எடுத்தாளும் பொருட்டு முன் விகட சக்ர விநாயகனை வணங்கிக்கொண்டது போல இங்கே சூலம், களன், காரணம் ஆகிய மூன்றையுங் குறிக்கவேண்டி ஆக்கியோன் பெயருக்கும் நூற்பெயருக்கும் பின் வைத்து கூறினார்.

வேறு.

மெச்சந்தரங்கக் கடலுலகின் மிளிர்ந்தலங்கண் மிகவெனினு, மிச்சித்தவர்தங் குறைவெயின் முன்னி மம்போற்கடி தற்கியலாவே, பச்சைவண்ணத் திருமாலும் பவளவண்ணச் சோதியும்வாழ், கச்சித்தலத்தைப் புரையுமெனக் கழறத்தலங்கள் காணேமால் (ந.

(இ-ள்.) தாங்கக் கடலுலகில்-அலைகள் பொருந்திய சமுத் திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில், மிளிரும் தலங்கள் மிகளெனினும்- விளங்கும் சேஷத்திரங்கள் பல என்று சொல்லினும், இச்சித்தவர் தங்குறை-இச்சித்தவர்கள் தங்கள், குறைகளை-வெயில் முன் இமம்போல் கடிதற்கு இயலா-சூரியனானவன் தன் முன் உண்டாகும் பனியை நீக்குமாறுபோல விலக்குதற்கு முடியாது (ஆதலால்)-பச்சை வண்ணத் திருமாலும்- மரகதவண்ணனாகிய விஷ்ணுவும், -பவளவண்ணச் சோதியும்- பவளவண்ணனாகிய சிவபெருமானும், -வாழ்-வாழும்-மெச்சும் கச்சித்தலத்தைப் புரையுமெனக் கழற யாவருந் துதிக்கும் (இச்சித்தவர்கள் தங்கள் குறைகளை சூரியனானவன் தன் முன்னுண்டாகும் பனியை நீக்குமாறுபோல் விலக்குவதற்கியைந்த) இக் கச்சித்தலத்தை யொக்குமென்று சொல்ல, தலங்கள் காணேம்.—சேஷத்திரங்கள் அறியேம். ஏ - று ஆல்—ஏ - அசைகள்.

கருத்து. இவ்வுலகத்தில் காஞ்சி சேஷத்திரம் ஒன்றுமே தன்னை விரும்பியவர்களுக்கு எல்லா வின்பத்தையுங் கொடுக்க வல்லதென்பதாம்.

இதில் சிவன் விஷ்ணு இருவருக்கும் காஞ்சிபுரியுரிமையுடைமையாதலை நூலின் ௫௦-வது கவியிர்காண்க.

கோத்திரச்சிறப்பு.

கோத்திரச்சிறப்பென்பது வம்சத்தின் மூலபுருஷர் பெருமை. அது, அம்மூலபுருஷரின் சந்ததியார் சிறப்பே இந்நூலாதலின் இங்கே இந்நூலரங்கேற்றிய நகரமாகிய கச்சித்தலத்தின் சிறப்புக்குப் பின்னவத்து கூறினார்.

சாத்திர மறைகள்சொற்ற தனிநியமம் வாழாதோர், சூத்திரர் தவறில்வன்னி தோன்றுமெய்ப்புகழ்காப்பாளர், மாத்திரை யளவுஞான மறைப்பின் மாதவங்கூர்சம்பு, கோத்திர வரசர்க்கொப்பக் கூறுவதெவரைமாதோ. (ச)

(இ - ள்.) தனிமறை சாத்திரங்கள் சொற்ற - ஒப்பற்ற வேத சாத்திரங்கள் சொன்ன, தவறில் சூத்திரம் நியமம் வழாதோர் - தவறில்லாச் சூத்திர நியம (வழிகளில்) வழுவாதவர்களும்,—வன்னிதோன்றும் மெய்ப்புகழ் காப்பாளர் - அக்கினியிற்றோன்றும் உண்மையான புகழைக் காக்கின்றவர்களும், மாத்திரை அளவும் ஞானம் மறைப்பு இல மாதவங்கூர் சம்புகோத்திர அரசர்க்கு - இமைப்பொழுதேனும் ஞானபோதம் நீங்காத மகத்தாகிய தவமிசுந்த சம்பு கோத்திரவர்களுமாகிய (வன்னியரென்னும்) அரசர்களுக்கு, எவரை ஒப்பு கூறுவது - யாரைச் சமமாகச் சொல்லுவது. எ - று. மாதோ அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள் சம்புகோத்திரவர்களென்பதாம் சூத்திரங்கள்-சு. சூவஸூஹம் - சூவஸூராயநம் - ஸதூஷாஜம் - வெராயாயநம் - ஸாரஸூஜம் - ஸாஜம் என்பவைகள். இவைகள் அந்தந்த பெயரைக்கொண்ட இருடிகளால் சொல்லப்பட்டன.

உற்பவச்சிறப்பு.

உற்பவச்சிறப்பென்பது முதல் முதல் வம்சமுண்டான பெருமை. அது இவ்வம்ச மூலபுருஷனுண்டாவதற்கு முன்பேயிருத்தலின் இங்கே கோத்திரச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

திங்கண்மும்மழைபிலிற்றச் செழித்துயிர்கணனிமல்க அங்கமோராமறை யந்தணராகுதியோங்கத் துங்கமனுநெறிதழைப்பத் துகளறுவன்னியினின்றும் பங்கயனுமுதலிவரைப் படைத்துலகுபடைத்தானால்.

(இ - ள்.) பங்கயனும்-(முற்கூறிய சம்பு விருடிக்கு முன்பாகவே) பிரமதேவரும், திங்கள் மும்மழை பிலிற்ற - மாதமும்மாரி பொழியவும்,-உயிர்கள் செழித்து நனி மல்க-

உயிர்கள் செழிப்பையடைந்து மிகவும் விளங்கவும், அந்த ணர் ஓர் ஆறு அங்கமறை ஆகுதி ஓங்க - பிராமணர்களது ஆறு அங்கத்தினையுடைய வேதாகுதி வளரவும், துங்க மனு நெறி தழைப்ப - உயர்வாகிய மனுமுறை பரவும்படியாகவும், துகள் அறு வன்னியில் நின்றும் - சூர்லயில்லாத அக்கினி யினின்றும், முதல் இவரைப்படைத்து - படைப்பு ஆதியில் இவ்வன்னியர்களை உண்டாக்கி—உலகுபடைத்தான்-(பிறகு மற்றைய மனிதர் முதலிய) உயிர்களையும் உண்டாக்கினார். எ - று. ஆல் - அசை.

கருத்து. பிரமாவானவர் சம்புவிருடிக்கு முன்பாகவே மாதமும்மாரி பொழியவும் அதனால் உயிர்கள் செழித்துப் பல்கவும், வேதாகுதிகள் வளரவும், மனுநெறி பரவவும், அக் கினியினின்றும் ஸுத்திரியராகிய இவ்வன்னியரை உண்டாக்கிய பிறகு மற்றைய மனிதர் முதலிய உயிர்களையும் உண்டாக்கினார் என்பதாம்.

இதில் முதலில் அரசன் ஏற்பட்டு முறை நியமித்துநடத்தப் பிறகு குடிகள் அதன்வழி நடக்கிறதாகையால் அதைக் கொண்டு “பங்கயனு முதலிவரைப் படைத்தலகு படைத்தான்” என்றார். இதை குமரகுருபரசுவாமிகள் அருளிய நீதிநெறி விளக்கம்.

“இகழி நிகழ்ந்தாங்கிறைமக னென்று
புகழினு மொக்கப் புகழ்ப - இகன் மன்னன்
சீர்வழிப்பட்டதே பன்புதை மற்றெனசெய்மம்
நீர்வழிப் பட்டபுணர்”

என்னும் சச-வது பாட்டிற்காண்க. அன்றியும் மனுஸ்மிருதி எ-வது அத்தியாயம் அரசன் சிறப்பு; அரசன் சிறுவனாயிருந்த போதிலும் அவனை மனிதனென்று அவமானஞ் செய்யக்கூடாது; ஏனெனில் மேலான தேவர்களின் கூட்டமே அந்த அரசன் உறவாயிருக்கிறதல்லவா“? என்னும் அ-வது சுலோகத்தின்கீழ்” அக்கினியானது அஜாக்கிரதையாய் தன்கிட்ட

வந்தவனை மாத்திரந் தகிக்கும்; அரசனாகிற அக்கினி கோபித் துக்கொண்டால் தனம் தான்யம் புத்ர மித்ர களத்ராதிக ளோடும் அழித்துப்போடும் “என்னும் கூ-வது சுலோகத்தா னும்;” அவ்வரசன் காரியா காரியங்களையும் தன் சக்தியை யும் தேசகாலங்களையும் நன்றாக யோசித்து தரும சித்தியின் பொருட்டு அநேக ரூபத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறான். அதா ளுது தனக்கு பலவீன காலத்தில் அடங்கி இருப்பான் பல முள்ள போது போர்க்கு வருவான்” என்னும் க0-வது சுலோகத்தாலும்; “எந்த அரசன் தையயினால் பொருளும் சத்ருஜெயமும் உண்டாகிறதோ அவன்தேஜோரூபனல்லவா? ஆதலால் பொருளை விரும்பினவனும் சத்துரு ஜெயத்தை விரும்பினவனும் ஜீவித்திருப்பதை விரும்பினவனும் அவனை எதிர்க்கக்கூடாது “என்னும் கக-வது சுலோகத்தானும்” அவ்வரசனோடு எவன் புத்தியில்லாமையால் துவேஷித்துவக் கொள்ளுகிறானோ அவன் தானாகவே அழிந்து போகிறான் அரசனும் அவன் அழிகிறதைக் குறித்து யோஜிக்கிறான் என்னும் கஉ-வது சுலோகத்தினாலும், ஆதலால் “அவ்வரசன் எதை அனுஷ்டிக்கும் படியாயும் நீக்கும்படியாயும் ஏற்பாடு செய்கிறானோ அதை ஒருவரும் திக்கக்கூடாது” என்னும் கஈ-வது சுலோகத்தானும் அறிக.

ஆறங்கமாவன, மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு-சந்தோ பசிதி, நிருத்தம்:—சோதிடம் என்பன! தி-கஉ வ-தி. “ஆறங்க மந்திரம் வியாகரண நிகண்டு சந்தோபசிதி நிருத்தஞ் சோதி டம்” என்னும் எஅ-வது சூ-க. வட்டநூலார் மந்திரத்தைக் கல்பம் என்றும், நிகண்டை சிகைஷ என்றும் வழங்குவர்

குலச்சிறப்பு.

குலச்சிறப்பென்பது:—வம்சத்தின் பெருமை. அது வம் சம் தோன்றியபின் அமைதலின் இங்கே இரண்டு கவிகளால் உற்பவச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

விதிகுலத்தோர் சிறப்புறச்செய் வேள்விக்குச் சிறந்தவன்னி, உதிகுலத்தோ ராதலினாலுயர் குலத்

தோ ராமிவர்க்கத், துதிசுலத்தோ ரொவ்வாரேற்
சோலும்வணிக குலத்தோரும், நதிசுலத்தோர் களு
மெங்ங னுட்டினிலொப் பாவாரே. (சு)

(இ-ள்,) நாட்டில்-உலகில், சொல்லும் விதிசுலத்தோர்-
யாவரும் புகழும் பிராமணர்கள், சிறப்புறச்செய் வேள்விக்குச்
சிறந்த-அழகு பொருந்தச் செய்யும் யாகத்திற்குச் சிறந்திருக்
கின்ற வன்னி உதிசுலத்தோர் ஆதலின், அக்கினியே பிறந்த
குலத்தவராகையால்-உயர்குலத்தோராம்-உயர்வாகிய ஜாதி
யர்களாகும்;—இவர்க்கு அத்துதி குலத்தோர் ஒவ்வாரேல்
இவ்வன்னியர்களுக்கு, (இவரில் உயர்ந்திருக்கின்ற) அப்பிரா
மணர்களும் ஐசுவரியத்தினுலன்றி ஜாதியினுலும் ஒப்பாகார்
களானால், வணிககுலத்தோரும்- (இவரிற்றழுந்திருக்கின்ற)
செட்டி ஜாதியாரும், நதிசுலத்தோர்களும்-வேளாள ஜாதி
யாரும்,—எங்ஙன் ஒப்பாவார்-எவ்விதம் ஒப்பாகுவர்கள். எ-று.
ஆல்-ஏ-அசைகள்.

கருத்து. வன்னியர்கள் காரணத்தால் இவரில் உயர்ந்த
பிராமணர்களினும் சிறந்தவர்களாகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில் பின் வருணமுறை பிறழ்ந்து வருவிடங்கடோ
றும் இங்ஙனம் அமைத்துக்கொள்ளல்! வேண்டும் என்பார்.
முதலில் பிராமணர்களையும், இரண்டாவது ஷத்திரியர் என்
னும் வன்னியர்களையும், மூன்றாவது வைசியர் என்னும்
செட்டியர்களையும், நான்காவது சூத்திரர் என்னும் வேளாளர்
களையும் வருணமுறை பிறழாது வைத்தார் என்க.

இதுவுமது.

மறைக்குலத்தி லுதித்தாலென் மறையுணர்ந்தா
லென்வணிகர், நிறைக்குலத்தி லுதித்தாலென் நிதி
படைத்தா லென்னுன்காம், முறைக்குலத்தி லுதித்தா
லென் முயற்செய்தா லென்வன்னி, இறைக்குலத்
தில் உதித்தவரே யிகபரனென் றியம்புவரே. (எ)

(இ-ள்,) மறைக்குலத்தில் உதித்தால் என்-பிராமணஜாதியிற் பிறந்தால் என்ன?—மறை உணர்ந்தால் என்-வேதங்களைத் தெரிந்தால் என்ன?—நிறைவணிகர் குலத்தில் உதித்தால் என்-நிறைக்குரிய செட்டி ஜாதியிற் பிறந்ததால் என்ன?—நிதிபடைத்தால் என்-மிக்க தன சம்பத்தைப்படைத்ததால் என்ன?—முறை நான்கு ஆங்குலத்தில் உதித்தால் என்-முறையே நான்காவது ஜாதியாராகிய வேளான ஜாதியிற் பிறந்ததால் என்ன?—முயற்சி செய்தால் என்- (உழவு தொழில் முதலிய பல) முயற்சிகளைச் செய்ததா லென்ன?—[இம்முன்று ஜாதியிற் பிறந்து அவ்வச்சாதி நடைகளாலடையும் பிரையோசனங்களில் ஒரு விசேடமும் இல்லை என்றபடி] வன்னி இறைக்குலத்தில் உதித்தவரே-வன்னிய ரென்று சொல்லுகிற கூத்திரிய ஜாதியிற் பிறந்தவர்களோ! (அப்படி அல்லர்)—இக்பரன் என்று-இவ்வுலகத்திற்குக் கடவுள் என்று. இயம்புவர் யாவரும் சொல்லுகின்றவர்கள் ஆகிறார்கள் எ-று. ஏ-அசை

இக்பரன் பால்வழுவமைதி.

கருத்து. வன்னியர்கள் இவ்வுலகத்திற்கு கடவுள் என்று யாவரும் சொல்லுகின்றவராகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில் பல நூற்களிலும் பிராமணர்களுக்காறும் வைசியர்களுக்கு ஆறும், சூத்திரர்களுக்கு ஆறும், தொழில்கள் கூறியிருக்க இங்கே ஒவ்வொன்றும்; வன்னியரென்னும் கூத்திரியர்களுக்கு உரிய தொழில்கள் ஒதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம் பயிறல், வென்றி என்ன ஆறனுள் ஒன்றையுங் குறிக்காது “வன்னி இறைக்குலத்தி லுதித்தவரே இக்பரனென்றியம்புவரே” என்று கூறிய தெங்ஙனமெனின். பிராமணர்களுக்கு ஒதலும், செட்டியர்களுக்குப்பொருளீட்டலும், வேளாளர்களுக்கு உழுதலும் சிறத்தலால் ஒவ்வொன்று கூறி அரசர்களுக்கு அவர்களது அறுதொழில்களுள் “புரைதீரப்பெரும் பார் புரத்தல்” என்னும் செங்கோன் முறையையே சிறத்தலின் அதைபின் அரசில் செங்கோற்சிறப்பு முதலியவைகளால் தெரிவிப்பா மென்னுங் குறிப்பாகவே

கூறின ரென்க அரசருக்குரிய அறுதொழிலை தி-கஉ-வ-தி அரசு நறுதொழி லோதல் வேட்டல்-புரைதீர்ப் பெரும்பார் புரத்த லீதல்-கரையறு படைக்கலங் கற்றல் விசயம் “என்னும் எஈ-வது சூத்திரத்தானும், மற்றைய மூவருணத்தவர்க்கும் அவ்வாறு தொழிலென்பதை அரசின் கஈ-வது கவியினுரையினும், பொதுவில் நால்வருக்கும் ஒவ்வொன்றே சிறந்த வென்பதை அதிவீர ராமபாண்டியன் சொன்ன நறுந்தொகை என்னும் வெற்றி வேற்கை “வேதியர்க் கழகு வேதமு, மொழுக்கமும் என்னும் ச-வது சூத்திரத்தானும், “மன்னவர்க் கழகு செங்கோன் முறமை என்னும் டு-வது சூத்திரத்தானும் “வைசியர்க் கழகு வளர்பொருளீட்டல்” என்னும் கூ-வது சூத்திரத்தானும், “உழவர்க் கழகிங் குழுதூண் விரும்பல்” என்னும் எ-வது சூத்திரத்தானும் உணர்க. பிராமணர்களுக்கு அடுத்து கூத்திரியர்களைக் கூறவேண்டியிருக்க ஈற்றிற் கூறிய தென்னையோவெனின் இவர்களையன்றி மற்றையர் யாவரும் இவர்கள் ஆக்கினையிற் றங்கிய வென்பார் ஈற்றில் வைத்துக் கூறினாரென்க. இகபான்-அதாவது உலகத்திற்கு கடவுள் என்று கூறிய தென்னையோ வெனின். இவ்வருணத்திற்குரிய செங்கோன் முறைமை அரசினும், அரசு, அரண்படைமுதலிய வைகளினும் சிறத்தலின் அதை இங்கே படை, அரண், அரசு முதலாக வகுத்தவர் படையை இருபத்தெட்டு கவிகளானும் அரணை இரண்டு கவிகளானும் கூறி, அரசு முப்பத்தெட்டு கவிகளால், சிங்காதனம் முடிதரித்தல், புயகேயூர கிரீடம், குடை செங்கோல், அரத்தினெறி, ஆக்கினைச் சக்கரம், செல் வாக்கு, மாசுகற்றல், பெருந்தன்மை, இதயவண்மை, இராச சமுகம், பதியிருத்தல், மண்ணர் சூழ்தல், மொழி தவறாமை, கொடைவளம், வள்ளற்றன்மை, அடுத்தவர்க்குத் தாழ்வின் றெனல், உமையருள் பெற்றோரெனல், அஷ்ட ஐசுவரியம் தசாங்கம் என்பன முதலாக முப்பத்து நான்கு சிறப்புக்களோடும் அதன் இருபத்தொன்பதாவது கவியில் “அரன் மாலந்திரன் குகன் வேளென வன்னி வேந்தர் சிறந்திருப்

பதை இம் மேதினியே விளம்பிடுமால்” என்று கூறியிருக்கின்றாரல்லவா பூம்பாவைபோல் வாய்! நீயே நன்குணர்ந்து கூறுவாயாக. இவை முதலாய மேம்பா டிடையவர்களை கடவுளென்பதில் ஐயமென்னை யுளது. அன்றியும் அரசனுக்கு இறையெனப் பெயர் வந்தது கடவுட் டன்மையினாலாதலின் அக்குலத்து வந்தவர்களும் கடவுளென்பார் “வன்னியிறைக்குலத்தி லுதுத்தவரே” என்றும் அவர்களே “இகபரனென் றியம்புவரே” என்றுங் கூறினாரென்க. அரசனைத் தெய்வமென பிறர் கூறுவரோ வெனின் கூறினாரென்க- அதை கற்புடை மகளிற்சூகணவனே தெய்வமாதல் போலும் புதல்வற்கு பெற்றோரே தெய்வமாதல் போலும் முனிவர்களுக்கு குருவே தெய்வமாதல் போலும்யாவருக்கும் அரசனே தெய்வமென்னுங் கருத்தைக் கொண்ட நீதிநெறி விளக்கம்.

“குலமகட்குத் தெய்வங்கொழுனனே மன்றப்-புதல்வர்க்குத்தந்தையுந் தாயு-மறவோர்க்க-கடிகளே தெய்வ மனைவோர்க்குந் தெய்வ-மீலைமுகப்பைம்பூ ணிறை” என்னும் உள-வது கவியாலுணர்ச. அன்றியும் மகாபாரதம் சாந்திபர்வம் வீட்டு மனை கண்ட சருக்கம் “அரசனே யுலகினுக்கு யிரரசனே தரும-மரசனே பெருங் கடவுளு மவனில யென்னில்-விரை செய் மாலையாய் மின்னனார் கற்புமெய்ப் பொருளு - முரை செய் முன்னரே தீர்தரு மென்கோலோ வுளவாம்” என்னும் நிக-வது கவியிற்காண்க. நாயனாரும் “முறை செய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் - கிறையென்று வைக்கப் படிம்” என்றார் என்க. இக்கடவு ளென்னுந் தன்மையே வன்னியர்களுக்கூப்பள்ளிகளென்னும் பேர்வழங்கி வருகின்றதென்க. என்னை! *பள்ளி யென்பது-கடவுளாலயத்தின் பெயர் அது

* இந்த பள்ளிகள் என்னும் மொழியானது பாலா அதாவது காப்பவன் என்னும் மொழியினின்று மருவினதாகவும், சிலர் பல்லவர் என்னும் மொழியினின்று மருவினதாகவும் ஊகிக்கிறார்கள்.

அதில் தங்குதல்போலு மாகிய கடவுளுக்காகி அக்கடவுட்
டன்மையைக் கொண்ட அரசனுக்கும் அவன் வம்சத்தவர்
களுக்கும் ஆகுபெயாராகி வழங்கி வருகின்ற தென்க.

படைத்துணைத்தலைவர் குலச்சிறப்பு.

படைத்துணைத் தலைவர் குலச்சிறப் பென்பது படைத்
துணைக்குத் தலைமையாயவர் வம்சத்தின் பெருமை. அது
குலபுருடர்கள் வீரப்பிரதாப முதலிய செயல்களால் வலிய
டைந்து துணை சேர்த்துக் கொள்ளுதலின் இங்கே சிறப்புக்
குப் பின்வைத்து கூறினார்

விடையுடையார் வரமுடையார் வேந்தர்கோ
வெனலுடையார், நடையுடையார் மிடியுடைய நாவ
லர்மாட் டருள்கொடையார், குடையுடையார் மலைய
மன்னர் குன்றவர் பல் லவர்மும்முப், படையுடையார்
வனியர்பிற ரென்னுடையார் பகரீரே. (அ)

(இ-ள்.) வன்னியர் வன்னியர்க ளானவர்கள்,—விடை
யுடையார்—(நடுவு நிலையில் வழுவாது) உத்தரஞ் சொல்பவர்
களும், வரமுடையார் - தெய்வானுகர கங்களை யுடையவர்க
ளும்,—வேந்தர் கோ எனல் உடையார்—இராஜாதி இராஜர்
என்று (யாவரும் சொல்லுந்) தரமுடையவர்களும்,—நடையு
டையார் (மேலான) ஒழுக்கத்தினை யுடையார்களும், மிடிஉ
டைய நாவலர்மாட்டு அருள்கொடையார்-வறுமையையுடைய
புலவர்களிடத்து கொடுக்கும் கொடையினை யுடையவர்களும்,
குடையுடையார் - (சந்திராவட்டக்) குடையினை யுடையவர்
களும், மலையமன்னர் குன்றவர் பல்லவர் மும்முப்படை உ
டையார்-மலைய மன்னர் குன்றவர் பல்லவர் என (மூவகுப்
போராய்)மூன்றுமூன்றுபடையினை யுடையவர்களும்(ஆகிரூர்
கள்) பிறர் என உடையார்-மற்றையோர் (இவ்வங்கங்களில்)
எதை உடையவர்கள், பகரீர் - சொல்லு வீர்களாக. ஏ-று.
ஏ-அசை.

கருத்து: வன்னியர்கள் நடுவுநிலைமை யுடையவர்களும், தெய்வானைக் கிரக முடையவர்களும், ராஜாதி இராஜரென்று யாரும் சொல்லுந் தாமுடையவர்களும், ஒழுக்கத்தினை யுடையவர்களும், வித்வான்களுக்கு கொடுக்கும் கொடையினை யுடையவர்களும், முத்துக்குடையினை யுடையவர்களும், மலையமன்னர் குன்றவர் பல்லவர் என மூவகுப்போராய் மூன்று மூன்று படை யினை யுடையவர்களும் ஆகிறார்கள் என்பதாம்.

* மலைய மன்னரெனவே. பாண்டிய குலத்தவரையும், குன்றவரெனவே-(மலை நாடாரசிய) சேரர் குலத்தவரையும், பல்லவ ரெனவே-சோழர் குலத்தவரையும் மும்முப்படையெனவே-மூலம், துணை, கூலி என ஒவ்வொன்றுக்கும் மும் மூன்றாகவும் குறிப்பிட்டார்.

ஒன்பது படைத் துணைவர்கள். நத்தமன் சுருதிமன் மலையமன் என மூன்று, குறவர் வேடர் ஏனாதி என மூன்று, மீனவர் அவிரியர் கூடைகட்டி என மூன்று ஆக ஒன்பது. இதைக் காஞ்சிபுர சாதனத்துட்காண்க. இப்படைத் துணைவர்கள் சாலியவாகன சஹாப்தம் எராக்கு முன் சிலகால மிருந்தத் தெரியவருகிறதென்க.

இதுவரையினும் நூலுக்குப் பாயிரங்கூறி

இனி நூல் கூறுவராயிற் றென்க,

பாயிரம் முற்றிற்று

நூல்.

நூலென்பது:—நூல்போலுந் தன்மையுடையது. அது இவ்வருணத்திற் குறிய அரசியலை அமைத்தலின் இங்கே பாயிரத்திற்குப் பின்வைத்து படை, அரண், அரசு வாழ்த்து என நான்கும் உறுப்பாக, எழுபத்தொரு கவிகளால் கூறினார்.

நூல்-உவமையாகுபெயர்.

* மலையென்பது பொதிகை மலை.

படை.

படையென்பது: தானே. அது அரசியலுக்கு முதன்மை யாதலின் இங்கே நூலுக்கு முதலில் வைத்து வில், வாள், வேல், யானை, குதிரை, தேர்என ஆறுவகையாக, உஅ-கவிகளால் கூறினார். நாயனாரும் “உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை” என்றாரென்க. அறுவகைத் தானையை தி-கஉ-வ-தி. “வேற்றானை வாட்டானை விற்றானை மேலோர் - தேர்த்தானை பரித்தானை களிற்றுத் தானையென - வாற்றல் சாறை வறுவகைத் தானை” என்னும், அஉ. வ-சூ-க.

வில்.

வில்லென்பது அறுவகைத்தானையு ளொன்று. அப்படையுறுப்பாறனுள் ஒன்றாகிச் சிறத்தலோடும் அதன் பெயர்களுள் ஒன்றினாலேயே இந்நூற்குப் பெயர் அமைத்தலின், இங்கே அதைவலியுறுத்தற்கு ஈற்றினுங் கூறுவதோடு படைக்கு முதலிலேவைத்து விஜய தசமி நாட்கோடல், வில், விற்பிடி, வின்மணி, நாணி, வில்லேந்துதல், வில்வளைத்தல், நானேற்றுதல், குணத்தொனி, அம்பருத்தூணி, பிரமாத் திரம், நாராயணத்திரம், பாசுபதாத்திரம், அபிமந்திரித்தல் நாணிற்சூதல் எனப் பதினைந்து சிறப்பாக இருபத்திரண்டு கவிகளால் கூறினார்.

இவைகளை ஸ்டிரூதி, புராண, இதிகாசாதிகளிற் கண்டுணர்க

* விஜய தசமி நாட்கோடற் சிறப்பு.

விஜய தசமி நாட்கோடற் சிறப்பென்பது:—வருடந்தோறும் வரும் புரட்டாசிமாத சுக்கிலபட்ச தசமி திதிவிரதங் கொள்ளுதலின் பெருமை. அது ஆயுத மெடுத்தல் அல்லது அம்புபோடுந் தினமாதலின், இங்கே பாயிரத்துட் கூறிய ஆயுதங்களை யுடையவராகிய படைத்துணைத் தலைவர் சிறப்பைத் தழுவி வில்வகுப்பிற்கு முதலில்வைத்தார்.

கோச்சகம்.

சொன்மங்கலம் பொருந்துந் தொல்லுலகிற் பல்லுயிரும், நன்மங்கலம் பொருந்து நான்மறையு நனி விளங்கும், வன்மங்கலம் பொருந்தி வளர்வனிய குலவரசர், வின்மங்கலம் பொருந்தும் விறற் றசமிநாட்கொளினே. (க)

(இ-ள்.) தொல் உலகில் - பழமையான உலகத்தில், வன்மம் கலம் பொருந்தி வளர் வனிய குலவரசர் - போர்க்கவசத்தைத் (தங்களுக்கு அலங்காரமாகிய) ஆபரணமாகப் பொருந்தி விளங்காநின்ற உன்னியகுல அரசர்களானவர்கள், வில் மங்கலம் பொருந்தும் விறல் தசமி நாள் கொளின்-வில்லுக்குச் சபகரத்தைப் பொருந்தும் விஜய தசமி நாள் விரதத்தைக் கொண்டால், சொன்மங்கலம் பொருந்தும் - யாவருடைய சொற்களும் நீதியுடையனவாக இருக்கும்; பல்லுயிரும் நன்மங்கலம் பொருந்தும் - பலவாகிய உயிர்களும் நல்லசெழிப்பை யடையும், நான்மறையும் நனி விளங்கும்-நான்கு வேதங்களும் மிக்க பிரகாசத்தை யடையும். எ-று.

* இத்தினம் - சூஹ்ய-ஜஸ-ஐஹி - என்றும் எந்தத் தோஷமும் இதற்கில்லை என்றும் வித்தை ஆரம்பத்துக்குத் தகுதியான நாளென்றும் வழங்கும்.

கருத்து: வன்னியர்கள் விஜயதசமி நாட்கோடலால் சொற்கள் நீதியும், உயிர்கள் செழிப்பும், வேதங்கள் பிரகாசமும் அடையும் என்பதாம்.

அமரம் இரண்டாங் காண்டம் ஸ்ஷ த் திரிய வர்க்கம்
ஸீஷ்ஷணனுஸிரஸெஷு தய.நூ.நூ.வஷ்ஷுஷ்ஷுஷ்ஷு: |

உரஸுத: சுஃசுடகொ ஜாகுர: சுவவொஷுஷுஷு ||

என்னும் ஓடக-வது சுவலோகத்தினால் - வர்மம் கவசம் கர்மம் கன்மம்; தர்மம்; தன்மம் என்பபோல, வர்மம் வன்ம மென்றாயது.

விற்கிறப்பு.

விற்கிறப்பென்பது:—வில்லின் பெருமைஅது தகுதியானநாளில் கைக்கொண்டு பழகுதல், இங்கே விஜயதசமி நாட்கோடாற் கிறப்புக்கு பின்வைத்து நான்கு கவிகளினால் கூறினர்.

அறுசீர்க்கழநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கலையாய்வன்னி குலோத்துங்கர் கரத்திற்கவின்
கொண் டமைந்தவென்றிச், சிலையாலன்றே வேழ்புய
லுஞ் சேணிற் பொலியுந் திவாகரனும், அலையார்கட
லுங் கடையனலு மடன்மாருதமு மடங்கியொரு, நிலை
யாய்தின்ற மனூநீ தி நெறியுநின்றதறியீரோ. (உ)

(இ-ள்.) குல உத்துங்க வன்னியர் - ஜாதியி லுயர்ந்த வன்னியர்களது, கரத்தில் கலையாய்கவின் கொண்டு அமைந்த -கையினிடத்து குல வித்தைபாக அழகோடு பொருந்திய, வென்றிச் சிலையால்-வெற்றியதை தரத்தக்க வில்லினால், ஏழ் புயலும்-சத்தமேகங்களும், திவாகரனும்-சூரியனும், சேணில் பொலியும் - ஆகாயத்தில் விளங்குவனவாகும், அலை ஆர்கட லும்-அலைகள் நிறைந்த சமுத்திரமும், கடை அனலும்-ஊழித் தீயும், அடல் மாருதமும்-பிரசண்ட காற்றும், ஒருநிலையாய்

அடங்கினின்ற-(தத்தம் வரம்பு கடவாது) ஒரு சீலையைப் பற்றி
 னதாகவே அடங்கி நின்றிருக்கின்றன. மனுஷீதி நெறியும்
 நின்றமனுதரும வழியும் நின்றிருக்கின்றது அறியீரோ-அறியீ
 ர்களா. எ-று. அன்று-ஒ-ஒ-அசைகள்.

கருத்து-வன்னியர்கள் கையில் அமைந்த வில்லினால்
 சத்த மேகங்களும் சூரியனும் ஆகாயத்திற் பொலிதலும்,
 சமுத்திரமும் வடவானலமும் பிரசண்டக் காற்றும் தத்தம்
 வரம்பு கடவாது அடங்கி நின்றலும், மனுமுறை சீலத்திருக்
 கின்றதும் ஆம் என்பதாம்.

இதவும் அது.

வேறு,

மலையினிற் பொலங்கொண் மேருமலைபன்றி மலை
 மற்றுண்டோ, கலையினி லுரைப்ப வெண்ணெண்கலை
 யன்றிக் கலைமற் றுண்டோ, வலையினி லுகாந்த நீத்தத்
 தலையன்றியலைமற் றுண்டோ, சிலையினிற் றிறங்கூர்வன்
 யர் சிலைபன்றிச் சிலைமற் றுண்டோ. (ஈ)

(இ-ள்.) மலையினில் பொலன்கொள் மேருமலை அன்றி
 மற்றுமலை உண்டோ-மலையில் பொன்மயங் கொண்ட மகா
 மேருவைத் தவிர வேறு மலை இருக்கிறதா? கலையினில் எண்
 எண் கலையன்றிமற்று உரைப்ப கலையுண்டோ-கலைக்கியானத்
 தில் அறுபத்துநான்கு கலையைத்தவிர வேறு சொல்வதற்கு
 கலை இருக்கிறதா? அலை உண்டோ-அலையில் பிரளய நீத்தத்
 தின் அலையைத்தவிர வேறு அலை இருக்கிறதா? (என்பதுபோ
 ல) சிலையினில் திறம் கூர்வன்னியர் சிலை அன்றிமற்று சிலை
 உண்டோ-வில்லில் வன்னியரது (அக்கினியிற்றேன்றிய) வில்
 லைத்தவிர வேறுவில் இருக்கிறதா? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது அக்கினியிற் றேன்றியவில்லை
 சிறந்ததாகின்றது என்பதாம்.

இதுவும் அது.

வேறு,

அமரரொரு புறமரிய முனிவரொரு புறம் விசயையரிவையொரு புறமடலுறுஞ், சமனுமொரு புறம்விரவுகழுகுமொரு பிறநெடிய தருமமொரு புறமுடைகொள்வாய், குமலியொரு புறமெரிகணலகையொரு புறமிடர்செய் நரிகளொரு புறமகிழுவெஞ், சமர்செய்திடுமணிமவுலியணிவனிய குலவாசர் தமதுகா மருவுசிலையே. (ச)

(இ-ள்.) மணி மவுலி அணி வனியகுல அரசர்தமது-இரத்தின கிரீடத்தைச் சூடி விளங்கா நின்ற வன்னிய ரென்னும் வரசர்களது, கா மருவு சிலைகையினிடத்து தங்கும் வில்லானது, அமரர் ஒருபுறம்-தேவர்கள் ஒருபக்கமும், அரிய முனிவர் ஒரு புறம்-அரிய (தவத்தினையுடைய) இருடிகள் ஒரு பக்கமும், வீஜயை அரிவை ஒருபுறம்- தூர்க்கை ஒரு பக்கமும், அடல் உறும் சமனும் ஒருபுறம் - கொல்லுகின்ற இயமனும் ஒரு பக்கமும், விரவு கழுகும் ஒருபுறம் - காக்கை ப்ருந்துகளுடன் கலந்த கழுகுகள் ஒரு பக்கமும், நெடிய தருமம் ஒரு புறம் - அழியாத தருமம் ஒருபக்கமும், முடை கொள்வாய் குமலி ஒருபுறம் - புலால் நாற்றத்தைக் கொள்ளும் வாயினையுடைய நாய்கள் ஒரு பக்கமும், எரிகண் அலகை ஒருபுறம் அக்கினிக் கண்களை உடைய பேய்கள் ஒரு பக்கமும், இடர் செய் நரிகள் ஒருபுறம் - துன்பத்தைச் செய்யும் நரிகள் ஒரு பக்கமும் (சூழும்படி நின்று) மகிழ - களிப்பையுடைய, வெம் சமர் செய்திடும் - உக்கிர யுத்தத்தைச் செய்யும் எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது வில் தேவர்களும், முனிவர்களும், தூர்க்கையும், இயமனும், பருந்துகாக்கைகளோடு கலந்த கழுகுகளும், தருமமும், நாய்களும், பேய்களும், மகிழும்படி உக்கிர யுத்தத்தைச் செய்யும் என்பதாம்.

இதில் தேவர்கள் முனிவர்கள் - அசுரர் பயந்தீர்தலாலும் அவிக்கிடத்தலாலும், சூயமன்பாபாத் துமாக்க ளில்லாமை யால் கவலையற் றிருத்தலாலும், தூர்க்கை பலிகொள்ளுதலாலும், நாய் நரி காக்கை பருந்து கழுகுகள் ஆகாரங்கிடைத்தலாலும், பேய்கள் நிணக் கூழுண்ணுதலாலும், தருமம் நிலை கிடைத்தலாலும் மகிழ்வடைந்த வென்க.

இவைகளை கருணாகரசசோழன் பேரிற்செய்த கலிங்கத் துப்பர ணியிலும், இராமாயண பாரதாதி இதிகாச புராணங் களுள் யுத்த கட்டங்களினுங் காண்க

இதுவும் அது

வேறு.

முட்டரை யறிஞராக்கு முனிவரைத் தவஞ்சீர்ப் பிக்கும், சிட்டருக் கரசுநல்குஞ் சேர்ந்தவர்க்குரம்பா லிக்கும், மட்டறு தெவ்வர்தம்மை வலிதபவச்சுறுத் தும், துட்டரைத் தொலைப்பவன்னி தோன்றுபொற் சிலையொன்றம்மா. (ந)

(இ-ள்.) துட்டரைத்தொலுப்ப-துஷ்டர்களைத் தொலை க்கும் பொருட்டு, வன்னி தோன்றுபொற்சிலை ஒன்று-அக் கினியிற் றோன்றும் அழகிய வில் ஒன்றே, முட்டரை அறுஞர் ஆக்கும்-மூடர்களை விவேகிகளாக்கும். முனிவரைத் தவம் ஞீர்ப்பிக்கும்-முனிவர்களைத் தவத்தினால் சிறக்கச்செய்யும். சிட்டருக்கு அரசு நல்கும்-சினேகர்களுக்கு அரசைக்கொடுக்கும், சேர்ந்தவர்க்கு உரம்பாலிக்கும்-தன்னை உடைந்தவர்களுக்குப் பலத்தைக் கொடுக்கும், மட்டு அறு தெவ்வர்தம்மை வலிதப வச்சுறுத்தும்-மிதமில்லாத பகைவர்களுக்கு வலி கெடும்படி அச்சத்தைக் கொடுக்கும் ஏ-று. அம்மா அசை,

கருத்து. வன்னியர்கள் விம் மூடர்களுக்கு விவேக மும், முனிவர்களுக்குத் தவமும், சினேகர்களுக்கு அரசும், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பலமும் உண்டாக்கும் என்பதாம்.

இதில் வன்னியர்களோடும் யாகத்திற்கேன்றிய வென்பார் “வன்னி தோன்று பொற்சிலை” என்றார். அழகிய சிலையொன்று கொள்ளலாமோ வெனின் கொள்ளினும் அமையுமென்க என்னை? அரிச்சந்திரபுராணம் விவாக காண்டம்.

“நற்றேரை விட்டிறங்கி நாயகியைத் தொழுதிறைஞ்சி நண்ணிராசன், முற்றேரை நோக்குதலு முடிவேந்தன் கருணை விழிமுனை கண்டாக்க, கற்றேருங் கற்பரியுங் கற்சிலையுங் கற்கணையுங் கன்னிமுன்னே, பொற்றேரும் பொற்பரியும் பொற்சிலையும் பொற்கணையாப் பொலிந்த வன்றே”

எனனும் கஉரு-வது செய்யுளில் “பொற்சிலையும்” என்றதனால் அறிக. பொன்னுதால் மூங்கிலாலாகிய விற்போலும் குணங்கள் பொருந்து மோவெனின்! தெய்வத்தன்மையால் பொருந்துமென்க. என்னை? புகலி திருஞானசம்பந்த நாயனருக்குச் சிவபிரானால் கொடுக்கப்பட்ட பொன்னாலாகிய தாளம் ஓசையுற்றதாக திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் பெரிய புராணத்துள் திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணத்தாலுணர்க. ௫

விற்பிடிச்சிறப்பு.

விற்பிடிச்சிறப்பென்பது:— வில்லைப்பிடித்தலின் பெருமை. அது வில்லின் வடிவுகண்டு உரிமையுற்றபிறகு பற்றுதலின், இங்கே விற்பிறப்புக்குப் பின் வைத்து இரண்டு கவிக்களால் கூறினார்.

மிடிகாக்கப் புலவருக்கு மிகுபொருளீந் திடுவார்தம்
அடியிரக்கத் தொடுபணிவார்க்கரசுதருங்கொடையாளர்
படிபுரக்க வவதரித்த பண்ணுடர் கரத்தமைவிற
பிடியுரத்தி னுலன்றே பெருஞால முரமுறலே. (சு)

(இ-ள்.) புலவருக்கு மிடிகாக்க மிகுபொருள் ஈந்திடுவார்-வித்வான்களுக்கு தரித்திரம் நீங்கும்படி மிக்கத்திரவியத்தைக் கொடுக்கின்றவர்களும், தம் அடிபணிவார்க்கு-தமது

பாதத்தில் (வீழ்ந்து) வணங்குவோர்களுக்கு, இரக்கத்தொடும் அரசுதரும் கொடையாளர் - இரக்கத்தோடும் அரசு கொடுக்கும் கொடையினை யுடையவர்களும் (ஆகிய) - படிபுரக்க அவதரித்த பண்ணோடர் - பூவுலகையாளும்படி யவதரித்த தமிழ்நாட்டுரென்னும் சேர சோழ பாண்டிய வன்னியர்களது கரத்து அமை விற்பி உரத்தினால் அன்றே - கையினிடம் அமைந்த விற்பிடி யுரத்தினால்லவா, பெருஞாலம் உரம் உரல்-பெரிய வுலகமானது நிலபெற்றிருத்த (லாகின்றது)

கருத்து வன்னியர்கள் விற்பிடித்தலால் உலகு நிலபெற்றிருக்கின்றது என்பதாம்.

இதில் “மிடுகரப்புலவருக்கு மிகுபொருளீந்திடுவார்” என்பதற்கு சத்திமுத்தப்புவவர் பாண்டியனது மதுரைக்கு வந்தபொழுது மழையிடரினால் அவ்வழிசென்ற நாரையை பார்த்து

“நாராய் நாராய் செங்கானாராய் பழம்படுபினையின் கிழங்குபிளந்தன்ன - பவளக்கூர்வாய் செங்கானாராய் நீயு நீன் மனைவி தென்திசை குமரியாடி - வடதிசைக் கேருவீராயி னெம் - மூச்சத்தி முத்த வாவிபுட்டங்கி - நனைசுவர்க்குரை கனைகுரற்பல்லி - பாடுபார்த்திருக்குமெம் மனைவியைக் கண்டு - எங்கோன்மாறன் வழுகி கூடலி - வாதையின்றி வாதையின் மெலிந்து - கையது சொண்டு மெய்யது பொத்தி - காலதுகொண்டு மேலது தழீஇப் - பேழையுள்ளிருக்கும் பாம்பென வுயிர்க்கு - மேழை யாளனைக் கண்டன மெனுமே”

என்னும் பாடலை நகரிசோதனையாகவந்த பாண்டியன் கேட்டு அருள்புரிந்ததை.

“வெறும்புற்கையு மரிதாங்கிள்ளைச் சோறுமென் வீட்டில் வருமெறும்புக்கு மாஸ்பதமில்லை முன்னொள்ளிருங்கலியாங் குறும்பைத் தவிர்த்த குடிதாங்கியைச்சென்று கூடியபின் தெறும்புற்கொள் யானைக் கவளங்கொள்ளாமற் ரெவுட்டியதே”

என்னுங் கவியால் காண்க. விசேஷம் இவரது சரித்திரத்திற்காண்க. அன்றியும், சேரமான் பெருமான் பாணபத்திரனுக்கு “மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்-பதிமிசை நிலவு பாணிற வரிச்சிற்-கன்னம் பயிற்பொழி லாலவாயின்-மன்னிய சிவன்யான் மொழிந்திடு மாற்றம்-பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்-கொருமையினுரிமையினுசவி யணிதிகழ் - குருமா மணிதிகழ் குலவிய குடைக்கீழ்க்-செருமாவுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க-பண்பால் யாழ்ப்பயில் பாணபத்திரன்- நன்கோலென்பா லன்பனறன்பாற்-காண்பது கருதிப் போந்தனன்-மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப்பதுவே,”

என மதுரை சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுதிக்கொடுத்தனுப்பிய திருமுகத்தைக் கண்டு கொடுத்த சரித்திரத்தை - பெரியபுராணம் திருவிளையாடல்களிற் காண்க. “தம் அடி இரக்கத்தோடும் பணிவார்க்கு அரசுதரும கொடையாளர்” என்பதற்கு இராமன் தம்மையடைந்தவர்களாகிய விபீஷணன், சுகரீவன் முதலியோர்களுக்கு பட்டாபிஷேகஞ் செய்திருப்பதால் - அசசரிதங்களை இராமாயணத்திற் காண்க, “படிபுரக்க அவதரித்த பண்ணோடார்” என்றதனால் அரசர்கள் உலகத்தைக் காக்கவேண்டியதற்கு ஏற்படுத்தப் பட்டார்கள் என்பதை - மனுஸ்சமிருதி ஏ - வது அத்தியாயம் இராஜதருமம் “வேதத்திற் சொல்லிய உபநயன முதலான சமஸ்காரங்கள் செய்துக்கொண்டவனாயிருக்கிற ஸ்நத்திரியனாலே இவ்வுலகம் விதிப்படி காப்பாற்றத் தக்கதென்று உ-வது சுலோகத்தானும், “உலகத்தில் அரசனில்லாமற் போனால் பலமுள்ளவரிடத்தில் பலமில்லாதவர்கள் பயத்தினு வழிந்து போவார்கள் ஆகையினால் இவ்வுலக மெல்லாம் அழியாமலிருக்கும் பொருட்டு சுவாமியானவர் அரசனை யுண்டு பண்ணினார்” என்னும் கூ-வது சுலோகத்தானும் உணர்க. பண்ணோட ரென்றது தடினோடர். பண் இசை. அது இயல் இசை நாடகம் என்னும் தமிழின் பகுதி மூன்றனுள்ளொன்று “கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்-கிளந்தவற் றியலர் லுணர்ந்தனர்

கொளலே' என்றதனால் ஆகுபெயராய்த் தமிழ் என்றயது; அது வழங்கும் நிலத்தைப் பரிபாலிக்கின்றவர்க ளாகையால் தமிழ்நாடென்றயது. தமிழ்நாடென நேரிற்சூறாத தென்னை யோவெனின் நன்று கூறினாய்! உலக முழுமையுந் தன்வயத்த தாதலோடு தமிழைப் பரிபாலிக்கின்ற வரசர்களும், தமிழும், அது வழங்கும் நிலமும் மிக்க கீர்த்தியும் வாய்ந்த தென்னுங் கருத்தால் பண்ணாடென்ற ரென்க. இதற்கு-இவர்களுக் குத் தமிழ் வேந்தென வந்திருப்பதே சான்று. இதை பாயிரத்துட் காட்டிய திருவிளையாடற் கவியினும் இந்நூல் அரசின் உசு-வது கவியினும், உலக முழுமையும் தன்வயத்த தாதலென்பதை ருடி ஈசு-வது கவியினுங் காண்க. சு

இதுவுமது.

மைப்படியு முடிவுணர் வருக்கமாய் வுற்றதுவும் இப்படியோ டனைத்துலகு மிணையினலம் பெற்றதுவும் நெய்ப்படியுஞ் சசியுதித்தோர் நீள்பகழி தொடுசிலையின் கைப்பிடியாண்மையினல்லாற்கடைப்பிடியேதியப்பீரே.

(இ-ள்.) மைப்படியும் உடல் அருணர் வருக்கமாய் வுற்றதுவும் - கருமை படியும் உடலினையுடைய இராசுஷதர் களது வமிசம் (அடியோடும்) நாசமடைந்ததுவும், இப்படி யோடு அனைத்து உலகும் இணை இல் நலம் பெற்றதுவும்-இந்த உலகத்துடன் மற்றைய உலகங்களும் இணை சொல்லக்கூடாத நலத்தை அடைந்ததுவும், (ஆகும் - ஆகையால் இவைகளெல் லாம்,) நெய்ப்படியும் சசி உதித்தோர் - நெய்யா குதியேற்று விளங்கும் அக்கினியில் யுதித்தவர்களாகிய வன்னியர்கள், நீள் பகழி தொடு சிலையின்-நீண்ட பாணங்களை விடுக்கும் வில்லை, கைப்பிடி ஆண்மையின் அல்லால்-கையால் பற்றும் ஆண்மை யால் அல்லது, ஏது கடைப்பிடி-ஏதுவேறு உறுதி, இயம் பீர்-சொல்லுவீர்களாக. எ-று.

இயம்புவீர் இயம்பீரென இடை குறைந்து நின்றது. சிலையின்- என்றது உருபு மயக்கம்.

கருத்து. வன்னியர்கள் விற்பிடித்தலால் இராஷ்டிர வரூக்கங்களற்றதுவும். அதனால் இவ்வுலகத்தோடு மற்றைய உலகும் நல்ல நலத்தை பெற்றதுவும் ஆகும் என்பதாம்.

வின்மணிச்சிறப்பு என்பது:—வில்லிற்கட்டிய மணியின் பெருமை. அது வில்லைப்பிடித்த பிறகு அசை வுண்டு ஓசையுறுதலின், இங்கே விற்பிடிச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினர்.

வின் மணிச்சிறப்பு

பணியிறைக்கங் கணனடியைப் பழிச்சுநர்வாதாபிமுடி துணியிறைவர் பண்ணை—ர் சோதிமணிமுடிவனியர் அணிபிறையேந் தியவயிர மாஞ்சிலையிலடருநவ மணியியைக் களகளென வயிறிரையுமாற்றலர்க்கே. ()

(இ-ள்.) பணி இறைக் கங்கணன் அடியைப் பழிச்சுநர்-ஆதிசேட கங்கணனாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைத்துதிக்கின்றவர்களும், வாதாபி முடிதுணி இறைவர்-வாதாபியின் சிரத்தைத் துணித்து பெருமையிற் சிறந்தவர்களும், பண்ணை—ர்-தமிழைடரென்னும் சேர சோழ பாண்டியரும், சோதி மணி முடி வனியர்-பிரகாசம் பொருந்திய இரத்தின கிரீடந்தரிக்கின்றவர்களுமாகிய வன்னியர்களது, அணி இறை எந்திய-அழகிய கையினற்றாங்கிய வைரம் ஆம் சிலையில்-வைரமலைக்குச் சமதையாகிய வில்லில் அடரும் நவமணி இரைய-நெருங்கக் கட்டிய புதிய மணிகள் இரைய,மாற்றலர்க்கு வயிறு கள கள என இரையும்-பகைவர்களுக்கு வயிறு கள கள என்று இரையும், ஏ-று ஏ-ஆசை. இறை ஆகு பெபர்.

கருத்து. வன்னியர்கள் வின்மணி இரைய பகைவர் வயிறு கள கள வென்று இரையும் என்பதாம்.

இதில் “பணி இறைக் கங்கணன் அடியைப் பழிச்சுநர்,, என்றதனால், பெரிப புராணத்துட் கூறிய முடிமன்னர் அறுவர், குறு நிலமன்னர் ஐவர், திருவிளையாடலிற் கூறிய மது

ரைப் பாண்டியர்கள். இவைகளை யல்லாது சிதம்பரமாண்ட இரண்ணிய வன்மச்சோழன், அன்பாயச் சோழன், திருவருணை வல்லாள மகாராஜன், முசுகுந்த சக்கரவர்த்தி, முதலினோர் திருச்சரிதங்களானும் “வாதாபி முடிதுணி இறைவர்” என்றதனால் உருத்திர வன்னிய மகாராஜன் சரிதத்தாலும் உணர்க.

நாணியின் சிறப்பென்பது வில்லிற்றெடுக்கும் கயிற்றின் பெருமை. அது மணியோசை யற்றபிறகு அமைதலின் இங்கே வின்மணிச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்துக் கூறினார்.

நாணியின் சிறப்பு.

கன்னாணும் புயமுடையார் கடனாணு மருளுடையார், மன்னாண்மைப் பொலிவுடையார் மணிமுடிவன்னியர்தாங்கும், வினாணின் வலியாலே வியனிலம் வாழ் வதுமடையார், தந்நாண மிழந்துவடி தாழ்ந்து கரங் குவிப்பதுமே. (கூ)

(இ-ள்.) கல் நாணுபுயம் உடையார் - மலையும் நாணும் புயத்தினை யுடையவர்களும், கடல் நாணும் அருள் உடையார் - சமுத்திரமும் நாணும் அருளினை உடையவர்களும், மன் ஆண்மைப் பொலிவு உடையார்-நிலைபெற்ற ஆண்மைத் திறத்தினை யுடையவர்களுமாகிய, மணி முடி வன்னியர்- இரத்தின கிரீடந்தரித்த வன்னியர்கள், தாங்கு - தாங்கா நின்ற, வில் நாணின் வலியால் - வில் நாணின் பலத்தினால், வியன் நிலம் வாழ்வதும் - விசாலமாகிய இந்தப் பூமி நிலைத்திருப்பதும், அடையார் தன் நாணம் இழந்து வலிதாழ்ந்து கரங்குவப்பதும் - பகைவர்கள் தமது நாணத்தை விடுத்து பலம் கெட்டு கையைக் குவித்து வணங்குவதும் ஆகும்.

கருத்து. வன்னியர்கள் எடுக்கும் வில் நாணியினால் பூமி நிலைத்திருத்தலும், பகைவர்கள் வணங்குதலும் ஆகும் என்பதாம்.

வில்லேந்துதற் சிறப்பு

வில்லேந்துதற் சிறப்பென்பது: வில்லேத் தாங்குதலின் பெருமை.—அது நாணி அமைந்த பிறகு ஆதலின் இங்கே நாணியின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து நான்கு கவிகளால் கூறினார்.

கலிவிருத்தம்.

உலகறிமும் முரசொலிப்ப வுலைவில்கலி வெருண் டொளிப்ப, நிலவெனவெண் குடைகவிப்ப நிகழ்பவம் பின் புறந்தவிப்ப, இலகுபுலிக் கொடிதழைப்ப விருங் குடிகள் விருந்தழைப்ப, அலகிலவா வியற்றும்வன்ய ரணிசிலையேந் துவதம்மா. (க0)

(இ-ள்.) வன்னியர் அணி சிலை ஏந்துவது - வன்னியர் கள் (தங்கள் கையினிடம்) அழகிய வில்லை ஏந்துவதானது, உலகு அறி மும்முரசு ஒலிப்ப - உலகெங்கும் பிரசித்தமாகும் படி மூன்று பேரிகை முழங்கவும், உலவு இல்கலி வெருண்டு ஒப்பது - துணிவினைக் கொள்ளும் கலியும் பயந்து மறைய வும், நிலவு என வெண்குடை கவிப்ப - சந்திரனைப்போலும் வெள்ளிய முத்துக்குடை கவிந்து நிழல் செய்யவும். நிகழ்பவம் பின் புறந்தவிப்ப நடக்கின்ற ஊழானது முதுகு காட்டி ஓடி நின்ற தவிக்கவும் இலகு புலிக்கொடி தழைப்ப-விளங் கா நின்ற புலிக்கொடியானது செழுமையோடு நிலைக்கவும், இரும் குடிகள் விருந்து அழைப்ப - பெரியகுடி சனங்கள் வரும் அதிதி முதலியவர்களுக்கு அழைத்து விருந்து செய்யவும், அலகு இவ்வா இடற்றும் - (இவைகள் போலும் இன்னும்) கணக்கில்லாதன வாகிய விசேடங்களைச் செய்யும், அம்மா அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள்வில்லைத் தாங்குதல் மூன்று பேரி முழங்கவும், கலி ஒளிக்கவும். சந்திர வட்டக் குடை நிழல் செய்யவும், ஊழ் முதுகு காட்டி ஓடவும், புலிக்கொடி தழைத்து நிலைக்கவும், குடிகள் அதிதிமுதலியரை, விருந்துக்

காக அழைக்கவும், இன்னும் கணக்கில்லாதனவும் செய்யும் என்பதாம்.

மும்முரசு, மங்கல முரசு, கொடை முரசு வெற்றி முரசு.

“இதில் நிகழ் பவம் பிறந்தவிப்ப” என்றதனால் நாயனார் “ஊரையும் உம்பக்கங் காண்ப குலவின்னி தாழாது ஞற்று பவர்” எனக்கூறியதுபோல் இவர்கள் வில்லெங்கும்போதே முயற்சியிற் றுழா ரென்பதைக் குறிப்பிட்டார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இதவும் அது.

அலையை யெடுக்கா விடிற்பாவைக் காற்றலேசவ் வரவரசன், தலையையெடுக்கா விடிற்பொலிவு தர்ணிக் கேது விதுவளரும், கலையை யெடுக்கா விடிற்காட்சி கங்குற்கேது வன்னியர்செஞ், சிலையையெடுக்கா விடி லுயிர்க்குச் செழிப்பங்கேது செப்பிடினே. (கக)

(இ-ள்.) செப்பிடின் - சொன்னால், அலையை எடுக்கா விடில் பாவைக்கு ஆற்றல் ஏது-அலையை எடுக்காவிட்டால் சமுத்திரத்துக்கு ஆற்றல் ஏது? அவ் அரவு அரசன் தலையை எடுக்காவிடில் தரணிக்குப் பொலிவு ஏது-அவ்வாதிசேடன் தலையை (நிமிர்ந்து) எடுக்காவிட்டால் பூமிக்கு விளக்கம் ஏது? விது வளருங் கலையை எடுக்காவிடில் கங்குற்கு காட்சி ஏது-சந்திரன் வளருங்கலையை எடுக்காவிட்டால் இரவிற்குச் சிறப்பேது? (என்பபோல்) வன்னியர் செம் சிலையை எடுக்கா விடின்-வன்னியர்கள் அழகிய வில்லை (தங்கள் கையினிடம்) எடுக்காவிட்டால், அங்கு உயிர்க்கு செழிப்பு ஏது-அப்பொழுது உயிர்களுக்கு செழிப்பென்பது ஏது? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்லை எடுக்காவிட்டால் உயிர்களுக்கு செழிப்பே இல்லை என்பதாம்.

இதுவும் அது.

வேறு.

வட்டவுல கிற்கொடிய நெட்டவுணரைச்சமரின் மட்டற விடித்தெதிரெயிற், கிட்டவறு பட்டதலை நட்டு விழ மொட்டையுடல் கெட்டுரு டரக்குருதி நீர், கொட்டநுரை கட்டிட மிகச்சுழி சுழித்தலை கொழித்து நதி யிற்புகவழி, விட்டுறுமி நெட்டையிடு மக்கினி குலத்தரச விக்ரம ரெடுத்தசிலையெ. (கஉ)

(இள்.) வட்டவுலகில்-சக்ராகாரமாகிய இவ்வுலகத்தில், விக்ரமர் அக்கினி குலத்து அரசர் எடுத்தசிலை-விஜயத்தைக் கொண்டவர்களாகிய வன்னிய ரென்னும் அரசர்கள் எடுத்த வில்லர்னது-கொடியநெடு அவுணரை சமரில் மட்டு அற இடித்து-கொடுமையைக் கொண்ட கூட்டமாகிய இராஷ்சர்களை யுத்தத்தில் கணக்கில்லாது கொன்று (பின்பு) எதிர் எயில் கிட்ட-(யுத்தஞ்செய்து பூமியைக் கட்டிக்கொள்ளும் பொருட்டு) பகைவர்கள் மதிலை நெருங்க (வளைத்துக் கொள் வார்களாயின் அவர்களையும்) அறுபட்டதலை நட்டுவிழ - (அவ்வியல்பைக் கண்டவுடன் தன்னிடத்து நின்றும் விடப் படும் அம்புகளால்) அறுபட்ட தலைகள் கவிழ்த்து விழவும், நுரை கட்டிட குருதி நீர் கொட்ட (அப்படி அறுபட்ட வாயினின்றும்) நுரைக்கட்டிகள் மிகும்படி இரத்த நீர் பொழியவும், மொட்டை உடல் கெட்டு உருந்தர-(அவ்விரத்த நீர்) தலைபோன உடல்களானவை கெட்டு உருள ஓடி, நதியிற்புக வழிவிட்டு - ஆறுகளிற்போய் விழும்படி வழிவிட்டு, உறுமி நெட்டையிடும் - பிறகு உறுமுதலோடும் தள்ளும், எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்லை எடுத்தல் யுத்தத்தில் இராஷ்சர்களை கணக்கில்லாது கொன்று, பின்பு பகைவர்கள் வரில் அவர்களையும் எதிர்த்து, அறுத்து வீழ்த்திய முண்டங்களும் தலைகளும் இரத்த வெள்ளத்திலுருண்டோடி நதியில்

விழும்படி வழிகாட்டி. பின் உறு முதலோடு தள்ளும் என்பதாம். கஉ

இதுவும் அது.

வேறு.

குடைகொண்டெழுந்தான் மாயனெடுங் குன்றந்தணையான் குலங்களிக்கப், புடைகொண்டெழுந்து பொழிந்த பெரும் புயல்களிரிந்த வன்னியர்விற, படைகொண்டெழுந்தார் புவிசெழிக்கப் பதறியவுணர் தென்பதிக்கே, விடைகொண்டெழுந்தே யொருநாளு மீளாவகைசென் றடைந்தனரே. (கஉ)

(இ-ள்.) மாயன் ஆன் குலம் களிக்க நெடு குன்றந்தணை குடைகொண்டு எழுந்தான் விஷ்ணுவானவர் பசுக்கூட்டங்கள் மகிழும்படி உயர்வாகிய கோவர்த்தனகிரியை (ஒருக்கால்) குடையாகக் கொண்டெழுந்தார் (அதனால்) புடை கொண்டு எழுந்து பொழிந்த பெரும் புயல்கள் இரிந்த-கனங்கொண்டெழுந்து (மழை) பொழிந்த பெரிய மேகக்கூட்டங்கள் விலகின (அதுபோல) வன்னியர் புவிசெழிக்க வில் படைகொண்டு எழுந்தார் வன்னியர்கள் புவி செழிக்கும்படி விற்படை கொண்டெழுந்தார்கள், (அதனால்) அவுணர் விடைகொண்டு எழுந்து ஒருக்காலும் திரும்பாவகையாகவே-தென் திசை சென்று அடைந்தனர்-இயமலோகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். ஏ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்லை எடுத்தார்கள் இராசாட்சரர்கள் ஒருநாளுந்திரும்பா வகையாக எமலோகம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் என்பதாம்.

வில்வளைத்தற்சிறப்பு.

வில்வளைத்தற்சிறப்பென்பது:—வில்லை வளையும்படி செய்தலின்பேருமை. அதுவில்லைத்தாங்கியபிற காதலின், இங்கே வில்லைத்துதற் சிறப்பிற்குப் பின்வைத்துக் கூறினார்.

கோச்சகம்.

தனுவணங்கொண் டிலகளிப்பத் தார்வேந்த ரென
வுதித்தோர், தனுவணங்கசனும் வெள்கித்தாள் வண
ங்கு மெழின்மிக்கோர், தனவணங்க கலவெவர்க்குந்
தாய்போனன் னூற்றும்வன்பர், தனுவணங்கத் தரிய
லர்க டஞ்சமென வணங்காரோ. (கசு)

(இ-ள்.) உலகு அளிப்ப-உலகத்தைக் காக்கும்படி, தார்
வேந்தரெனத் தனு வணங்கொண்டு உதித்தோர் - (அக்கினி
யும் மற்றைய கடவு ளம்சங்களுமே) மாலையைத் தரித்த
கூத்திரியர்களென சொல்லப்படுகிற மானுட வடிவங்
கொண்டு பிறந்தவர்களும், தன் உவன் அங்கசனும் வெள்கி
தாள் வணங்கும் எழில் மிக்கோர்-தன்னிடத்து மன்மதனும்
நாணிபாதத்தில் வணங்குப்படி அழகில் மிகுந்தவர்களும்,
தனு அணங்கு எவர்க்கும் அகல தாய்போல நன்று ஆற்று
வன்பர்-யாவர்க்குஞ் சிறுமை நோயகல தாய்போல (அருள்
வைத்து) மனுநேரி முறையாகக் காவல் செய்கின்றவர்களு
மாகிய வன்னியர்களது, தனுவணங்க - வில்லானது வளைய,
தரியலர்கள் தஞ்சம் என வணங்காரோ-பகைவர்கள் (எதிரில்
வந்து எங்களை சம்மரிப்பது) எளிது (கோபித்து வில்லை
வைக்காதீர்கள்) என வணங்கமாட்டார்களோ? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்வளைய பகைவர்கள் தஞ்
சம் என வணங்குவார்கள் என்பதாம்.

இதில் “ தார்வேந்தரெனத் தனுமணங் கொண்டு”
என்றதனால் அக்கினியும், மற்ற தேவ அம்சங்களும் என்ற
தற்கு மனுஸ்மிருதி எ-வது அத்தியாயம் அரசன் சிறப்பு.
“இந்திரன், வாயு, இயமன், சூரியன், அக்கினி, வருணன்,

† தஞ்சமென்றது—தொல்காப்பியம் இடைச் சொல்லி
யல் “தஞ்சக்கிளவி எண்மைப் பொருட்டே” என்னும் கஉ-
வது சூத்திரத்தாலுணர்க.

சந்திரன், குபேரன் இவை களம்சங்களினாலேயே அரசனுண்
 டாக்கப்பட்டான் என்னும் சுவது சுலோகத்தாலும் “இப்
 படிக்கொத்த, தேவர்களின் அம்சமாகையால் அரசன் சகல
 மனிதர்களைவிட அதிக காந்தியுள்ளவனாயும், அனைவரையும்
 ஆளத்தக்க வீரியமுள்ளவனாயும் இருக்கிறான்” என்னும்
 ஐவது சுலோகத்தாலும் “இந்த வரசன் சூரியன் போல்
 தன்னைப் பார்க்கிறவன் கண்களையும், மனதையும் தகிக்கிற
 படியால் பூமியிலொருவரும் அவனுக்கெதிராக நின்று பார்க்
 கக் கூடாதவராக யிருக்கிறார்கள்” என்னும் சுவது சுலோகத்
 தாலும் “இவ்வரசன் தன் மகிமையினால் சமயத்துக்குத் தக்
 கபடி அக்கினியாகவும்; வாயுவாகவும் சூரியனாகவும், சந்
 திரனாகவும், இயமனாகவும் குபேரனாகவும், வருணனாகவும்,
 தேவேந்திரனாகவும் இருப்பான்” என்னும் எவது சுலோகத்
 தர்லும், ஷெஸ்டிருதி கூவது அத்தியாயம் “இந்திரன், சூரி
 யன், வாயு, இயமன், வருணன் சந்திரன், அக்கினி, பிரிதிவி
 இவர்களினுடைய நடையை அனுசரித்து அரசன் நடக்கவே
 ண்டும்” என்னும் ஈ஠வது சுலோகத்தாலும்.” ஆவணி முத
 ல் ஠ாலு மாதம் வரையில் இந்திரன் மழையை உண்டிபண்ணி
 சந்தோஷப்படுத்துகிறதுபோல் அரசன் தன் இராஜ்ஜியத்தி
 லிருக்கிற பிரஜைகளுக்கு அபீஷ்டத்தை உண்டிபண்ணுகி
 றது இந்திரன் “விரதம் என்னும் ஈ஠வது சுலோகத்தாலும்
 சூரியன் மார்கழிமாத முதல் எட்டுமாதம் வரையில் தன்னு
 டைய கிரணங்களாலே அதிமாகத் தபியாமல் பூமியிலிருக்கிற
 ஜலத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழுக்கிறதுபோல் அர
 சன் சனங்களை உபத்திரவப்படுத்தாமல் மாதந்தோறும் சிறி
 து கிறிதாக தீர்வை வாங்குவது சூரியவிரதம் “என்னும் ஈ஠
 வது சுலோகத்தாலும், “வாயு சகல ஜந்துக்களிடத்திலும்
 பிராண ரூபமாய் உள்ளே நுழைந்து சஞ்சரிக்கிறதுபோல்
 அரசன் வேவுகாரர்களால் எதிரியின் பட்டணத்தில் பிரவே
 சித்திருப்பது வாயுவின்விரதம்” என்னும் ஈ஠வது சுலோ
 கத்தாலும், “இயமன் தண்டனை காலத்தில் மித்திரனென்
 றும், சத்துறுவென்றும் பேதமின்றி யாவரையும் சரியாக சிகழி

க்கிறது போல் அரசன் குற்றம் செய்த பிரஜைகளை பஷ்பாத கமில்லாமல் சரியாகத்தண்டிப்பது இயமன் விரதம்” ௩௦௭-வது சுலோகத்தாலும், “வருணன் தன்னால் தண்டிக்கத்தக்க வர்களான பாபஞ்செய்த பிரஜைகளை பாசங்களால் யோசனையின்றி கட்டுகிறதுபோல் அரசன் பாபிகளை தயையில்லாமல் தண்டிக்கிறது வருணன் விரதம்” என்னும் ௩௦௮-வது சுலோகத்தாலும் பூரணசந்திரனைப்பார்த்து மனிதர்கள் சந்தோஷப்படுகிறதுபோல், அரசன் தன்னை பார்த்து மந்திரி முதலிய பரிசனங்கள் சந்தோஷிக்கும்படி செய்வது சந்திரன். விரதம்” என்னும் ௩௦௯-வது சுலோகத்தாலும், “அரசன் அக்கினிப்பால சோம்பலில்லாமல் பிரதாபமுள்ளவனாய்த் துஷ்டர்களையும் அபகாரஞ் செய்தவர்களையும் சிுகித்துக் கொண்டிருப்பது அக்கினிவிரதம்” என்னும் ௩௧௦-வது சுலோகத்தாலும் பூமியான ஜங்கம.ஸ்தாவர ரூபமான சகல பிராணிகளையும் உயர்வு தாழ்வில்லாமல்சரியாய்த் தரிக்கிறதுபோல அரசன் சாதாரண மாய் பண்டித பாமர பேத மின்றி அனவரையும் காப்பாற்றுவது பிரிதீவி விரதம்” என்னும் ௩௧௧-வது சுலோகத்தாலும், “இந்த உபாயங்களாலும் அந்தந்த காலத்துக்கு தக்கபடி தனக்கு தேற்றுகிற மற்றுமுள்ள உபாயங்களாலும் அரசன் தந்தேயத்தில் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கிற திருடர்களையும் அயலான் தேசத்தில் வாசஞ் செய்துக்கொண்டு தந்தேசத்திற் திருடுகிற திருடர்களையும் தண்டித்து அடக்குக “என்னும் ௩௧௨-வது சுலோகத்தாலும் அறிக. அன்றியும் இக்ஷ்வாகுவம் சத்தில் விஷ்ணுவே இராமனாகவும், புராவாவம்சத்தில் கிருஷ்ணனாகவும், பலராமனாகவும், மதுரை பாண்டியன் வம்சத்தில் தடாதகைப் பிராட்டியாராக பார்வதியும் சிவபெருமான் செளந்தர பாண்டியனாகவும் சுப்ரமணியர் உக்ர குமார பாண்டியனாகவும், அக்கினி உருத்திரவன்னிய மகாராஜனாகவும் போந்த சரித்திரங்களாலு முணர்க.

தன் + உவண்—தனுவன். என்றது தொகுத்தல் விவகாரம்.

நாணேற்றுதற் சிறப்பு

நாணேற்றுதற் சிறப்பென்பது:— நாணியை வில்லினிடத்துப் பூட்டுதலின் பெருமை. அதுவில்லை வளைத்த பிறகே யாதலின், இங்கே வில் வளைத்தற் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒங்குபுகழ் வன்னிமன்ன ரென்னலார் தமைப்புறங்கண் டிலகங் காக்கத், தாங்குவரிச் சிலைவணக்கிச் சரோருகக்கை யாற்றீண்டித் தனிநாண்பூட்டப், பாங்குறுமு வுலகினரும் பைங்கழைத் தோண் மடநல்லார் பசும்பொன் வண்ணப், பூங்கமுகின்மங் கலநாண் பூட்டுதல்போன் மெய்புளகம் போர்ப்பர்மன்தோ. (கரு)

(இ-ள்) ஒங்கு புகழ் வன்னி மன்னர் - உயர்ந்த கீர்த்தியைக்கொண்ட வன்னிய அரசர்கள்-ஒன்னலார்தமைப் புறங்கண்டு-பகைவர்களைமுதுகு காட்டச் செய்து, உலகம்காக்க-உலகத்தைக்காக்கும் பொருட்டு, வரிதாங்கு சிலை சரோருகக் கையாற்றீண்டி வணக்கி-இடைக்கட்டுகளை யுடைய வில்லை மலர்போலும் கையினால் பற்றி வளைத்து. தனி நாண்பூட்ட-ஒப்பற்ற நாணியேற்ற, பாங்கு உறு மூவுலகின்-பகுப்பினைக்கொண்ட மூன்று உலகினும், (வசிக்கின்றவர்கள்), நறும் பைம் கழைத் தோள் மடநல்லார் - நன்மையாகிய பசிய மூங்கில்போலும் தோள்களை யுடைய இளம்பருவப் பெண்களது, பசும் பொன் வண்ணப் பூம் கமுகில் மங்கலநாண் பூட்டுதல்போல்-பசும் பொன்னிறம் வாய்ந்த அழகிய கழுத்தில் தாலிக்கயிற்றைச் சேர்ப்பதுபோல, மெய்ப்புளகம் போர்ப்பர்-சீரம் புளகித்து மகிழ்வார். எ-று.

கமுகு ஆகுபெயர். மன்-ஓ-அசைகள்.

கருத்து வன்னியர்கள் வில்லில் நாணியைப்பூட்டமூன்றுலகத்தவர்களும் மாங்கல்ய தாரணகாலம் போலும் மகிழ்வார்கள் என்பதாம்.

குணத்தொனிச்சிறப்பு.

குணத்தொனிச் சிறப்பென்பது-விண்ணாயைப் பிசுவ
றியத் தெறிப்பதாலாகிய ஓசையின் பெருமை. அது நாணி
யைப் பூட்டியபிறகு ஆதலின், இங்கே நானேற்றுதற்சிறப்புக்
குப் பின்வைத்து கூறினார்.

எழுச்சிக்கழ்நெடிலாசியவிரந்தம்.

நெடியதிரை யெழுகடலி னொலியுமழை முகிலொ
லியு நிகழும்புக முடிவின் முடுகும், ஒடிவில்பெருவளி
யொலியு முருமொலியு மிணையிலெனவுகர்விழி பிதிர
வெருவிக், கொடியதிதுகொடியதென விபுதர்நீலகெட
வவுணர் குடர்குலைய வடர்திசையுடன், படியதிரவனி
யர்சிலை தழுவுகுண வொலியினிலை பகர்வதெவ னரிதரி
தரோ. (கசு)

(இ - ள்.) நெடிய திரை எழுகடலின் ஒலியும் - நீண்
ட எழு சமுத்திரங்களின் சத்தமும், மழை முகில் ஒலியும் -
துளிகளைக்கொண்ட மேகர்ச்சசனையும், நிகழும் புகமுடிவில்
முடுகும் ஒடிவுஇல் பெருவளி ஒலியும், நடக்கின்றபுகாந்தத்தில்
மோதுகின்றற்தளாதலிலாத பிரசண்டமாருதத்தி னதிர்ப்பும்,
உறும் ஒலியும்- இடியின் ஈழக்கமும், இணைஇல் என வெருவி
ஒப்பில்லை யென்பதாகப் பயந்து, உரகர் விழி பிதிர - நாக
லோகத்தவர்களுக்கு விழிபிதுங்கவும், இது கொடியது இது
கொடியது என விபுதர் நீல கெட - இது கொடியது இது
கொடியது என தேவர்களுக்குத் (தங்கள் தங்கள்) நிலை கெட
வும் அவுணர்குடர் குலைய - இராக்கூதர்களுக்கு (வயிற்றைப்
பிசைவதால் தனிதனி நிலைசெட்டு) குடல் அடுக்குக் குலைய
வும், அடர்திசையுடன் படியதிர - நெருங்கிய திக்குகளோடும்
பூமி யதிரவும், (செய்யும் ஆகையால்) வனியர் தழுவு சிலை
குணத்தொனியினிலை - வன்னியர்கள் கையிற் றழுவிய விற்
குணத்தொனியினிலையை எவன் பகர்வது-எப்படிச்சொல்வது
அரிது அரிது - அருமை! அருமை! எ-று. அரோ அசை.

கருத்து. வன்னியாகள் - தரிக்கும் வில்லின் குணத் தொனிக்கு ஏழு சமுத்திர சத்தமும், மேகத்தினது சத்தமும், இடி முழக்கமும் பிரசண்டமாருத அதிர்ப்பும், ஒவ்வா, தென நாகலோகத்தவர்களுக்கு விழி பிதுங்கவும், தேவர் களுக்கு தங்கள் தங்கள் நிலை கெடவும், இராசுதர்களுக்கு குடர் அடுக்கு குலையவும், திக்குகோடு பூயி அதிரவுஞ்செய்யு மாதலால் அதன் பெருமை சொல்வது அருமை அருமை என்பதாம்.

அம்பரத்தாணிச்சிறப்பு

அம்பரத்தாணிச் சிறப்பென்பது:—அம்ப அராத கூட்டின் பெருமை. அது விற்குணத்தொனி யறிந்தே பிறகு கருதுதலின் இங்கே விற்குணத்தொனிச்சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

உம்பர்யா பென்றிறுமாந் துறைவதுண்டவ் வமரர் கள்யாந், கம்பரா மென்றேதக்கக் கவியரசாய் வாழ்வது முண், டிம்பரா ருஞ்சொல்வன்ய ரேலாருக் கிடரிழைக்கு, மம்பராத் தூணியுண்டே லாவியங்கத் தெவர்க்கு முண்டே.

(இ - ள்.) இம்பர் யாருஞ்சொல் வன்னியர் - இவ்வுலகத் தில் யாவரும் சொல்லுகின்ற வன்னியர்களது, எலாருக்கு இடர் இழைக்கும் அம்பு அரத்தாணி உண்டேல் பகைவர் களுக்குத் துன்பத்தைச் செய்யும் அம்பரத்தாணி யிருக்குமே யானால் - அவ் அமரர்கள் யாம் உம்பர் என்று இறுமாந்து உறைவது, அத்தேவர்கள் நாம் உயர்ந்த பதவியையுடையேம் என்று எண்ணி கருவித்திருப்பதுண்டு; யாம் கம்பர் என்றேத்தக் கவியரசாய் வாழ்வது முண்டு - யாமும் கம்பர் என்று யாவரும் புகழ்க் கவிராஜனாக வாழ்வதும் உண்டு; எவர்க்கும் ஆவி அங்கத்து உண்டு, (இவையன்றி மற்றையோர்).

யாவார்க்கும் - உயிர் அங்கத்தினிடத்து உண்டு. எ - று. ஆம்
எ - அசைகள்.

கருத்து. வன்னியர்களது அம்பரத்தாணி யிருப்ப
தால் தேவர்கள் செருக்கியிருப்பதும், யாம் கம்பரென உலகப்
பிரசித்த கவிராஜனாக விருப்பதும் ஆன்மகோடிகள் உயிரோடி
ருப்பதும் உண்டு என்பதாம்.

இதில். இராஷ்டிரர்கள் அடியோடுங்கெட்டதால் “உம்
பர் யாமென்றிறுமாந் துறைவதுண்டவ் வமரர்கள்” என்றும்
தமிழ் வேந்தர் மூவராலும் நிலம் யானை குதிரை தண்டிகை
முதலியனவைகள் கொடுத்து அனுசரித்த தோடும் தமக்குக்
கொடுத்த யானை குதிரைகள் பயிர்களை யழித்துவிடும் நிலங்
களுக்கு வரி நீக்கிக் கொடுத்தலையும் மறவே மென்பார் “யாம்
கம்பராமென்றேத்தக் கவியாசராய் வாழ்வதுண்டு” என்றும்
கூறினாரென்க.

பிரமாத்திரச் சிறப்பு.

பிரமாத்திரச் சிறப்பென்பது:—பிரமாவினிடத்துப் பெ
றும் அத்திரத்தின் பெருமை. அது அப்பரத்தாணிக்குள்
இனத்தோடு தங்குதலின், இங்கே அம்பரத்தாணிச் சிறப்புக்
குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

வரமிகு வன்னியர்வணங்கா முடியரசர் வண்மை
தனை வரையவேண்டிற், சிரமகுட மன்னவராய்ப் பற்
பலதே யங்களினுந் திகழ்வோர் தம்முள், விரவலரைப்
பொன்னிலத்து மித்திரை யிந்நிலத்தும் யீறிவாழ்வான்,
பிரமசிரத் தானிறுவும் பெற்றிமைகண் டாய்ந்தெவர்
தாம் பேசற்பாற்றே.

(இ-ள்.) வணங்காமுடி மிகுவர வன்னியர் அசரர் -
வணங்கா முடியோராகிய அதி மேன்மையைக் கொண்ட

வன்னியர் என்னும் அரசர்கள், சிரமகுட மன்னவராய் பல பல தேயங்களினும் திகழ்வோர்தம் உள் - தலையில் கிரீடந் தரித்த அரசர்களாக பலபல தேயங்களினும் விளங்குவோர்க் குள், விரவலரைப் பொன்னிலத்தும் - பகைவர்களை தேவ வுலகத்தும் மித்தாரை இன்னிலத்தும் - நண்பர்களை இவ்வுல கத்தும், வீறிவாழ்வான் - விளங்கிவாழும் பொருட்டு பிரம சிரத்தால் நிறுவும் வண்மைதனை வரையவேண்டில் - பிரமாத் திரத்தினாலே நிலைக்கச் செய்யும் வலியின் பெருமையை எழுதிச்சொல்லப் புகுந்தால், பெற்றிமை கண்டு எவர் ஆய்ந்து பேசற்பாற்று-அப்பெருமையைக்கண்டு எவர் ஆராய்ந்துசொ ல்லும் பான்மையினை யுடையது. எ-து-எ-அசை.

பிரம அத்திரம் - பிரமத்திரம். - அது பிரமாச்சிரமென தகரத்துக்குச் சகரம் போலியாகி பிரமசிரமென இடை குறைந்து நின்றது.

கருத்து. வன்னியர்கள் பிரமத்திரம் பகைவர்களைத் தேவவுலகத்தும், சிநேகர்களை இவ்வுலகத்தும், நிலைக்கச் செய்யு மென்பதாம்.

இதில் இவர்கள் சக்கிரவர்த்திக ளாதலின் - வரமிகு வன்னியர் வணங்காமுடியரசர் என்றார் அதனை சஉ - வது கவியினுரையில் காண்க.

நாராயணத்திரச் சிறப்பு.

நாராயணத்திரச் சிறப்பென்பது:—நாராயணனிடத்துப் பெறும் அத்திரத்தின் பெருமை. அது பிரமத்திரத்தினுஞ் சிறத்தலின், இங்கே பிரமத்திரச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

காரியலுங் கரதலவன் னியவீர ரடுசமரிற் கணன் நேயுய்க்கும், பேரியல ராயணத் திரத்தினுக்கந் திரா திபிர மாதியோரும், நேரியல வுட்குவரே லியாவரெதிர் வாழ்த்தியதை நின்றுதாழ்வோர், பாரியர்மங் கலநாண் பன் னாளுநிலை பெறவரம்பா லிக்குமம்மா.

(இ-ள்.) கார் இயலும் காதல வன்னிய வீரர் மேகத்தைப் போல் (இரப்பவர்களுக்கு வரும் பிரயோசனத்தை விரும்பாது) கொடுக்கும் கைகளையுடைய வன்னிய வீரர்கள் அசெமரில் கனன்று உய்க்கும், - (எதிர்த்த பகைவர்களைக்) கொல்லும்படி யுத்தகளத்தில் கோபித்துச் செலுத்தும், பேர் இயல் நாராயணத்திரத்தினுக்கு - பெருமையுடைய நாராயணத்திரத்தினுக்கு, நேர் இயல இந்திராதி பிரமாதி யோரும் உட்குவரேல் - எதிரில் வர இந்திரன் பிரமா முதலியோர்களும் அஞ்சவார்களேயானால், எதிர்ப்பவர் - (வேறே) எதிர்ப்பவர்கள் எவர் (ஒருவரு மில்லையாதலால்) நின்று அதை வாழ்த்தி தாழ்வோர் பாரியர் - (எதிர்) நின்று அதைத் துதித்து வணங்கு கின்றவர் களின் பாரியகளது, மங்கல நாண்பல்நாளும் நிலைபெற வரம்பாலிக்கும் - தாலிக்கயிறு எப்போதும் நிலைத்திருக்கும்படி வரங்கொடுக்கும் எ-று. அம்மா-அசை

கருத்து. வன்னியர்களின் நாராயணத்திரம் தன்னை வணங்குபவர்களின் பாரியர் தாலிக்கயிறு பலநாளும் நிலைத்திருக்கும்படி வரங்கொடுக்கும் என்பதாம்.

இதில். இவர்கள் கொடைவளத்தையும் வள்ளநன்மையையும் உடையவர்களாதலின் “காரியலுங் காதல வன்னிய வீரர் என்றார். இவைகளை சு0, சுக-வது கவிகளிற் காண்க.

பாசுபதாத்திரச் சிறப்பு

பாசுபதாத்திரச் சிறப்பென்பது:— பசுபதியினிடத்துப் பெறும் அத்திரத்தின் பெருமை. அது நாராயணத்திரத்தினுஞ்சிறத்தலின், இங்கே நாராயணத்திரச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

உருத்திரவின் வயங்குதிங்க ளுதயனெதி ரொளிர் தருங்கொல், உருத்திரளும்; வயிரவரை யுறழ்தோளார் வன்னிமன்னர், உருத்திரத மிவர்ந்திகலோ ருரஞ்

சாய்ப்பச் தொடுக்குமழ் உருத்திரவன் படைக்குமற்ற
 வும்பர்படை யொப்பாமோ. (உ0)

(இ-ள்.) உருத்து இரவின் வயங்கு திங்கள் உதயன் எதிர்
 ஒளிர் தருங்கொல் - உதித்து இரவின் கண் விளங்கா நின்ற
 சந்திரன் சூரியனுக்கு முன் பிரகாசத்தையடையுமா? (அது
 போல்) வயிரம வரை உறழ்திறனும் உருதோளார் வன்னி
 மன்னர் - வயிரமலைபோலும் திரண்ட வடிவினைக்கொண்ட
 தோளினை யுடையோராகிய வன்னியரென்னும் அரசர்கள்,
 உருத்து இரதம் இவர்த்து இகலோர் உரஞ்சாய்ப்பதொடுக்
 கும் - கோபித்து இரதத்திலேறிச் செலுத்திப் பகைவர்களது
 உடலைப் பூமியில் வீழ்த்தும்படித் தொடுக்கும், அழல் வன்
 உருத்திர படைக்கு - அக்கினியைக் கக்காநின்ற வலிமை
 யையுடைய பாசுபதாத்திரத்துக்கு, மற்ற உம்பர் படை ஒப்பு
 ஆமோ - மற்றையதேவர்கள் படைகள் ஒப்பாகுமா? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது பாசுபதாத்திரம் தேவர்
 படைகள் யாவற்றினுஞ் சிறந்தது என்பதாம்.

இதில் மற்ற வும்பர் யென்றதனால் இந்திராஸ்திரம்,
 அக்கினியாஸ்திரம், வருணாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், குபேரா
 ஸ்திரம், கந்தர்வாஸ்திரம், பர்வதாஸ்திர முதலியவைகளை
 யென்க.

அபிமந்திரித்தற் சிறப்பு.

அபிமந்திரித்தற் சிறப்பென்பது:— அம்புகளில் மந்திர
 வரு வேற்றுதலின் பெருமை. அது அம்புகளைப் பிரயோகம்
 செய்யும்பொழுது அமைதலின், இங்கே அத்திரங்களின்
 சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழ்நேடி லடியாசீரிய விருத்தம்.

அக்கரமொன் றக்கரமுன் றக்கரமைந் தக்கரமெட்
 டாதியாய, எக்கடவுண் மந்திரமு மெண்ணிலுருச் செ

பித்துநீன வெய்தினோரும், மிக்கதிது வெனவிப்ப வி
றல்வன்ய குலவாசர் விடுங்கோல்சென்று, தக்கவபி மந்
திரமாத் சிபினமர்வென் றிறைவனிடஞ் சார்தாலாலே.

(இ-ள்.) விறல் வனிபகுல அரசர் - விஜயத்தைக் கொ
ண்ட வன்னியகுல வரசர்கள், தக்க அபிமந்திரமாகியின்
(அளவுக்குத்) தக்கதாக அபிமந்திரித்தலின் வல்லமையால்,
விடுங்கோல் - விடப்பட்டபாண மானது - சென்று அமர்
வென்று இறைவனிடம் சார்தலால், போய்ப் பகையைச் சயித்
து அரசனிடத்திலேயே வந்து அடைகிறபடியால், அக்கரம்
ஒன்று அக்கரம் மூன்று அக்கரம் ஐந்து அக்கரம் எட்டு ஆதி
ஆய - ஏகாசுரம், திரியாசுரம், பஞ்சாசுரம் அட்டாசுர
முதலாகிய, எவ் கடவுள் மந்திரமும் - எவ்வகைக் கடவுள்
மந்திரங்களையும், உரு எண் இல் சபித்து நினைவு எய்தினோ
ரும் - உரு கணக்கில்லாது சபித்து பயனடைந்தோர்களும்,
இது மிக்கது என வியப்ப - இம்மந்திரம் விசேடமுடையவென
ஆச்சரியமடைவர்கள். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் அபிமந்திரித்தல் மந்திரங்களெ
ல்லா வற்றினுஞ் சிறந்ததாகின்றது என்பதாம்

இதில் “ஆதியாய் எக்கடவுண் மந்திரமும்” எனறதனால்
சடாசுரம், துவாதசாசுரம், சோடசாசுரம், சதுர்விய
தியசுர முதலியவைகளுங்கொள்க. உக

நாணிறங்குதற் சிறப்பு.

நாணிறங்குதற் சிறப்பென்பது:—வில்லினின்றும். நாணி
றங்குதலின் பெருமை அபிமந்திரித்தலால் அட்புகள் பிர
யோகமாகி ஜபமடைந்த பிறகு வில்லினின்றும் பிரிவுறதலாத
லின் இங்கே அபிமந்திரித்தற் சிறப்புக்குப்பின் வைத்து
கூறினார்.

பூதலத்தோர்க் கிடரியற்று மரக்கருடல் பிளந்து
வெற்றிப் புனைந்தவோலை, மீதலத்தோர்க் குணரவிடுத்

தவர்பயந்தீர்த் தாக்கியர்கள் வெரீ இத்தோடோய்ந்த, காதலருக் கழுதாற்றிக் கழுத்திலகு மங்கல நாண் கழித் ததற்பின், தாதலர்தா ரணிவனியர் தனிச்சிலைநாண் களித்திறங்கித் தயங்குமாதோ.

(இ-ள்.) தாது அலர் தார் அணி வனியர் தனிச்சிலை நாண் - வாசனை தங்கிய மலர் மாலையை யணிந்த வன்னியர் களின் ஒப்பற்ற வினாணியானது, பூதலத்தோர்க்கு இடர் இயற்றும் அரக்கர் உடல் பிளந்து - பூவுலகத்தவர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யானின்ற இராக்கைதர்களுடைய சரீரத்தைப் பிளந்து, வெற்றிபுனைந்து - ஜயமடைந்து, அ ஒலை மீதலத் தோர்க்கு உணரவிடுத்து - அச்சய வோலையைத் தேவவுலகத் தவர்கள் அறியும்படி யனுப்பி, அவர்பயம் தீர்த்து - அவர்கள் கொண்டிருந்த பயத்தைத்தீர்த்து - அரக்கியர்கள் - இராக்கை தஸ்திரிகள், வெரீ இத் தோள் தோய்ந்த காதலருக்கு அழுது அரற்றி - பயந்து தங்கன் (தங்கள்) தோளிற்சேர்ந்து (இன்பத் தைக்கொடுத்த) கணவர்களுக்குக் கதறி யழுது - கழுத்து இலகு மங்கல - நாண் கழித்ததற்பின், கழுத்தில் விளங்கிய தாலிக்கயிற்றை அறுத்தபிறகு, களித்து இறங்கித் தயங்கும் - மகிழ்ந்து (வில்லினின்றும்) இறங்கித் தங்குவதாகும். எ-று: மாதோ - அசை.

கருத்து. வன்னியர்களின் வினாணியானது இராக்கை தர்களைச் சயித்து, ஜயமடைந்து, அச் சமயவோலை தேவர்கள் அறியும்படிச் செய்து அவர்கள் பயத்தைத்தீர்த்து, இராக்கை தஸ்திரிகளின் தாலிக்கயி றறுத்தாலன்றி யிறங்காதென்பதாம்.

இதுவரையில் கூறியவைகள் வற்சிறப்பென்க. இனி வாட்சிறப்பு கூறினாராயினார்.

வாள்.

வாளென்பது: - கடகம் அதாவது கத்தி: வீரபட்டய மெனினும் ஆம். அது வில்லோடும் சமம்நோக்கிப் பின் வைத்து கூறினார்.

வீரவாட்சிறப்பு.

வீரவாட் சிறப்பென்பது - வீரபட்டயத்தின் பெருமை. அது விற்சமரே யன்றி வாட்சமருங் கொள்வாமெனக் கரு துங்கால் அமைதன் இங்கே நாணிற்சுதற் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

விண்ணவர்க்கு விருந்தினராய் மேவியரமாதரின்பம் மண்ணின்மரு வலர்மருவ வாழ்விக்கும் பண்ணாடர் திண்ணமுறு வன்னிமன்னர் திருக்கரத்தி லேந்தியமர் நண்ணும்வய வாண்மசிமை நாடெங்கனவில்வதுவே. ()

(இ-ள்.) பண்ணாடர் திண்ணம் உறும் வன்னிமன்னர் - தமிழ்நாட ரென்னும் (சேர சோழ பாண்டியர்க ளாகிய பலத்தை யுடைய வன்னிய வரசர்களது - திருக்கரத்தில் எந்தி அமர் நண்ணு வயவாள் - அழகிய கையினிடத்துப் பொருந்தி யுத்தத்தைச் செய்யும் வீரவாளானது, மண்ணின் மருவலர் விண்ணவர்க்கு விருந்தினராய் மேவி - பூவுலகி லுள்ள பகைவர்கள் தேவவுலகத் தவர்களுக்கு விருந்தினரா கப் பொருந்தி, அரமாதர் இன்பமருவ வாழ்விக்கும் - அரம் பைமுதலிய தெய்வப் பெண்களோடும் இன்பத்தை யனுப விக்கும் படியான உயர்ந்த வாழ்வைக் கொடுக்கும், (ஆகையால்) - மசிமை நாம் எங்கன நவில்வது - (அவ்வீரவாளின்) சிறப்பை நாம் எவ்விதத்திற் சொல்வது. எ-று.

கருத்து: - வன்னியர்கள்வீரவாள் பகைவர்களைத் தேவர் களுக்கு விருந்தாளிகளாய் அரம்பை முதலிய தேவஸ்திரீக ளின் போகங்களை யனுபவிக்கச் செய்யும் என்பதாம்.

இதில் பகைவர்களுக்கும் இழிவைத் தராது உயர்வையே கொடுக்கும் என்றதனால் இதை “முனிவினும் நலகுவர் மூதறிஞருள்ளக் கனிவினும் நல்கார் கயவர், நனிவினவாற தாயினு மாகுங் கதலிதா னெட்டிபழுத - தாயினு மாமோ வறை” என்னும் சிவப்பிரகாசர் வாக்காலுணர்சு.

வாட்சிறப்பு கூறினவர் இனி வேற்சிறப்பு கூறினாராயினார்

வேல்.

வேலென்பது - ஊளோடும் ஒற்றுமையுடையது. அது இனம் நோக்கி வானின் பின்வைத்து கூறினார்.

வேலேந்தியகாலாட்படைச் சிறப்பு.

வேலேந்திய காலாட்படைச் சிறப்பென்பது: - வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய காலாட்படையின் பெருமை. அது வானோடு வேல் இன மாதலின் இங்கே வீரவாட் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

செய்யகத்து வளநாடு தேர்புலவர் கினிதளிப்பார், மெய்யகத்து வன்னியர்செவ் வேள்பலவா முருக்கொளல்போல், கையகத்து வேலேந்து காலாளின் படையினன்றி, வையகத்தமருவுகலி மற்றொன்றா லகலாவே.

(இ-ள்.) செய் அகத்து வளநாடு தேர் - வயல்வளத்தைக்கொண்ட நாடு தேர் முதலியவைகளையும், புலவர்க்கு இனிது அளிப்பார் வன்னியர் - தம்மையடைந்த வித்வான்களுக்கு இனிமையோடுங் கொடுக்கின்றவர்களாகிய வன்னியரென்னும் அரசர்களது, செவ்வேள் மெய் அகத்து பல ஆம் உருகொளல்போல் - ஸ்ரீசுப்பிரமணியக் கடவுள் தமது சீரத்தினிடத்தி னின்றும் (அவ்வுருவாகப்) பல உருவங்கள் கொண்டு வருதல் போல், (வருகின்ற) வேல் எந்துகாலாளின் படையின் அன்றி - வேல் எந்திய காலாளின்படையினா

ல்லது - வைகத்து மருவு கலி மற்று ஒன்றால் அகலா-இவ்
வுலகத்துப் பொருந்தும் அதருமமானது வேறு ஒருவழியின
லும் நீங்காது. எ-று.

கருத்து: - வன்னியர்களது காலாளின் படைகளினால்
உலகத்தி லுண்டாகும் அதருமம் நீங்கி வருகின்றது என்ப
தாம்.

இதில் காலாட்படையைச் சேர்த்துக் கூறிய தென்னை
யோவெனின்? அறுவகைத் தானையோடும் நால்வகைச் சேனை
யையும் தொகுத்துக் கூறல்வேண்டு மென்பார் கூறினாரெனவு
ணர்க. இதை மகாபாரதம்சாந்திபருவம் அரசுநீதிச் சருக்கம்.

“கொடிஞ்சி மான்றேரக்கிம்புரிக் கூர்ங் கோட்டுவேழங்
கதிப் பாய்மா, நடஞ் செய்தமரென்னலு மகிழ் னனிகான்
மள்ளர் நாற்படையா, மிடைந்த வில் வேல் வாண் மூன்றாய்
விதித்துக் காலாட்களை முன்னர்ப், படிந்த மூன்றாவகை
கூட்டிப் பகர்வராரும் படையென்றே”

என்னும் அ - வதுபாடலாற் காண்க. நால்வகைச் சேனை
யாவது - யானை குதிரை தேர்காலாள் என்பன இதை. தி,
கஉ - வதி. “சதுரங்கம்யானைதேர் குதிரை காலாள்” என்
னும் - ஈடு - வ, சூ-க, இன்னும் வேலேந்திய காலாட்படை
யென்றதனால்; குந்தம் குலம், ஈட்டி, உலக்கை, தோமரம்,
வச்சிர முதலியவைகள் ஏந்தும் காலாட் படைகளையும்
கொள்க.

“செய்யகத்துவள நாடு தேர் புலவர்க் கினிதளிப்பார்”
என்றதற்கு-மதுரையில் குலசேகர பாண்டியன் அரசு புரிந்த
காலத்து டைபாண்டியன் தன்மேல் பாமாலை தொடுத்து
வந்த . இடைக்காடனை ஆவமதித்த காரணத்தால் சோமசுந்
தரக்கடவுள் வருத்தமடையக் கண்டபாண்டியன் டைகாடனை
வருவித்து சர்வமரியாதை யோடும் பாமாலை கேட்டு “அறிவு
டைக் காடனுக்கு மருமை மான்புலமை யோர்க்கும் - முறை

மையா லாரந்தாச முகிழ்முலைக் கொடியினன்றார் - நிறை
சிதி வேழம்பாய்மான் விளைநில நிறம்ப நல்கி - யறைகழற்
காளிற் பின்னேழுடி நடந்திதனை வேண்டும்”

என்னும் திருவிளையாடல் இடைக் காடன் பிணக்கு
தீர்த்தபடலம்-ஈச-வது கவியிற் காண்க. இன்னும் “புலவர்க்
கினி தளிப்பார்” என்றதனால் முதலிடைகடை யென மூன்று
சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன முதலியவைகளும் கொள்க.

வேற்சிறப்பு கூறினவர் இனி யானைச்சிறப்பு கூறினாரா
யினார்.

யானை.

யானையென்பது: யுத்தத் தேற்சியை யுடைய யானையை
அது காலாட்படை யோடும் ஒற்றுமை நோக்கிப் பின்வைத்து
கூறினார்.

யானைப்படைச்சிறப்பு.

யானைப்படைச் சிறப்பென்பது - யானைப்படையின் பெ
ருமை. அது வேலேந்திய காலாட்படைக்குப் பலந்தரு
தலின் இங்கே வேலேந்திய காலாட்படைக்குப் பின்வைத்து
கூறினார்.

ஓராளை முகத்தானை யுலகத்தோர் முன்னிறுத்திப்,
பேரான கருமமெலாம் பிறழாது முற்றுகிற்பார், காரா
ன வுடலவுணர் கலங்குறமுன் னிறுத்திவன்யர், போரா
னைப் படையானே போர்வயங்கோ டலினன்றே. (உரு)

(இ-ள்.) வன்னியர்கள் - வன்னியர்க ளானவர்கள், கோர்
ஆன உடல்அவுணர் கலங்குற முன்னிறுத்தி-கறுத்த உடலினை
யுடையவர்களாகிய இராஷ்டிரர்கள் கலங்கும்படி முனையில்
நிறுத்தி போர் ஆனைப் படையானே - பொரும் யானைப்
படையினாலே, போர்வயம் கோடலின் அன்றே - யுத்தத்தில்
ஜயத்தை யடைகிற படியினு லல்லவா, (அக்காட்சியைக்

காணுகின்ற) உலகத்தோர் - உலகத்தவர்களும், (அவ்வங் கந் தமக்கில்லை யாதலால் தங்களுக்கு அவ்வியானை கிடைப் பது அருமையென எண்ண) ஓர் ஆனை முகத்தானை முன் இறுத்தி - (அவ்வியானைகளுள் ஒன்றினது) ஒரு உறுப்பைக் கொண்ட விநாயகனை முதலில் வைத்து, (வணங்கி) பேர் ஆன கருமம் எல்லாம் பிறழாது முற்றுகிற்பார் - பெரிய செயல்களை யெல்லாந் தவறாது முடித்துக் கொள்கிறார்கள் என்று,

கருத்து. - வன்னியர்கள் யானைப்படையைக் கொண்டு ஜயமடைதலைக் கண்டே உலகத்தவர்களும் யானை முகத்தி னையுடைய விநாயகனைப் பூசித்து பயன் அடைகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில் - அரசவா வாதலின் இங்ஙனமமைத்த தென்கு அரசவா என்னை? தி - கஉ - வ - தி "காலோர் நான்குந் தனிக்கையுங் கோசமும் - வாலுறுப் போடேழு மாநிலந் தோய்ந்து - பாலுஞ்சங்கும் போலுங் காலுகிறது - காலிலு ஞான்ற வொருதனிக் கையினும் - வாயினும் வாலினும் மருப் பினுங் கோறல் - வல்லது பதின்மூன்று முழச்சுற்றுடைத் தாகி - ஏழு முழ முயர்ந் தொன்பது முழ நீண்டது - தீயுமிழ் சிறு கண்ணுந் செம்புகருமுடைத்தாய் - முன்புயர்ந்து பின் றணிந்த தாயின் - அவ்வியல யானையை யரசவா வென்ப" என்னும் ககக - வ - சூ - க.

யானைச் சிறப்புக் கூறினவர் இனிக் குதிரைச் சிறப்பு கூர் ஞராயினார்.

குதிரை.

குதிரை யென்பது - யுத்தவல்லப முடைய குதிரையை. அது - ஜாதி ஒற்றுமையால் யானைக்குப் பின்வைத்துகூறினார்.

குதிரைப்படைச் சிறப்பென்பது: குதிரைப்படையின் பெருமை. அது யானைக்கின மாதலின் - இங்கே யானைப் படைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

குதிரைப்படைச்சிறப்பு.

பூவேறி நான்முகனும் புள்ளேறித் திருமாலும், சேவேறிக் கண்ணுதலுஞ் செய்வதென்னே தீஞ்சுவை கொள், பாவேறிப் புகழ்பெற்றுப் பாராளும் வனியர் தழல், மாவேறிப் பகைவென்று மாநிலங் காத்தருள் வாரே. (உசு)

(இ-ள்.) நான்முகன் பூஏறியும் - பிரமதேவர் பூவிலேறியும், திருமால் புள் ஏறியும் - விஷ்ணு கருடவாகனத்திலேறியும், கண்ணுதல் சே ஏறியும் - சிவபெருமான் இடபவாகனத்திலேறியும், செய்வது என் - செய்கின்றதென்னை யிருக்கிறது, [இம் மூவர்களும் படையல்லாத திறமற்ற வாகனம் வைத்துக்கொண்டு தந்தொழிலை நடத்தலால் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை பென்றபடி] தீம்சுவை கொள் பாஏறி - மிக்க சுவைகளைக் கொண்ட பிரபந்தங்களில் ஏறி, (நிலையாய்த் தங்கி) புகழ்பெற்று - புகழை யடைந்து - பார் ஆளும் வன்னி யா பூவுலகத்தை அரசுபுரியும் வன்னியர்கள் தழல்மா ஏறி - அக்கினிக் குதிரையிலேறிச் (செலுத்தி) பகைவென்று மாநிலம் காத்து அருள்வார் - பகைவர்களைச் சயித்துப் பூமியைக் காத்தருளுகிறார்கள் என்று, பா ஆகுபெயர்.

கருத்து. வன்னியர்கள் அக்கினிக் குதிரையிலேறிச் செலுத்திப் பகைவர்களைச் சயித்து உலகத்தைக் காக்கின்றார்கள் என்பதாம்.

இதில் மூன்று மூர்த்திகளுக்கும், ஊர்தி சேனாமுகங்களோடும் ஒற்றுமை யன்மையால் அவைகளை யூர்ந்து யுத்தஞ் செய்து துஷ்டர் முதலியவர்களைச் சம்மரித்து உலகத்தைப் பரிபாலித்தலையா தென்பார் "செய்வதென்னே" என்ற ரென்க.

குதிரைச் சிறப்பு கூறினவர் இனி தேர்ச்சிறப்பு கூறினாராயினர்.

தேர்.

தேர் என்பது - இரதம் அது குதிரையோடும் அதன் பின்வருதலாதலின், குதிரைக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

தேர்ப்படைச் சிறப்பென்பது. - தேர்ப்படையின் பெருமை. அது குதிரைப் பூண்டிருக்கப்படும் ஆதலின், இங்கே குதிரைப்படைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து இரண்டிகவிகளால் கூறினார்.

தேர்ப்படைச்சிறப்பு.

பார்விழாப் பெறக்காக்கும்பண்ணாடர் பதமலரில் போர்விழாப் புரிவேந்தர் பொன்னவிர்மாமுடி வணக்கி யார்விழா திருப்பார்க ளமரர்மலர் மழை சொரியத் தேர்விழா வறவுகைக்கிற் திருவிழாத் தினமென்றே. (1)

(இ-ள்.) பார் விழாப் பெற காக்கும் பண்ணாடர் - உலகு களிப்பையடைய அரசுசெய்கின்ற தமிழ் நாடரென்னும் சேர சோழ பாண்டியராகிய வன்னியர்கள் அமரர் மலர் மழை சொரிய விழா உறத்தேர் உதைக்கில் - தேவர்கள் பூமாரி பொழிய சக்கராஞ் சுழலும்படித் தேரைச் செலுத்துவார்களானால், திருவிழாத் தினம் என்று - அது உற்சவதினமென நினைத்து, விழா போர் புரி வேந்தர் - தளர்ச்சியடையாது யுத்தத்தைச் செய்யும் அரசர்களில் பொன் அவர் மாமுடி வணக்கி விழா திருப்பார்கள் யார் - (தங்கள் தங்கள்) அழகு விளங்கிய மகத்தாகிய முடியை வணக்கித் தெண்டனிடாத வர்கள் எவர்கள், [யாவருந் தெண்டனிடுவார்கள் என்றபடி].

கருத்து. வன்னியர்கள் தேவர்கள் பூமாரி பொழிய இரதமூர்ந்து வருவார்களானால் அதுதேவ உற்சவதினமென நினைத்து வேந்தர்கள் எல்லோரும் தமது இரத்தினகிரீடங்கொண்ட முடியை வணக்கித் தெண்டனிடுவார்கள் என்பதாம்.

இதுவும் அது.

செங்கதிரோரோராழித் தேரேறித் திகழ்வதுவும், அங்கசன்மா ருதத்தேரூர்ந் தடலாண்மை செலுத்து வதும், துங்கமனு நெறிபிழையாத் துகளறு வன்னிய வீரர், அங்கிரத மிவர்திரத்துக் கணுவளவு மிணையாமோ. (உஅ)

(இ-ள்.) துங்கமனு நெறிபிழையர்-உயர்வாகிப (தங்கள் குல் முதல்வர்களால் சொல்லியிருக்கிற) மனுமுறை வழிகள் லே தவறாத, துகள் அறு வன்னியவீரர் - குற்றமற்ற வன்னிய வீரர்கள், அங்கிரதம் இவர் திறத்துக்கு - அக்கினி இரதம் ஏறிச் செலுத்தும் ஆண்மைக்கு, செங்கதிரோன் ஓர் ஆழித் தேர் ஏறித் திகழ்வதும், சூரியன் ஒற்றைச் சக்கிரத்தையுடைய இரதத்திலேறிச் செலுத்துவதும், அங்கசன் மாருதத்தேர் ஊர்ந்து அடல் ஆண்மை செலுத்துவதும் - மன்மதன் தென்றற்றேரேறி(நடத்தி) மிக்க ஆண்மையைக்காட்டுவதும் (ஆகிய இவைகளெல்லாம்) அணு அளவும் இணையாமோ - அணுத் துணையெனும் ஒப்பாகுமா? எ-று. ஒ-அசை.

கருத்து, வன்னியர்கள் அக்கினி இரதத்துக்கு சூரியன் இரதமும், மன்மதன் இரதமும் கொஞ்சமேனும் ஒப்பாகா என்பதாம்.

இதில் “அங்கிரத மிவர்திரத்துக்கு” என்றதை அங்கு இரதமிவர்திரத்துக்கு எனப்பிரித்து அப்படியாக இரதமேறிச் செலுத்தும் வல்லமைக்கு எனப் பொருள் கொண்டு - முன்கலியைத் தழுவிக்கொண்டு அமைக்கினும் மிக்க நன்றென்க இன்னும் சூரியன் இரதமும். சந்திரன் இரதமும், சேனா சமூகங் ளோடும் ஒற்றுமையுடையதாயினும் - சூரியன் இரதத்துக்கு முடச்சாரதியும், மன்மதன் இரதத்துக்கு உருவின்மையும் உடைய வாதலால் இவ்விரதத்துக்கு ஒப்பாகா வென்பார் “இரத மிவர்திரத்துக் கணுவளவு மிணையாமோ” என்றார்.

என்க. இங்கே இரத மிவர் திறம் என்றதனால், அதிரத சமரத அர்த்தரத முதலிய சாரத்திய கதிகளும், யானேயேற்றங் குதிரையேற்றங்களும், பத்மயுகம் முதலிய யுகவீசேடங்களும், கொள்க. அதிகம் ஸ்மிருதியாதிகளாற் காண்க.

இது வரையில் படையைக் கூறினவர் இனி அரண் கூறினாராயினார்.

அரண்.

அரண் என்பது:—கோட்டை. அது படைக்கு ஆதார மாதலின், இங்கே படைக்குப் பின்வைத்து நீரரண், மதிலரண், மலையரண், காட்டரண் என நான்கனுள் நீரரண் மதிலரண் இவ்விரண்டையும் அகழியாகவும், மற்றையவை அகத்துப்புறத்துநின்றலால் அவைகளைப்பொதுவில் அரணாகவும் இரண்டாக்கி இரண்டுகவிகளால் கூறியிருக்கிறார் என்க. நால்வகையரணை தி-கஉ - வ-தி - “மலையரண் காட்டரண் மதிலரண் ராணையது சிறப்பினால் வகையானே” என்னும் ௪௦ - வது சூ-க. நாயனாரும் “மணிகீரு மண்ணு மலையு மணிகிழற் - காடு முடைய தரண்” என்றார் என்க.

கோட்டை? அரண், காவல் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

அகழின் சிறப்பு.

அகழின் சிறப்பென்பது:—மதில்குழ்கிடங்கின் பெருமை. அது படைகளுக்கு ஆதாரமாகமதிலைச் சூழ்ந்திருத்தலின், இங்கே படையுறுப்பாகிய தேர்ப்படைச் சிறப்பைத் தழுவி அரணுக்கு முதலில் வைத்து கூறினார்-

பேராழிச்செலுத்திவயம்பெறவனியர்க்கிடமாகிக் கூராழிப்பானகரைக்குறை சொல்கம்பைநகருத்திட், டோராழித்தேரிருபா லொணுங்கவயரெயிற்புடைசூழ், சீராழி யாமகழின் சிறப்பெவரே யுரைப்பவரே. (உகூ)

(இ-ள்.) பேர் ஆழி செலுத்தி வயம்பெற - பெரிய ஆக்கினை சக்கிரத்தைச் செலுத்தி (உலகு) வசமாகும் வண்ணம், வன்னியர்க்கு இடம் ஆகி - வன்னியர்களுக்கு ஆதார தானமாகி, கூர் அழிப்பரன் நகரை, (விஷ்ணு உலகமாகிய) வைகுண்டத்தையும், குறை சொல் - இகழ்த்தக்கச் சிறப்பு வாய்ந்த, கம்பை நகர் உடுத்திட்டு - காஞ்சி நகரமானது (தன்னை ஆடையாக) உடுத்தம் பெற்று, ஓர் ஆழித்தேர் இருபால் ஒதுங்க அயா எயில் புடை சூழ் - ஒற்றைச் சக்கிரத்தையுடைய சூர்யனது தேர் இருபுறமும் விலகும்படி கட்டப் பட்டிருக்கின்ற மதிலைச் சூழ்ந்த அகழியானது, சீர் ஆழி ஆம் விசாலமான சமுத்திரமே (ஆசும் ஆகையால்,) அகழின் சிறப்பு உரைப்பவர் எவரே - அவ்வகழியின் சிறப்பைச் சொல்லத்தக்கவர் யாவரே. எ-று.

கருத்து காஞ்சிபுரியின் மதிலைச் சூழ்ந்த அகழிபானது சமுத்திரமே ஆம் என்பதாம்.

அரண் சிறப்பு

அரண் சிறப்பென்பது:—காவலின் பெருமை. அது அகழியுள்ளடங்கிய காடு மலையாதலின் இங்கே அகழின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

சரண்புகுந்தீசனைச் சான்றோர் தம்முயிரைக்காப்பரெனும், வரம்புளதங்கது வியப்பின் மருவியதோர் வழக்கன்றால், முரண்புகுதோட் செறுநர்வரின் மூதலகோர் வன்னியர்தம், அரண்புகுந்து தம்முயிர்காத்தமர் ந்திருப்பலாதலினை. (௩௮)

(இ-ள்.) முது உலகோர் - பழமையான உலகத்தவர்கள், முரண்புகுதோள் செருநர் வரின் - வலிய தோளிளையுடைய பகைவர்கள் வருவார்களானால், வன்னியர் தம் அரண்புகுந்து வன்னியர்களது அரணிற் புகுந்து, தம் உயிர்காத்து அமர்ந்திருப்பார் - தங்களுயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு தங்கியிருப்பார்கள், ஆதலின் - ஆதலால், சான்றோர் - பெரியோர்கள்,

ஈசனைச் சரண்புகுந்து தம் உயிரைக் காப்பர் எனும் வரம்பு உளது - கடவுளை வழிபட்டுத் தங்களுயிரைக் காத்துக் கொள் வார்களென்று சொல்லும் வரம்பு ஒன்றிருக்கிறது, அங்கு அது- அஃதானது, (யாவருக்கும் சாக்ஷியனவையின்மையால்)—ஓர் வியப்பின் மருவய வழக்கு அன்று - ஒரு ஆச்சரியத்தைப் பொருந்திய வழக்கினையுடையதல்ல எ-று.

கருத்து. உலகத்தவர்களுக்குப் பகை நேரிட்ட காலங்களில் வன்னியர்களது அரணைச் சேர்ந்தே தங்களுயிரைக் காத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதாம்.

இதுவரையில் அரண் கூறினவர் இனி அரசு கூறினாராயினார்.

அரசு.

அரசென்பது :—இராஜ்யிய பாரத்தன்மை. அது அரணையுடைய தாதலின், இங்கே அரணை அடுத்து வைத்து கொடி அரசாக்ஷி மண்டபம், சிங்காதனத்திருத்தல், முடி தரித்தல், புயகேயூரகிரீடம், குடை, செங்கோல் வண்மை, செங்கோல் நடத்தல், அறத்தினெறி, ஆக்கினைச் சக்கிரம், தொழினெறி பிறழாமை, முத்திரை மோதிரம், துட்டநிக்கிரகம், வாயில் காத்தல், தொழுவன் முதலியவை, செல்வாக்கு, புகழ், மாசறகற்றல், பெருந்தன்மை, இதய வண்மை, இராஜ சமுகம், பதியிருத்தல், மன்னர் சூழ்தல், மொழி தவறாமை, சாந்த முதலியவை, கொடைவளம் வள்ளற்றன்மை, அடுத்தவர்க்குத்தாழ்வின்றெனல், உமையருள் பெற்றோரெனல், அவ்ந்த ஐசுவரியம், தசாங்கம், அரசு, வில்லின் புகழ் கூறுதல், என முப்பத்து நான்கு சிறப்பாக முப்பத்தேழு கவிகளால் கூறினார், நாயனாரும் “அறனமுக்காதல் லவைக்கி மறனிமுக்கா-மானமுடைய தரசு” என்றார் என்க.

அரசுக்குரிய சிறப்புகள் இங்ஙனம் கூறியவைகளையும் கூறாது விட்டிருப்பவைகளையும் ஸ்மிருதிபுராண விதிகாசாதி களிலேயே தெரிந்துணர்க.

கொடிச்சிறப்பு.

கொடியின் சிறப்பென்பது:—கொடியின் பெருமை. அது அரசுக்கு வெற்றிக்குறியாக மதின் முதலிய அரண்களிற் றங்கலின், இங்கே அரணுறுப்பாகிய அரண சிறப்பைத் தழுவி அரசுறுப்புக்கு முதலில் வைத்து கூறினார்.

சுடர்க்கொடியை வனக்கொடியுந் துகளில் வெற்றிப்புலிக்கொடியும், அடற்புவிமூன் றினுநதாமே யரசியற்றும்படி தாவக், கடற்புவி யினிரந்தரமுங்கருணைபுரி தாயேபோல், இடர்பகையிலாது வன்ய ரெவ்வுயிரும் வளர்ப்பாரே. (நக)

(இ-ள்.) கடல் புவியில் - கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தில், - வன்னியர் - வன்னியர்கள், சுடர்க்கொடியும் - அக்கினிக் கொடியும், ஜவனக் கொடியும் - பஞ்சவன்னப்பிருதும், வெற்றிப் புலிக் கொடியும் - வெற்றியைத் தராநின்ற புலிக்கொடியும், அடர்புவி மூன்றினும் தாமே அரசியற்றும்படி தாவ - நெருங்கிய மூன்று உலகத்தினும் தாமே அரசு புரியும்படி தாவாநிற்க - நிரந்தரமும் கருணைபுரிதாயே போல் - எப்பொழுதும் அருளோடும் அன்பு பாராட்டும் தாயைப்போலும், எவ்வுயிரும் இடர்பகை இலாது வளர்ப்பார் - எந்த உயிரையும் சிறுமைபகையில்லாது வளரும்படி செய்கிறார்கள். -எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் கொடிகள் மூன்று உலகத்தையும் தாவிக்கொண்டிருக்கும்படி உலகத்தைக் காக்கின்றார்கள் என்பதாம்.

இதில் “நிரந்தரமுங் கருணைபுரி தாயேபோல்” என்ற தற்கு இவர் இராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்படலத்தில்

“தாயொக்கு மன்பிற் றவமொக்கு நலம் பயப்பிற் - சேயொக்கு முன்னின் ரொருசெல்கதி யுய்க்குரா- னேயொக்கு

மென்னின் மருந்தொக்கு நுணங்குகேன்வி, ஆயப் புகுங்கா
லறிவொக்கு மெவர்க்கு மன்னான்”

என ச-வது பாடலிலும் ‘எவ்வுயிரும் வளர்ப்பார்’ என்
றது. அரசனானவன் உயிர்களைல்லாவற்றிற்கும் உடம்புபோ
லிருந்து காக்கின்றான் என்பதே அதற்கு ஷ

“வயிர வான்பூணணிமடங்கள் மொய்ப்பினை, னுயிரொலா
ந்தன்னுயிரொப்பவோம்பலாற், செயிரிலா வலகினிற்சென்று
நின்றவா - முயிரொலா முறைவதோருடம்பு மாயினான்”

என க0-வது பாடலிலும் கூறினார்என்க. சுடர்க்கொடி என
வே, சுடர் என்பது ஒளி, ஒளியெனவே, வில்லென விற்கொ
டியும், ஜவனக் கொடி எனவே, வனம் - ஜலம் அதினுடைய
மச்சமென மச்சக்கொடியும், ஜ - அழகு, புவி மூன்றெனவே
மலயமானாடி, சோழனாடி, பாண்டியனாடி முன்னாட்டையுங்
குறிப்பாலுணர்த்து மென்னுங் கருத்தால் அக்கினிக் கொடி
யும் பஞ்சவன்னப் பிருதுமென நேரிற் கூறாது, சுடர்கொடி
யும், ஜவனக்கொடியும் எனக் கூறினாரென வுணர்க. அவற்
றுள் சேரனுக்கு விற்கொடியும், சோழனுக்குப் புலிக்கொடி
யும், பாண்டியனுக்குமீனக் கொடியும் ஆம். இவைகளை -
தி - கஉ - வது - தி “சேரற்கு விற்கொடி தென்னர்க்கு கயற்
கொடி” என்னும் கக0 - வது சூத்திரத்தினும், சோழற்கு
புலிக்கொடியாகுமென்ப” ககக - வது சூத்திரத்தானு முண
ர்4. வனம் ஆகுபெயர்.

அரசாட்சிமண்டபச் சிறப்பு.

அரசாஈழி மண்டபச் சிறப்பென்பது:—அரசாளுகைக்கு
வீற்றிருக்கும் மண்டபத்தின் பெருமை. அது கொடிகளைக்
கொண்டிருத்தலின், இங்கே கொடிச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்
துகூறினார்.

அண்டர் மலர் மழைசொரிய வந்தணர்பல்லாண்
டிசைப்பத், தண்டனிட்டுப் பொருந்தலருஞ் சயங்கூற

வன்னிமன்னர், கொண்டபசும்பொன்வேய்ந்து குலவு பலமணிகுயிற்றும், மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கை மண்டபம் பெற்றிடுபேறே. (௩௨)

(இ-ள்,) வன்னிமன்னர் - வன்னியரென்னும் அரசர்கள், அண்டர் மலர் மழைசொரிய - தேவர்கள் பூமாரிபொழியவும், அந்தணர் பல்லாண்டு இசைப்ப - பிராமணர்கள் ஆசீர்வாதஞ் சொல்லவும், பொருந்த லருந்தண்டன் இட்டுச் சயம் கூற - பகைவர்களும் நமஸ்காரஞ்செய்து (நின்றுக் கொண்டு) ஜயாவிஜயீபவா வென்று சொல்லவும், கொண்டபசும்பொன் வேய்ந்து - (அதிக விலை) கொண்ட பசும் பொன்னினால் கட்டி, குலவு பலமணி குயிற்றும் - வீளங்கும்பல இரத்தினங்களைப் பதிக்கப் பெற்றிருக்கிற, மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கை - அரசாக்கி மண்டபத்தில் கொலுவீற்றிருத்தலானது, மண்டபம் பெற்றிடுபேறு - அம்மண்டபம் பெற்ற தவப்பய னாகும். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் அரசாக்கி மண்டபத்துள் கொலுவீற்றிருக்கைக்கு அம்மண்டபம் தவஞ்செய்திருத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

சிங்காதனத்திருத்தற்சிறப்பு.

சிங்காதனத்திருத்தற் சிறப்பென்பது. சிங்காதனத்திற்றங்குதலின் பெருமை. அது அரசாக்கி மண்டபத்துள் தங்குதலின் இங்கே அரசாக்கி மண்டபச்சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

எண்ணீர்க்கழிநேடிலாசிரியவிருத்தம்.

தங்காதனன்பனிறை யென்னமாதர் சந்ததமுந்தொழுதெழுவார் சலியாதாகம், தங்காதனையை நட்பிற்சிறந்தேயாவுந் தகுபுலியு மோர்துரையிற் றண்ணீர் மாந்தும், சிங்காதனம்பசும்பொன் மணிதூசாதி தெளிவுறு

வேதியர்க்குதவும் வன்னிமன்னர், சிங்காதனத்தின் மிசையமர்ந்துநாளுந் திகழரசசெயுங் கருணைச் செயலா லன்றோ. (ந.ந.)

(இ-ள்.) தெளிவு உறு வேதியர்க்கு - (பிரமசிஷ்டையில்) தெளிந்த பிராமணர்களுக்கு, சிங்காது - குறையாது' அனம் பசும் பொன் மணிதூச ஆதி உதவும் வன்னிமன்னர்- அன்னம் சொன்னம் இரத்தினம் வஸ்திரம் முதலியவைக ளோக் கொடுக்கின்ற வன்னிய அரசர்கள், நாளும் சிங்காத னத்தின் மிசை - அமர்ந்து திகழ் அரசு செய்யும் கருணைச் செயலால் - என்றும் சிங்காதனத்தின்மே லமர்ந்து விளங்க அரசு நடத்துகின்ற அருட் செய்கையால், மாதர் அன்பன் தம் காதன் இறை என்ன - மகளிர்கள் அன்புக்குரியனாகிய தமது நாயகனைத் தெய்வமென நினைத்து, சந்ததமும் தொழுது எழுவார் - எப்பொழுதும் வணங்கி யெழுவார்கள், ஆவும் புலியும், பசுவும் புலியும் ஆகம் சலிபாது தங்கு ஆதன் அனைய நட்பில் சிறந்து - உடல் கெடாவண்ணந் தங்கும் உயிரைப்போலும் நட்பிற் சிறந்ததாகி, - தகுலர் துறையில் தண்ணீர் மாந்தும் - தகுதியினையுடையனவாகக் கூடி ஒரு துறையில் தண்ணீர் குடிக்கும். எ-று. அன்றோ- அசை.

காந்தன் என்பது காதன் என இடை குறைந்து நின் றது.

கருத்து வன்னியர்கள் சிங்காதனத்தின்மேல் அமர்ந் திருத்தலால், மாதர்களுக்கு கற்பும், உயிர்களுக்கு நட்பும்கெ டாதிருக்கின்றன வென்பதாம்.

இதில் “ஆவுந்தகுபுலியு மோர் துறையிற் றண்ணீர் மாந் தும்” என்றதற்கு இராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்பட லம் “வெள்ளமும் பறவையும் விலங்கும் வேசைய, ருள்ளமு மொருவழி யோட நின்றவன், தள்ளரும் பெரும்புகழ் தயர தப்பெயர், வள்ளல் வள்ளுறையைின் மன்னர் மன்னனே” என்னும் சு-வது பாடலிலும் கூறினார் என்க.

முடிதரித்தற்சிறப்பு.

முடிதரித்தற்சிறப்பென்பது:—கிரீடந்தரித்தலின் பெருமை. அது சிங்காதனத்தில் அமர்ந்தே யாதலின், இங்கே சிங்காதனத்திருத்தற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து இரண்டுகவிகளால் கூறினார்.

கோச்சகம்.

தன்முடிமேற் புவிதாங்குந் தனியரஹிற் றுபில்
வோற்கும், சொன்முடிவாம் பரமனுக்குந் தோன்றுமி
ஹைப்பொழித்திடுவார், பொன்முடிசென் னியிற்றாங்கிப்
புகழ்வனிய வரசரொன்றார், முன்முடியக் குடிதழைய
பூதுலகம் புரத்திலினே. (ஈச)

(இ-ள்.) புகழ் வனிய அரசர் - யாவரும் புகழாநின்ற வன்னியரென்னும் அரசர்கள், பொன்முடி சென்னியில் தாங்கி - அழகிய (இரத்தின கிரீடத்தைத்) தலையிற் குடி, முன் ஒன்றார் முடிய - முதலில் பகைவர்கள் அழியவும் குடி தழைய - குடிகள் தழையவும், முது உலகம் புரத்தலின் - பழமைபான இவ்வுலகத்தைக் காத்தலால், - தன் முடிமேல் புவிதாங்கும் - தனது முடியின்கண் பூமியை வைத்துத் தாங்குகின்ற, தனி அரவில் துயில்வோர்க்கும் ஒப்பற்ற ஆதிசேஷ சயனத்தில் அறிதுயில் கொள்ளும் விஷ்ணுவுக்கும் - சொல் முடிவு ஆம் பரமனுக்கும் - சொற்களின் முடிவிடப் பொருளாகிய சிவபிரானுக்கும், தோன்றும் இளைப்பு ஒழித்திடுவார் - (சம்மரித்தல் காத்தல் என்னுந் தொழில்களால்) உண்டாகும் சிரமத்தை நீக்குகிறார்கள், எ-று. ஏ அசை.

நடுந்து. வன்னியர்கள் முடிதரித்து விஷ்ணு மூர்த்திக்கும், சிவபிரானுக்கும் உண்டாகும் சிரமத்தை நீக்குகிறார்கள் என்பதாம்.

ஆதல். “இளைப்பொழித்திடுவார்” என்றதனால் துஷ்டர் முயிலியவைகளைச் சம்மரித்தலால் சிவபிரானுக்கும்,

உலகத்தைக் காத்தலால் விஷ்ணுவுக்கும் சிரமபரிகார மாகு
தலாமென்க. துஷ்டர் முதலியோரை சம்பரித்தலை பின் சடு
வது கவியிற் காண்க.

இதுவும்அது.

தேவர்முடி திங்கண்முடி சேணூருமிரவிமுடி, மூ
வர்முடி முனிவர்முடி மும்மையுல கினில்வாழ்வோர்,
யாவர்முடியும் விளங்கு மென்றுமொரு முடிவில்லாக்,
கோவிறைவன் னியர்முடிமேற்குலவுமுடி விளங்கவினே.

(ஆ-ள்.) என்றும் ஒரு முடிவு இல்லா - எக்காலத்தும்
ஒரு விதத்தினாலும் அழிவில்லாத, கோ இறை வன்னியர்
முடிமேல் - இராஜாதி ராஜர்களாகிய வன்னியர்களது தலை
யின்மீது, குலவு முடி விளங்கலின் - விளங்குகின்ற (இரத்
தின) கிரீடந் தங்குதலால்; தேவர் முடி - தேவர்களது முடி
களும், திங்கள் முடி - சந்திரனது முடியும், - சேண் ஆரும்
இரவிமுடி - ஆகாயத்திலுலாவும் சூரியனது முடியும், மூவர்
முடி - (பிரமா, விஷ்ணு, ருத்ரன் ஆகிய) மூவருடைய முடி
களும், முனிவர்முடி முனிவர்களது முடிகளும் - மும்மை
உலகினில் வாழ்வோர் யாவர் முடியும் - (சுவர்க்க மத்தி,
பாதாள மென்னும்) மூன்றுலகத்திலும் (முற்கூறியவர்களை
யல்லாதவேறே) வாழப்பட்ட யாவர்களுடைய முடிகளும்,
விளங்கும்-அழியாது தங்குவனவாகும். ஏ-று.

சுருத்து. வன்னியர் சிரத்தில் கிரீடம் விளங்க தேவர்
கள் முடிகளும், சந்திரன் முடியும், சூரியன் முடியும், பிரமா
விஷ்ணு ருத்ரன் ஆகிய மூவர் முடிகளும், முனிவர்கள் முடி
களும், மூன்றுலகத்தவர்கள் முடிகளும், விளங்கும் என்ப
தாம்.

இதில் - தேவாலயங்களுக்கு யாதொரு குறையில்லாது
நடத்தலால், மூவர் முடிகளும், தேவர் முடிகளும், முனிவர்
முடிகளும் விளங்கும் என்றும் நித்தியகர்மா நுஷ்டானங்களை

பிராமணாதியர் அவாவர்களுக்குத் தக்கதா வழுவாது நடத்த
லால் சூரியசந்திரர் முடிகள் விளங்கும் என்றும், பகையின்
மையால் மூன்றுலகத்தினும் உள்ள மற்றைய யாவர்களு
டைய முடிகளும் விளங்குகின்றன வாகும் என்றுங் கூறின
ரென வுணர்க.

புயகேயூர கிரீடச்சிறப்பு.

புயகேயூரகிரீடச்சிறப் பென்பது:—வாகு வலயத்தோ
டும் முடிவிளங்கலின் பெருமை. அது முடிதரித்த பிறகாத
லின், இங்கே முடிதரித்தற்சிறப்புக்குப்பின் வைத்துகூறினார்.

இபனடுநீண் டிருபுடைதாழ்ந் திடவமைத்த வ
ணைமூன்றின், அயன்முதன்மு வரூந்தொழின்மூன்றங்
கியற்ற வமர்ந்ததுபோல், வயமுறு வன்னியவரசர் வட
வரைபோல் வீறியதிண், புயமுடியு மணிமுடியும்
பொருந்தியது புதுமைத்தே. (நடசு)

(இள்.) வயம் உறு வன்னிய அரசர் - விஜயத்தைக்
கொண்ட வன்னியரென்னும் அரசர் களது, வடவரை
போல் வீறியதிண் புயமுடியும் - மகம்மேருவைப்போலும்
பணைத்த வலிமையைக் கொண்ட புயகே யூரங்களும், மணி
முடியும் - இரத்தினக் கிரீடமும், இயல் நடுநீண்டு - இயல்
பினால் மத்திப்பாகம் உயர்ந்து, இருபுடை தாழ்ந்திட அமை
த்த - இரண்டு பக்கமும் தாழும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிற
அணை மூன்றில் ஆங்கு - (சிரம்புயங்களாகிய) மூன்று
சனத்தினிடத்திருந்தே, தொழில் மூன்று இரவிற் - (ஆக்கல்
அழித்தல் என்னும்) மூன்று தொழிலையும் செய்யும் பொரு
ட்டு, அயன் முதல் மூவரும் அமர்ந்ததுபோல் பொருந்தியது
பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் ஆகிய மூவர்களும் அமர்ந்தது
போல் பொருந்தியிருக்கின்றதானது, புதுமைத்து - ஆச்
சரியப்படத்தக்கதாகும். ஏ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் தரிக்கும் புயகேயூரகிரீடமானது பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகியமூவரும் சிருட்டி திதி சம்மாரம் என்னும் முத்தொழிலையும் முறையே நடத்த சிரம் புயங்களாகிய ஆசனங்களில் தங்குதல் பொருந்தியிருத்தலானது யாவரும் வியக்கத்தக்கதேயாம் என்பதாம்.

இதில் - சிரமுடி உருத்திரனையும், புயகேயூரங்களில் வலதுபுயத்திலிருப்பது பிரமனையும், இடதுபுயத்திலிருப்பது விஷ்ணுவையும், ஒக்குமென்னுங் கருத்தான் என்க.

குடைச்சிறப்பு.

குடைச்சிறப்பென்பது:—சந்திரவட்டக் குடையின் பெருமை புயகேயூர கிரீடந்தரித்த பிறகு நிழல்செய்ய அமைத்தலின், இங்கே புயகேயூர கிரீடச் சிறப்புக்குப்பின் வைத்து கூறினார்.

படையுடைய படிவேந்தர் பணிந்திடுவோர் மனுநீதி, நடை வருணச் சிரமநெறிநழுவாது காத்தெவர்க்கும், விடையவன்றனருள்பெற்ற வீர வன்னிமன்னர் கொற்றக், குடைநிழலைத்தந்துகலிக் கோடை தணித்திடுவாரே. (௩௭)

(இ-ள்.) படை உடையபடிவேந்தர் பணிந்திடுவோர் - (இரத கஜ தூக பதாதிகளென்னும் நான்கு வகைப்) படைகளைக் கொண்ட உலகத்து மற்றைய அரசர்கள் வந்து வணங்கும் பெருமை யினையுடையாராகிய விடையவன்றன் அருள் பெற்ற வீரவன்னிமன்னர் - சிவபிரானது அருளைப்பெற்ற வீரமுடைய வன்னியரென்னும் அரசர்கள், மனுநீதி நடை வருண ஆச்சிர தருமம் நழுவாது - மனுநீதி நடையி னின்றும் வருணதருமமும் ஆச்சிரம தருமமும் கெடாது, எவர்க்கும் கொற்றக் குடைநிழலைத் தந்துகாத்து - யாவருக்கும் விஜய சந்திர வட்டக் குடைநிழலைக் கொடுத்துக்காத்து, *கலி

*இதற்கு அதருமம் என்னும் வெப்பம் எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையு மென்க.

கோடை தணிந்திடுவார் - வறுமை என்னும் வெப்பத்தைத் தணித்து விடுகிறார்கள். எ-து.

ஆச்சிரமதரும மென்றது. ஆச்சிரதரும மென ஈறு குறைந்து நின்றது.

கருத்து. வன்னியர்கள் யாவருக்கும் விஜய சந்திர வட்டக் குடைநிழலைக்கொடுத்து, வருணச்சிரம தருமநழுவாது காத்து, கலியென்னும் கோடையைத் தணித்து விடுகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில். “நடைவருணச்சிரம தருமம் நழுவாது” என்ற தலை பாவச் செய்கையில்லாது எனவாகும். அதற்கு ஷே இராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசிற்யற்படலம் “மண்ணிடை யுயிர்தொறும் வளர்ந்துதேய்வீன்று, தண்ணிமல் பரப்பவு மிருளைத் தள்ளவு மண்ணறன் குடைமதி யமையு மாதலின், விண்ணிடை மதியினை மிகையி தென்பவே” என கூ-வது கவியினும் கூறியிருக்கிறார் என்க. வருணதருமமெனவே பிராமணர், கூத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்னும் ஜாதிகளின் ஒழுக்கமும், ஆச்சிரம தருமமெனவே பிரமசாரி கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசினன்னும் ஆச்சிரமிகளின் ஒழுக்கமும் கெடாதென்றார் என்க.

செங்கோற்சிறப்பு.

செங்கோற் சிறப்பென்பது:—ஆணை நடத்தும்கோலின் பெருமை. அது குடைநிழலிற் றங்கியே கைக்கொள்ளுதலின் இங்கே குடைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தம்.

வெங்கோப மதம்பொழியும் விண்ணவர்கோனும் பணிகர் வேழமுண்டோ, பைங்கோலஞ் சேர்கனகப் பஞ்சதருவனையபா தபமற்றுண்டோ, இங்கோத வான் சுரபிக் கிணையுண்டோ வன்னிபன்னொனுமேன்மக்கள் செங்கோலுக்கெதிராங்கோல் செகதலத்தி லொன்றுண்டோசெப்புவீரே.

(இ-ள்.) வெம் கோபமதம் பொழியும் விண்ணவர்கோன் உம்பல்சிகர் வேழம் உண்டோ, வெவ்விய கோபத்தோடும் மதம் பொழிதலையுடைய இந்திரனது வெள்ளையானையை ஒப்பாகும் யானை வேறிருக்கிறதா? பை கனகக்கோலம் சேர்பஞ்சதரு அனைய பாதபம் மற்று உண்டோ - பசும்பொன்னிறக் (களிரினைக்) கொண்ட ஐந்தருக்களை ஒப்பாகும் தருவேறு இருக்கிறதா? இங்கு ஒது அவான் சுரபிக்கு இணைஉண்டோ - இவ்வியல்பாகவே சொல்லப்படுகிற தெய்வப்பசுவாகிய அக்காமதேனுவை ஒப்பாகும் (பசுவேறு) இருக்கிறதா? (என்ப போல), சகதலத்தில் - பூதலத்தின்கண், மேன்மக்கள் எனும் வன்யமன்னர் - மேன்மக்களென்று யாவரும் சொல்லாரின்ற வன்னியரென்னும் அரசர்களது, செங்கோலுக்கு எதிர் ஆம் கோல் ஒன்று உண்டோ - சொங்கோலை ஒப்பாகும் கோல் வேறு வென்று இருக்கிறதா?, செப்புவீர் - சொல்லுவீர்களாக. ஏ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் செங்கோலை உலகத்துக்கு முதன்மையுடைய தென்பதாம்

இதில். “செங்கோலுக் கெதிராங்கோல் செகதலத்திலொன்றுண்டோ” என்றது முதன்மையைக் கொண்டதா லென்க. அதாவது உலகத்து குடிகள் யாவரும் அரசனது செங்கோலை நோக்கி வாழவேண்டியிருப்பதாலும், தருமத்துக்கு ஆதியாக விருப்பதாலும் மற்றைய கோல் இதற்கு ஒவ்வாதென மறுத்ததாகுமென்க. அப்படி குடிகள் யாவரும் செங்கோலதானோக்கவேண்டுமென்பதற்கும், தருமத்துக்கு ஆதி என்பதற்கு நாயனார் “வானோக்கி வாழுமுலகெல்லாமன்னவன் - கோ நோக்கி வாழுங்குடி” என்றதனாலும், “அந்தணர் தூற்கும் அறத்துக்கும் ஆதியாய், நின்றது மன்னவன் கோல்” என்றதனாலும் உணர்க, மற்றைய கோல்களாவன தீக்கடை கோல் நிறைகோல், தாற்றுக்கோல் இவைகள். அடுத்த நூ-வது கவியிற் காண்க.

செங்கோல்வண்மைச்சிறப்பு.

செங்கோல் வண்மைச் சிறப்பென்பது:—ஆணைசெலுத்துங்கோல் வளத்தின் பெருமை. அது செங்கோல் கைக்கொண்டபிறகு வளந் தெரிதலின், இங்கே செங்கோல் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

வீரசம்பு முனிவேள்வி விளங்கவரு முடிவேந்தர்
சீர்மருவு கரத்தேந்து செங்கோலின் நிறத்தானே
நேரறுதீக் கடைகோலு நிறைகோலு நீடுலகி
லேரடரு முழுகோலு மிடறின்றி யிருப்பதுவே. (15க)

(இ-ள்-) வீரசம்பு முனிவேள்வி விளங்க வருமுடி வேந்தர் - வீரத்தைக் கொண்ட சம்பு விருடி யாகத்தில் உலகு விளங்கும்படி அவதரித்த மகுட மன்னவர்களது, சீர்மருவு கரத்து ஏந்து செங்கோலின் திறத்தால் - சிறப்பு பொருந்திய கையினிடத்து ஏந்தா நின்ற செங்கோல் வண்மையால், நேர் அறு தீக்கடைகோலும் - (பிராமணர்களுக்குரிய) ஒப்பில்லாத தீக்கடைகோலும், நிறைகோலும் - (செட்டிகளுக்குரிய) தராசு கோலும், ஏர் அடரும் உழுகோலும் - ஏரை நடத்துகின்ற (வேளாளர்களுக்குரிய) தாற்றுக்கோலும், இடர் இன்றி இருப்பது - கெடுதலில்லாமலிருப்பதாகும்.—எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது செங்கோல் வண்மையால் பிராமணர்களுக்குரிய தீக்கடைகோலும், செட்டிகளுக்குரிய நிறைகோலும், வேளாளர்களுக்குரிய தாற்றுக்கோலும் இடரில்லாது நிற்கின்றன என்பதாம்.

செங்கோனடத்தற்சிறப்பு.

செங்கோ னடத்தற் சிறப்பென்பது:—ஆணைக் கோல் நடத்துதலின் பெருமை. அது செங்கோல் வளத்தோடும் ஒற்றுமையுடைய தாதலின், இங்கே செங்கோல் வண்மைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

சீராரும்வன்னிமன்னர் செங்கோன்மை செலுத்துதலால், சோராத சுரர்க்கும்பு சுரர்க்குமிசு சிறப்புண்டாம், நீராரும் புனியின்மநு நெறிதவறா தென்பதன்றி, யாராலும் பழுதுரைக்கலாமோ சொல்வல்லீரே

(இ-ள்,) சொல் வல்லீர் - புலவீர்காள் - நீர் ஆரும் புயியில் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த உலகத்தில், வன்னி மன்னர் - வன்னிய ரென்னும் அரசர்கள், சீர்ஆரும் செங்கோன்மை செலுத்துதலால் - சிறப்புப் பொருந்திய (தமக்குரிய) செங்கோலை நடத்துகின்றதனால், சுரர்க்கும் சோராத - தேவர்களுக்கும் வலி குறையாது, பூசுரர்க்கும்மிசு சிறப்புஉண்டாம் பிராமணர்களுக்கும் மிக்க சிறப்பு உண்டாகும், (ஆதலால் இவர்களி ராஜ்ஜியத்தில்) மனு நீதிநெறி தவறாது என்பது அன்றி - மனுமுறை வழியினின்றும் கெடாது என்னுஞ் சொல் நிலத்திருக்குமே யல்லது, யாராலும் பழுது உரைக்கல் ஆமோ - யாவராலே யாகிலும் பழுது சொல்லலாகுமா - ஏ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் செங்கோல் நடத்தலால் மனுமுறை வழிதவறா திருக்கின்றது என்பதாம்

அறத்தினெறிச்சிறப்பு.

அறத்தினெறிச் சிறப்பென்பது:—தரும வழியின் பெருமை. அது செங்கோல் நடத்தலால் உண்டாதலின், இங்கே செங்கோனடத்தற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தாரேந்து புயவேந்தர் தழலிடைவந்தவதரித்
தோர் தனுவான்மிக்க, சீரேந்து மறத்தினெறி திறம்
பாது நிற்கின்ற செயலாலன்றே, காரேந்திச் சொரிம
ழையுங் கலைமறையும் வாணிபமு மடவார்கற்பும், ஏரே
ந்து மவர்வாழ்வு மிடரின்றி நிற்பதன்றி யென்கொண்
டம்மா.

(சக)

(இ-ள்.) தழல் இடைவந்து அவதரித்தோர் - அக்கினி யினிடையே வந்து தோன்றியவர்களாகிய, தனுவால் மிக்க தார் ஏந்து புயவேந்தர் - வில்வலியால் மிகுந்த மாலையைத் தரிக்கின்ற புயத்தினையுடைய அரசர்கள், சீர் ஏந்தும் அறத் தின் நெறி திறம்பாது நிற்கின்ற செயலால் - சிறப்பினையுடைய தருமத்தின் வழிகெடாது நிற்கின்ற செயலினால், -கார் ஏந்தி சொரி மழையும் - மேகத்தினாலே சுமந்து பொழிகின்ற மழையும், கலைமறையும் - (பிராமணர்களது) கலையாகிய வேதமும், வாணிபமும் - (செட்டியர்களது) வியாபாரமும், மடவார் கற்பும் - பெண்களது பதிவிரதா நிலைமையும், ஏர் ஏந்தும் அவர் வாழ்வும் - ஏரை நடத்தி ஜீவிக்கின்றவர்களாகிய (வேளாளர்களது) வாழ்வும், இடர் இன்றி நிற்பது - இடர் இல்லாது நிலை பெறுகின்றது, அன்றி என்கொண்டு - வேறெதைக் கொண்டு? (சொல்வீர்களாக.) ஏ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது தரும வழியினால் மேகத்தினால் சுமந்து பொழியு மழையும், பிராமணர்களது கலையாகிய வேதமும், செட்டியர்களது வியாபாரமும், பெண்களது பதிவிரதா தருமமும், வேளாளர்களது உழவாகிய வாழ்வும் இடரில்லாது நிலைத்திருக்கின்றன என்பதாம்.

ஆக்கினைச்சக்கரச்சிறப்பு.

ஆக்கினைச் சக்கரச் சிறப்பென்பது:—ஆணையாச் சக்கிரத்தின் பெருமை. அது தருமவழியாற் செல்லுதலின், இங்கே அறத்தினெறிச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

வேறு.

ஊழிக்கிறைதண்கடல்வீழ்ந்தா னும்பற்கிறையந்தரமானான், கோழிக்கிறைதன்றூதைவரை குறுகினெஞ்சறநாணி, மேழிக்கிறைமு விரண்டினென்றுமே வப்பெறுவன்னியர்செலுத்தும், ஆழிக்கிறைநாடொறு மாறா தகிலமுழுதுங் காத்தல்கண்டே. (சஉ)

(இ-ள்.) மேழிக்கு மூவிரண்டில் ஒன்று இறைமேவப் பெறும் வன்னியர் - மேழிக்கு (அதனையுடைய குடிகளாகிய வேளாளர்களிடத்து) ஆறிலொரு சடமையைப் பொருந்தப் பெற்றுக்கொள்ளும் (சக்கிரவர்த்திகளாகிய) வன்னியர்கள், செலுத்தும் ஆழிக்கு - நடத்துகின்ற ஆக்கினைச் சக்கிரத்திற்கு, அதன் கடமை) நான்தோறும் இறை மாறாது - தினந்தோறும் கொஞ்சமேனுந் தவறாமல், அகிலம் முழுதும் காத்தல் கண்டு - உலக முழுமையையும் காத்தலைப்பார்த்து (முன்னிற் பதற்கு) நெஞ்சு அறநாணி-மனமானது மிகவும் வெட்கத்தையடைந்து, ஊழிக்கு இறைதண் கடல் வீழ்ந்தான் - சர்வ சம்மார காலத்துக் கரசனான (வடவாமுகாக்கினி யானவன்) குளிர்ச்சி பொருந்திய கடன்மத்தியிற் சேர்ந்தான், உம்பர்க்கு இறை அந்தரம் ஆனான் - தேவர்களுக்கரசனான இந்திரன் (சுவர்க்கலோகமாகிய அந்தரமாகிவிட்டான், கோழிக்கு இறை தன் தாதைவரைக் குறுகினான் - கோழிக் கொடியோடுகிய (சுப்பிரமணியனும்) தன் தகப்பன் மலையாகிய கைலை மலை (போய்ச் சேர்ந்தான். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது ஆக்கினைச் சக்கிரம் ஊழித்தீயும், இந்திரனும், சுப்பிரமணியனும் நாணும்படி தந்தொழிலை நடத்துகின்றது என்பதாம்.

இதில் “அறநாணி” என்றதனால் நடுவு நிலையால் அக்கினியும், வைபவத்தால் இந்திரனும், யுத்தவீரத்தால் சுப்பிரமணியனும் என்க. இச்சக்கிரந்தரி தத்தாலேயே இவர்களுக்குச் சக்கிரவர்த்திகள் எனப் பெயர் வந்திருக்கின்றது என்னை? சக்கிரவர்த்திகளாவார் அரிச்சந்திரன், நளன், முசுகுந்தன், புரூரவன், சகரன், கார்த்தவீரியன் என அறுவர். இவர்களைத் தி. கஉ - தி “அரிச்சந்தி ரனளன் முசுகுந்தன் புரூரவன் - சகரன் கார்த்த வீரிய னென்ன - அறுவகைச்சக்கிர வர்த்திக ளாகும்” என்னும் கலிக - வது சூ-க. அன்றியும் ஆதொண்டச் சக்கிரவர்த்தி, இரணியவர்மச் சக்கிரவர்த்தி

பிருதுச் சக்கிரவர்த்தி முதலியோரும் கொள்க. ஆறிலொரு கடமைவேளாளர் தால்வேண்டு மென்பதை ஷை தி - கஉ - வ - தி வேளாளர் பத்துவகை தொழில் “ஆணைவழி நின்றல் அழிந்தோரை நிறுத்தல் - சைக்கடனாற்றல் கசிவகத்துண்மை யொக்கல் போற்ற லோவாமுயற்சி மன்னிற்ற தருத லொற்றமை கோடல் - விருந்து புரந்தருத லருந்திய வொழுக்கம் - வேளாண் மாந்தர்க்கோர்ரைந்தே” என்னும் கசஅ - வதுசூத்திரத்துள் “மன்னிற்றைதருதல்” என்றதனாலுணர்க. மன்னிற்றை - அதாவது அரசிற்றை அது - அரசனுக்குக் கொடுக்குங் கடமை.

தொழினெறிபிறழாமைச்சிறப்பு.

தொழினெறி பிறழாமைச் சிறப்பென்பது:—தொழில்நெறிகள் தவறாமையின் பெருமை. அது ஆணையாச் சக்கிரத்தினு லாதலின், இங்கே ஆக்கினைச் சக்கிரச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கற்பத்தொழியா மறைபயிலுங் கவின்மேவியவந்தணர்தொழிலும், சிற்பத்தொழில்வை சியர்தொழிலுந்தினமுமுயர்முகுக் குலத்தோரைப், பொற்பத்தொழுஞ்சூதிரர்தொழிலும் புகலெத்தொழிலு முறைபிறழ்ந்தே, அற்பத்தொழிலா காதரசாள் வதுபண்ணாட்டார் வந்தொழிலே. (௩௪)

(இ-ள்.) பண்ணாட்டர் தம்தெழில் - தமிழ் நாடென்னும் (சேர சோழ பாண்டிய) வன்னியர்களது தொழிலானது, கற்பத்து ஒழியாமறைபயிலும் கவின் மேவிய அந்தணர் தொழிலும் - சர்வசம்மார காலத்திலும் அழிவில்லாத வேதங்களைப் பழகும் அழகு பொருந்திய பிராமணர்களது தொழில்களும், சிற்பத்தொழில் - சிற்பியரது தொழில்களும், வைசியர் தொழில்களும் - செட்டியர்களது தொழில்களும், - உயர்முக்குலத்தோரைப் பொற்பத்தொழும் சூத்தி

ரர் தொழிலும்-(தம் வில்) உயர்ந்த (பிராமண கூத்திரிய வைசியரென்னும்) மூன்று வருணத்தோர்களையும் விலகூணத்தோடும் வணங்காநின்ற சூத்திரராகிய வேளாளர்களது தொழில்களும், புகல் எத்தொழிலும் - இன்னும் சொல்லாநின்ற எவ்வகைப்பட்ட வேறு ஜாதியர்களது தொழில்களும் தினமும் - எந்நாளும், முறைபிறழ்ந்து - (அவரவர்வரன்) முறையினின்றுந்தவறி, அற்பத்தொழில் ஆகாது - அற்பத்தொழிலாகப் போய்விடாது, அரசு ஆள்வது - அரசாளுவதாகும் என்று, எ-ஆகை.

கருத்து. வன்னியர்களது தொழிலானது பிராமணர்களது தொழில்களும், சிற்பியர்கள் தொழிலும், செட்டியர்கள் தொழில்களும், சூத்திரராகிய வேளாளர்கள் தொழில்களும், இன்னும் மற்றைய யாவருடைய தொழில்களும் கெடாவண்ணம் அரசாள்வது ஆகும் என்பதாம்.

இதில் தொழில்களும் என உரை கொண்டதனால் பிராமணர்கள் தொழில்கள் ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஏற்றல், ஈதல் என ஆறு, வைசியர்களது தொழில்கள் ஒதல் வேட்டல் ஈதல். உழுதல், பசுக்காத்தல். வாணிகம் என ஆறு; சூத்திரர் அதாவது வேளாளர்களது தொழில்கள் உழுதல் பசுக்காத்தல், வாணிகம், சூயிலுவத்தொழில், நெயல்காருக வினையாக்கல், உயர் மூவருணத்தவர்களுக்கும் ஏவிய தொழில்களைச் செய்தல் என ஆறு; சிற்பத்தொழில் கல், பொன் முதலிய லோகங்கள், செங்கல். மரம், சதை, தந்தம், வன்னம், கண்டசருக்கரை, மெழுகு எனப்பத்தினாலு மியற்றுவது என பலவற்றையுங் காட்டுமென்க. இவைகளை தி-கட-வ-தி. ஒதலோது வித்தல் வேட்டல் வேட்டித்த - லீதலேற்ற லென்றிரு மூவகைய - வாதிகாலத் தந்தணரறு தொழில்” என்னும் எ-வது சூத்திரத்தானும். “வணிகரறுதொழி லோதல் வேட்டலீதலுழவு பசுக்காவல் வாணிகம்” என்னும் எ-வது சூத்திரத்தானும், ,,வேளாளரறு தொழி லுழவு பசு

க்காவ - நெள்ளிதின் வாணிகங் குயிலுவங் காருகவினை -
 யொள்ளிய விருபிறப்பாளர்க்கேவல் செயல்" எடு-வது குத்தி
 ரத்தானும், "கல்லு முலோகமுஞ் செங்கலு மரமும் - மண்
 ணுஞ் சுதையுந் தந்தமும் வண்ணமுங் - கண்ட சருக்கரையு
 மெழுகு மென்றிவை பத்தே சிற்பத்தொழிற் குறுப்பாவன"
 என்னும் கடு-வது குத்திரத்தானு முணர்க. "புகலெத்
 தொழிலு மென்றதனால் மற்றைய அறுபத்து நாலு ஜாதி
 களின் தொழில்களையுங் கொள்க.

முத்திரைமோதிரச்சிறப்பு.

முத்திரை மோதிரச் சிறப்பென்பது: — முத்திரை
 மோதிரத்தின் பெருமை. அது தொழி னெறி பிறழாம லா
 ஞந்தகைமையோடுந் தரித்தலின், இங்கே தொழினெறி பிற
 ழாமைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

எத்திசைமன்னவரரணு முத்திரிக்கு மீதன்றிப்
 பத்திமையி லார்க்கந்தப்பரணுலகு முத்திரிக்கும் [ம்
 சத்தியம்பொய்யா துவைகிச்சகம்புரக்கும் வன்னியர்கை
 முத்திரையாழிக்குடிகர் மூதக்கீர் மொழியீரே. (சச)

(இ-ள்.) மூதக்கீர் - மேலாம் அறிவினையுடையீர், சத்தி
 யம் பொய்யா துவைகி - சத்தியத்தை யொளிக்காமலிருந்து,
 சகம் புரக்கும் வன்னியர் - உலகத்தைக்காவல் செய்யும் வன்
 னியர்களது, கைமுத்திரை ஆழிக்கு - கையில் விளங்குகின்ற
 முத்திரை மோதிரமானது, எத்திசை மன்னவர் அரணும்
 உத்திரிக்கும் - எத்திசைகளிலுமுள்ள அரசர்களது நால்
 வகையரணும் நிலபெறச் செய்யும், இது அன்றி - இது
 வல்லாமலும், (அது) பத்திமை இலார்க்கு - அடங்கி நல்
 லொழுக்கத்தில் நடவாதவர்களுக்கு, அந்தப்பரன் உலகு
 முத்திரிக்கும் - அந்தப் பரணுலகு (சித்தியாகாத வண்ணம்

அடைத்து.) முத்திரை செய்யும் (ஆகையால்), நிகர் மொழி யீர் - ஒப்பு சொல்வீர்களாக. எ-று.

ஆழிக்கு வேற்றுமை மயக்கம்.

கருத்து. வன்னியர்களின் முத்திரை மோதிரமானது பலதிக்குகளிலும் உள்ள அரசர்களின் அரண்களை நிலைக்கச் செய்வதோடும், பக்தியில்லாதவர்கள் சுவர்க்கம் அடையாத படி அச்சுவர்க்கக் கதவை யடைத்து முத்திரையிடும் என்பதாம்.

துட்டநிக்கிரகச்சிறப்பு.

துட்ட நிக்கிரசு சிறப்பென்பது :—துஷ்டர்களை யழித்தலின் பெருமை. அது முத்திரை மோதிரந்தரிக்கும் ஆண்டகையார்க்காதலின், இங்கே முத்திரை மோதிரசு சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தீட்டார்தமையுஞ் சிவநித்தை செய்வோரையுஞ் செங்கோன்முறையேர், பூட்டார்தமையும் பொய்யரையும் போர்வெங்களத்துப் போந்துபுறம், காட்டார்தமையுங் கள்வரையுங் கலிதீர்ந்திடக்காட்டிய வறத்தை, நாட்டார்தமையு நானிலத்தி னூட்டார்நவில்பண் ணூட்டாரே. (சுரு)

(இ-ள்.) நானிலத்தில் - இவ்வுலகத்தில், நவில் பண்ணூட்டார் - யாவராலும் சொல்லுகின்ற தமிழ் நாடென்னுஞ் சேர சோழ பாண்டிய வன்னியாள், தீட்டார் தமையும் - ஒழுக்க மில்லாதவர்களையும், சிவ நிந்தை செய்வோர்களையும் - தெய்வ நிந்தை செய்பவர்களையும், செங்கோன் முறை ஏர்பூட்டார் தமையும் - செங்கோன் முறைப்படி வழக்கம் போல ஏர்பூட்டாத வேளாளர்களையும், பொய்யரையும் - பொய்சொல்

பவர்களையும், வெம்போர்க் களத்து பொந்து - வெவ்விய யுத் தகளத்துக்கு வந்து, புறங் காட்டார் தமையும்-முதுகு காட்டாத பகைவர்களையும், கள்வரையும்-திருடர்களையும், கலிதீர்ந்திடக் காட்டிய அறத்தை நாட்டார் தமையும்-(ஏழைகளுக்கு) வறுமைதீர உண்டாக்கிய தருமத்தைக் கெடுத்தவர்களையும் - நாட்டார் - தங்கும்படி இடம் கொடார். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் ஒழுக்கமில்லாதவர்களையும், தெய்வ நிந்தை செய்பவர்களையும், முறைமையாக ஏருழாத வேளாளர்களையும், பொய்யர்களையும் எதிர்த்தபகைவர்களையும் திருடர்களையும் தருமத்தை கெடுத்தவர்களையும் இவ்வுலகத்தில் வைக்கமாட்டார்கள் என்பதாம்.

வாயில்காத்தற்சிறப்பு.

வாயில் காத்தற் சிறப்பென்பது :—வாயில் காத்தலின் பெருமை. அது துஷ்ட நிக்கிரகஞ் செய்யுந் தரமுடையார்க்கே அமைதலின், இங்கே துஷ்ட நிக்கிரகச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

கடிந்தாரைக் களைவனியர் காப்பாளர் சமர்க்களத்தில், மடிந்தாலுஞ் சுவர்க்க முண்டாம் வாயில்காத்தவாடியில், படிந்தாலுமரசுண்டாம் பகர்வதெவன் பாரிடத்தில், விடிந்தால்வேந் தன்வாயின் மேவாதார் யாருளரே.

(இ-ள்.) பாரிடத்தில் - இவ்வுலகத்தில், கடிந்தாரைக் களைகாப்பாளர் வன்னியர் - துஷ்டர்களைச் சம்மரித்து (உலகத்தைக்) காக்கின்றவர்களாகிய வன்னியர்களது, சமர்க்களத்தில் மடிந்தாலும் - யுத்தகளத்தில் எதிர்த்து இறந்தாலும், சுவர்க்கம் உண்டாம் - சுவர்க்க பதவி உண்டாகும், (அன்றி) வாயில் காத்து அவர் அடியிற் படிந்தாலும் - (அரண்மனை) வாயிலைக்காத்து அவர்களது பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துக்

கொண்டிருந்தாலும் - அரசு உண்டாம் - அரசாட்சி கிடைக்கும் (ஆகையால்) பகர்வது எவன் - (இவர்களைப்பற்றி வேறே பன்னிப்பன்னி) சொல்வது என்ன இருக்கிறது, விடிந்தால் வேந்தன்வாயில் மோவாதார் யார் உளர் - சூரிய உதயமானால் அரசன் அறண்மனைவாயிலிற் சேராதவர்கள் யாவரிருக்கிறார்கள் (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து. உலகத்திலியாவர்களும்வன்னியர்களது வாயிற் படி காத்துக்கொண்டிருந்து உயிர்பிழைக்கின்றவர்களாகிறார்கள் என்பதாம்.

தொழுதன்முதலியசிறப்பு.

தொழுதன் முதலிய சிறப்பென்பது :—தொழுஞ்செயலோர் முதலாயினோர் சூழ்ந்திருத்தலின் பெருமை. அது பதினெண் பகுதியோராய்ப் பக்கத்திலிருந்து உஜ்ஜீவிக்க வேண்டியவர்களைச் சொல்லுதலின், இங்கே வாயில் காத்தற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழநேடிலாசிரிய விருத்தம்.

அணங்காற்றருவில் லேந்திமுறையரசாள்வன்னியச் சயதரரை, வணங்கார்யார்க்கை கூப்பர்யார் வாரிகுழும் வையமிசை, இணங்கார் யார்நின் நேத்தார்யா ரேவற்பணிசெய் யார்யார்நன், மணஞ்சார்முற்றங்காத்திருந்து வாழ்நாண்மகிழார் யார்யாரே. (சஎ)

(இ-ள்.) வாரி சூழும் வையம்மிசை - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில், அணங்கு ஆற்று அருவில் ஏந்தி - (பகைவர்கள், துஷ்டர்களுக்கு) அச்சத்தைக் கொடுக்கின்ற அருமையாகிய வில்லைத் தங்கள் கையினிடத்தாங்கி, முறை அரசு ஆள்வனியச்சயதரரை - பாம்பரையாக அரசை நடத்திவருகின்ற வன்னிய வீரர்களை வணங்கார் யார் - வணங்காதவர் எவர்களைகூப்பார் யார் - சும்பிடாதவர்கள் எவர்கள் இணங்

கார் யார் - சிநேகத்தை விரும்பி யிணக்கஞ் செய்யாதவர்கள் எவர்கள்? நின்று ஏத்தார்யார் - சந்நதியில் நின்றுக்கொண்டு துதிக்காதவர்கள் எவர்கள், எவல் பணிசெய்யார் யார்- ஏவிய பணிவிடைகளைச் செய்யாதவர்கள் எவர்கள்? நல்மணம் சார்முற்றம் காத்து இருந்து நல்ல மங்கலத்தைச் செய்கின்ற அரண்மனை வாயிலில் காத்திருந்து, வாழ் நாண் மகிழார் யார் யார் - தங்களுயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளாதவர்கள் எவர்கள் எவர்கள்? எ-று.

கருத்து. இவ்வுலகத்தில் வன்னியர்களை வணங்காதவர்களும், சும்பிடாதவர்களும், சிநேகத்தை விரும்பி இணக்கஞ் செய்யாதவர்களும், துதிக்காதவர்களும், பணிந்து எவல் செய்யாதவர்களும், வாயில் காத்திருந்து உயிர் பிழைக்காதவர்களும், இல்லை என்பதாம்.

இதில் தொழுதன் முதலியசிறப்பென்றதனால் அரசர் மூவகையிற்பதினெண்குமூஉ அடங்கிய தென்க. அதாவது மந்திரியர், புரோகிதர், சேனாபதியர், தூதர், சாரணர் என ஐந்தும்? மந்திரியர். கருமாதிகாரர், சுற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமாக்கள் படைத்தலைவர், இவுளிமறவர், யானைவீரர், எனத்துணைவர்கள் எட்டும்; நட்பாளர், அந்தணைர், மடைத்தொழிலர், மருத்துவக்கலைஞர், நிமித்திகப்புலர் என ஐந்தும் ஆகபதினெட்டென்க. இவர்களை தி - கஉ - வ - தி "அமாத்தியர் புரோகிதர் சேனாபதியர் - தவாற்றொழிற் றூதர் சாரண ரென்றிவை அரசர்க்காகு மைம்பெருங்குழுவும் - காரணத்தினைஞ்ருங் கமவிதிகாரருங் - கணகசுற்றமுங் கடைகாப்பாளரும் - நகரமாக்களு நனிபடைத் தலைவரு - மிவுளிமவரும் யானைவீரரும் மடைத்தொழிலாளரும் மருத்துவக்கிளைஞரு - மாசர்க்கெண் பெயராகு மென்ப - வடுதநட்பாளரும் மடைத்தொழிலாளரும் - மருத்துவக்கிளைஞரும் நிமித்தகாரரும் - நீணில வேந்தர்க்குரைத்த வைம்பெய - ருறுதிச்சுற்றமு முரைத்த முப்பாலு - முயர்குடை வேந்தர்க்குப் பகுத்த பதினெண்கிளைப்

பாலோரே" என்னும் கடுகூ - வது சூ - க. இதனால் வணங்குவோர்களையும், கைகூப்புவோரையும், ஏவல் கேட்போரையும், துதிப்போரையும் வாயில் காப்போரையும், அவரவர்கள் தகைமைக்குத் தக்கதாக வமைத்துக் கொள்க. தனித்தனி ஒவ்வொரு சிறப்புக்கூறியென்னையோ வெனின்! இப்பிரபந்தம் எழுபதென்னும் வரையிகந்து படுமென்னுங்கருத்தால்சுருங்கச் சொல்லவென்னும் அழகுபற்றிலுங்கனம் கூறினாரென்க.

செல்வாக்கின் சிறப்பு.

செல்வாக்கின் சிறப்பென்பது:—செல்வாக்கின் பெருமை. அதுதொழுதன் முதலிய அங்கமுடைமையால் பயன்படுதலின் இங்கே தொழுதன் முதலிய சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

பாவசையு நாவலர்பால் பத்திமிக வைத்துதவும், பூவசையு மணிமார்பர் புகழினுக்கோர் நிகரின்றான், மாவசையாப் பெருஞ்செல்வர் மாதிரங்காக்கும் வணியர், நாவசைய நிரந்தரமும் நாடசையா திருந்தடுமோ.

(இ-ள்.) பா அசையும் பாவலர் பால்மிகப் பத்திவைத்து உதவும் - பாட்டுகளைச் சொல்லும் (நாவினையுடைய) வித்வான்களிடத்து மிக்க அன்புவைத்து உதவுகின்ற, பூ அசையும் மணிமார்பர் - மாலைபுரளும் அழகிய மார்பினைக் கொண்டவர்களும், மா அசையாப்பெருஞ் செல்வர் - இலகூமி நீங்காத ஸர்வ ஜகவரியங்களை யு முடையவர்களும், மாதிரங்காக்கும் வணியர் - உலகத்தைக்காவல் செய்கின்றவர்களுமாகிய வன்னியர்களது, புகழினுக்கு ஓர் நிகர் இன்று - கீர்த்திக்கு வொருஒப்புங் கிடையாது; (ஆகையா லிவர்களது) நா அசைய - நாவானது அசைய, நிரந்தரமும் நாடு அசையா

திருந்திடுமோ - எப்பொழுதாகிலும் நாடசையா திருக்குமா?
(சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் நாவசைய நாடசையும் என்ப
தாம்.

இதில் பத்திவைத்தற்கு ஆதாரமாகிய இடம் இதயமாத
லின் “பூவசையு மணிமார்பர்” என்றார் என்க.

புகழ்ச்சிறப்பு.

புகழ்ச்சிறப்பென்பது:—கீர்த்தியின் பெருமை அது
செல்வாக்கினதலின், இங்கே செல்வாக்கின் சிறப்புக்குப்பின்
வைத்து இரண்டு கவிகளாற்கூறினர்.

ஆந்துணையாம் வன்னியர்போ லார்துணைப்பட்
டாதரிப்பார், போந்தரிகள் வணங்குமிவர் புகழ்ச்சிறி
தோயாம்புகழ்தற், கேந்துகா மிரண்டினும் பொன்னி
லக்கமறச்சொரியினுமீவ், வேந்தர்புகழ்க்கிணைநாவால்
வேறுபுகழ் கூறேமால். (சக)

(இ-ள்.) ஆம் துணை ஆம் - தகுதியினைபுடைய வற்றிற்
குத் துணையாகின்ற, வன்னியர்போல் - வன்னியரைப்போல,
துணைப்பட்டு ஆதரிப்பார் ஆர் - துணைப்பட்டு ஆதரிப்பவர்
கள் யாவர்? (ஒருவருமில்லை யென்றபடி) யாம்புகழ்தற்கு-எம்
மாலே புகழ்ந்து சொல்வதற்கு, அரிகள் போந்து வணங்கும்
இவர்கள் புகழ்ச்சிறிதோ-பகைவர் வந்து வணங்கும் இவ்வன்
னியர்களது புகழ் கொஞ்சமாகவா இருக்கிறது? (ஆகையால்)
எந்து கரம் இரண்டினும் பொன் இலக்கம் அறச் சொரியி
னும் எந்தா ரின்ற எமது கையிரண்டினும் (வழக்கமாகக்
கவிக்கு ஆயிரம் பொன்னென்றும் முறையை நீக்கி) பொன்
னைக் கணக்கில்லாது (மழைபோலும்) பெழிந்தாலும், இவ்
வேந்தர் புகழ்க்கு இணை நாவால் வேறு புகழ் கூறேம் - இவ்
வரசர்கள் புகழுக்கு இணையாக எந்நாவினால் வேறு ஒருவர்
புகழையும் சொல்லமாட்டேம். எறு.

ஆல் - அசை.

கருத்து: வன்னியர்களைப்போலும் துணைப்பட்டு ஆதரிப்பவர் உலகத்தில் ஒருவருமில்லை யாதலால் எமது கைகளில் கவியொன்றுக்கு ஆயிரம்பொன்னென்னும் வரையின்றிப் பொழிந்தாலும் இவ்வரசர்கள் புகழுக்கிணையாக வேறு ஒருவர் புகழையுங் கூறமாட்டேம் என்பதாம்.

இதில் “ இனி இதுபோலும் வேறே ஒருவரையும் பாடமாட்டேனென்று சபதமும் செய்தாராயிற்று. ஆயிரம்பொன்னென்னும் வரையறையைஇவரது சரித்திரங்களினும் வாழ்த்தின் முதற்கவியினுங் காண்க.

இதுவும் அது.

அறுசீர்க்கழநேடிலாசிரியவிருத்தம்.

வளமருவு மங்கையர்கோன் சொலத்தகுபல் லவராயன் மரபிற்றோன்றிக், களமருவு கறையுடைய கண்ணுதல்கச் சியின்வாழே சம்பரேசற், குளமருவு மன்பினரா பொளிர்மகுட மணிப்பொற்றே நுதவிமேனாள், தளமருவு தாமரைபோன் முகவனியர் படைத்தபுகழ் சாற்றற் பாற்றோ. (10)

(இ-ள்.) மேனாள் - ஆதியில், தளம் மருவு தாமரை போல் முகம் வனியர் - இதழ் பொருந்தியதாமரை மலர் போலுங் குளிர்ந்த முகத்தினையுடைய வன்னியர்கள், வளம் மருவு மங்கையர்கோன் சொலத்தகு பல்லவராயன் மரபில் தோன்றி - வளப்பத்தைக்கொண்ட திருமங்கை யாழ்வாரால்சொல்லுந் தகுதியினையுடைய பல்லவாரஜன்வமிசத்தில் உதித்து, களம் மருவு கறைஉடையகண்ணுதல் கச்சியின்வாழ் ஏகம்பரேசற்கு - கண்டத்தினிடத்து பொருந்திய விஷக்களங்கத்தினையும் நெற்றிக்கண்ணினையு முடைய கச்சியின் வாழ்வாகிப் ஏகாம்பர நாதற்கு, ஒளிர் மகுடம் - விளங்கா சின்ற இரத்தின கிரீடமும், மணிப்பொற் றேர் - அழகிய

இரத்தின இரதமும், உதவி - கொடுத்து, படைத்த புகழ் அடைந்த புகழை, சாற்றல் பார்த்தோ - சொல்லும் பகுதியினை யுடையதா? (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து, ஆதியில் இவ்வன்னியர்கள் திருமங்கையாழ்வாரால் சொல்லிய பல்லவராஜன் வம்பிசத்தில் தோன்றின வர்களாகி, ஏகாம்பரநாதற்கு கிரீடம்தேர் முதலியவைகள் கொடுத்து புகழ் பெற்றதை இவ்வளவென அளவிடக்கூடாது என்பதாம்.

இதனால், இவ்வன்னியர்கள் விஷ்ணுவாலய சிவாலய தருமங்கள் ரொம்பவும் பிரபலமாக நடத்துகின்றவர்கள் எனக் குறிப்பிட்டார்.

இதில் “வளமருவு மங்கையர்கோன் சொலத்தகு பல்லவராயன் மருபு” என்றதற்கு திராலிடவேதமாகிய நாலாயிரப் பிரபந்தம் திருமங்கையாழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தருளியஷட்பிரபந்தத்துள் பெரிய திருமொழி பரமேசுவர விண்ணகரம் பரமபாத விஷயம் பல்லவனும் சோழனுமென்பார் அங்கூல விர்த்திகளைப் பண்ணும் பரமேசுவர விண்ணகரத்தை யனுபவித்துப் பேசும் பாசரங்கள்.

“சொல்லுவன் சொற்பொரு டானவையாய்ச் சுவையூ ரூலி நாற்றமுந் தோற்றமுமாய், நல்லர னூரணன் னன்முக னுக்கிடந்தான் றடஞ் சூழ்ந்தழகாயகச்சி, பல்லவன் வில்லவ னென்றுலகிற் பலராய பலவேந்தர் வணங்கு கழற், பல்லவன் மல்லையர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகர மிதுவே”

இது - க - வது பாசரம்;

திண்படைக் கோளரியினுருவாய்த் திறலோ னகலஞ் செருவின் முன்னாட், புண்படப் போழ்ந்த பிரானதிடம்பொரு மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி, வெண்குடை நீழற் செங்கோன டப்ப விடைவேல் கொடி வேற்படை முன்னுயர்த்தப், பண்புடை பல்லவர் கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகர மிதுவே”

இது - சு-வது பாசரம் மற்றைய பாசரங்களை அந்நூலைக் கொண்டு அறிந்து கொள்க. “ஒளிர் மகுட மணிப்பொற் றேருதவி” என்றதற்கு, ஏகாம்பரச் சம்பன் அல்லது ஏகாம் பரச்செம்பியன் என்னும் பல்லவமகாராஜன் முன்னிலையில் இரட்டைப் புலவர்கள் அரங்கேற்றிய ஏகாம்பரநாதர் உலா “சம்புகுலத் தொருவன் சாற்றுகைக்கா மென்றளித்த - செம் பொன் மணிமகுடம் சேர்வித்து” என்னும் சு-வது கலி வெண்பாவானும், “வடித்த சுடர்வேற்சம்பன் வாழ்மல்லி நாதன் - கொடுத்த திருத்தேர்மேற்கொண்டு” என்னும் க0உ வது கலிவெண்பாவானும் உணர்க. * சம்புகுலத்தவன் சம் பன் அது சம்பியனெனினும் செம்பியனெனினும் இழுக்கா; என்னை? ஜபம் செயம், ஜயம் செயம் கந்தகம் கெந்தகம் என மரீஇ வழங்குவனபோல்; ஜம்புகுலத்தவன் சம்பன் என்னும் மொழியானது இயதோன்றி, செம்பியன் என மருஉ மொ ழியாயதென் உணர்க. ஏகாம்பரநாத ருலாவை ஏகாம்பரச் செம்பியன் காலத்தில் இரட்டைப் புலவர்கள் அவன் முன் னிலையில் அரங்கேற்றியதென்பதைத் தொண்உமண்டல சதகம்.

“மேதைப்புலவரெண் ணைகாம்பர சம்பு மெச்சுநெடுங் காதைப் புலவ ரிரட்டையர் பாடுங்கலம் பகமு மோதற்கரியநல் லேகம்ப வாண ருலாவு மந்த மாதைப்பனுவலும் பாராட் டிடுந்தொண்ட மண்டலமே”

என்னும் அசு - வது கவியாலுணர்க.

மாசகற்றற் சிறப்பு.

மாசகற்றற் சிறப்பென்பது:—குற்றம் நீக்குதலின் பெரு மை. அது புகிழ்தங்குதற்கு இடமாதலின், இங்கே புகழ்ச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

* சவாயம்பு குலத்தவன் சம்பன்செம்பியன் என மரீஇய வெண்பாரும் உளர். அப்படியமையினும் அமைக்க.

வேறு.

மின்னுமிரவி தனிற் றேனும் வேந்தர் குலத்தில் வருமாசம், மன்னு மதியந்தனிற் றேன்று மன்னர் குலத்தில் வருமாசம், துன்னுந்திரைத்தண் கடலுலகிற் றெலைக்குந்தாய்தாந் கனற் றேனும், பன்னு புகழ் கொளரசர்களே பார்க்கின் மாச தீர்ந்தாரே. (௫௦)

(இ-ள்.) துன்னும் திரைத் தண் கடலுலகில் - நெருங்கிய அலைகளையுடைய சமுத்திரங்குழந்த இவ்வுலகத்தில், மின்னும் இரவிதனில் தோன்று வேந்தர் குலத்தில் வருமாசம் - பிரகாசிக்கின்ற சூரியனிடத்துத் தோன்றிய அரசர் குலத்தில் உண்டாகும் குற்றத்தையும், மன்னு மதியம் தனில் தோன்றும் மன்னர் குலத்தில் வரு மாசம்-நிலைபெற்ற சந்திரனிடத்துத் தோன்றிய அரசர் குலத்தில் உண்டாகும் குற்றத்தையும், தொலைக்கும்-நீக்காநின்ற, தாய்து ஆம் கனல் தோன்று-பரிசுத்தமாகிய அக்கினியிடத்துத் தோன்றியதாகப், பன்னும் புகழ்கொள் அரசர்களே - சொல்லுகின்ற புகழினைக் கொண்ட அரசர்களே, பார்க்கின் மாசதீர்ந்தார் - ஆராயும் பொழுது குற்றத்தீர்ந்தவர்களாகிறார்கள். எ-று.

உருத்து. சூரியகுலத் தவர்களினும், சந்திரகுலத்தவர்களினும், அக்கினிகுலத் தவர்களே பரிசுத்த முடையவர்கள் என்பதாம்.

நூதில் வன்னியரென எடுத்துக் கொண்டதற்கு விசேடம் சென்றார் என்க.

பெருந்தன்மையின் சிறப்பு.

பெருந்தன்மையின் சிறப்பென்பது :— பெருந்தன்மையின் பெருமை. இது குற்றத்தை நீக்குதலா லாதலின்; இங்கே மாசகற்றற் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து இரண்டு கவிசுளால் கூறினார்.

கலைபான் மிக்கோ ருலகளிக்குங் கருத்தான் மிக்
கோர் கனகமணி, மலைபான் மிக்கோர் நிலவுகுடை வள
த்தான் மிக்கோருடை மாறா, நிலைபான் மிக்கோ ரினி
தோங்கு நெறியான் மிக்கோ ரிகல்வெல்லுஞ், சிலை
யான் மிக்கோர் வன்னிமன்னர்க் கெவர்தான் மிக்கோர்
தெளிதரினே. (ருஉ)

(இ-ள்.) தெளிதரின-ஆராயுங்கால், கலைபால் மிக்கோர்-
பதினெண் வித்தைகளாற் சிறந்தவர்களும், உலகு அளிக்கும்
கருத்தால் மிக்கோர் - உலகத்தைக் காக்குங் கருத்தினுற்
சிறந்தவர்களும், கனகமணி மலையால் மிக்கோர் - அழகிய
பொன் மலையினுற் சிறந்தவர்களும், நிலவு குடைவளத்தால்
மிக்கோர் - விளங்குகின்ற குடைவளத்தினால் சிறந்தவர்களும்,
இனிது ஒங்கு நெறியால் மிக்கோர் - இனிதாக உயரும் ஒழுக்
கத்தினுற் சிறந்தவர்களும், இகல் வெல்லும் சிலையால் மிக்
கோர் - பகையை வெல்லும் வில்லினால் சிறந்தவர்களும்,
(உடையவர்களாதலின்) வன்னிமன்னர்க்கு - இவ்வன்னிய
ரென்னும் அரசர்களுக்கு, எவர் தான் மிக்கோர் - யாவர்
தான் சிறந்தவர்கள் (சொல்வீர்களாக.) எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் முறைபோலும் ஒவ்வொரு விஷ
யங்களினும் மேலானவர்கள் என்பதாம்.

இதில் பதினெண் வித்தைகளாவன:—வேதம் நான்கு,
அங்கம் ஆறு, மீமாம்சை, நியாய நூல், புராணதிகள், தரும
சாத்திரங்கள் ஆகபதினான்கும்; ஆயுர்வேத மென்கிற வயித்
திய சாஸ்திரம், தனுர் வேதம் என்கிற ஆயுதசாஸ்திரம்,
காந்தர்வ வேதம் என்கிற சங்கீத சாஸ்திரம், அர்த்த சாஸ்
திரம் என்கிற இராஜ நீதி சாஸ்திரம் ஆக நான்கும்; சேர்ந்து
பதினெட்டென்க. “கலையான் மிக்கோர்” என்றதற்கு கலைக்
கியானங்கள் அறுபத்து நான்கிலுஞ் சிறந்தவர்களும் என
வும் “கனகமணி மலையான் மிக்கோர்” என்றதற்கு சுவர்னம்,

இரத்தினம், மலை முதலிய வளங்களில் சிறந்தவர்களும் எனவும் பொருள் கொள்வாரும் உளர். அப்படி கொள்ளினுங் கொள்க. கலைக்கியானங்கள் அந்நான்கும் இவர்களுக்கு உண்டென்பதை திருவிளையாடல் மாறியாடின படலத்தில் காண்க. பதினெண் வித்தைகளை விஷ்ணு புராணத்துட் காண்க.

இதுவும்அது.

ஆக்கமுன்னிடி லுயரறத்தை யாக்குவர்
 போக்க முன்னிடிற் பொருந்தாரைப் போக்குவர்
 காக்கமுன்னிடிற் கடனிலத்தைக்காட்பர்நல்
 லாக்கமுன்னிடு குணத்தோர் பண்ணுடரே. (நு.)

(இ-ள்). பண்ணுடர் - தமிண்டரென்னுஞ் சேர சோழ பாண்டியராகிய வன்னியர்கள், ஆக்க முன்னிடின - ஆக்க வேணுமென நினைத்தால், உயர் அறத்தை ஆக்குவர் - உயர் வாகிய தருமத்தை உண்டாக்குகிறார்கள், போக்க முன்னிடின - அழிக்க வேணுமென நினைத்தால், பொருந்தாரைப் போக்குவர் - பகைவர்களை அழிக்கிறார்கள், காக்க முன்னிடின - இரகசியஞ் செய்ய வேணுமென நினைத்தால், கடல் நிலத்தைக் காப்பர் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தை இரகசியக் கிறார்கள், (ஆகையால் எந்த விஷயத்திலும்) ஊக்கம் முன்னிடு குணத்தோர் - மன வெழுச்சியை முன்னிட்ட குணத்தினை யுடையவர்களாகிறார்கள். ஏ-று.

முன்னல் இடின என்றது முன்னிடின எனவாயது; நினைத்தல்தரின் எனப்பொருள்.

கருத்து. வன்னியர்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் மன வெழுச்சியை முன்னிட்ட குணத்தினை யுடையவர்களாகவே யிருக்கிறார்கள் என்பதாம்.

இதயவண்மைச் சிறப்பு.

இதய வண்மைச் சிறப்பென்பது:—இதய வளத்தின் பெருமை, அது பெருந்தன்மைக்கு அவசியம் வேண்டும் ஆதலின், இங்கே பெருந்தன்மையின் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழநெடிலடி யாசிரிய விருத்தர்.

சமயவளமுஞ் சிவனுமைமா லறத்தின் வளமுங் குலவளமு,மமையு நிலத்தின் வளமு முழ வாளர் வளநல் லறவள முந், தமையொப் பிலர்கற் புறுவளமுஞ் சகல வளமுந்தமிழ்வேந்த, ரிமையப்பொருப்பர் பண்ணுட ரிதயவளத்தின் றிறத்தானே (ருச)

(இ-ள்). தமிழ் வேந்தர் இமயப் பொருப்பர் பண்ணுடர் - தமிழ் அரசர்களும் இமய மலையையுடையவர்களும் ஸ்டீ தமிழ்நாட்களுமாகிய சேர சோழ பாண்டிய வன்னியர் களினது, இதயவளத்தின் திறத்தால் - இதய வண்மையின் திறத்தினால், சமயவளமும் (தாங்கள் வணங்குகின்ற) சமயங்களின் வளங்களும், சிவன் உமைமால் தலத்தின் வளமும் - சிவன் பார்வதியாகிய காமாக்ஷி விஷ்ணு இவர்கள் வசிக்கின்ற ஸ்தலமாகிய தங்களுக்குரிய காஞ்சி நகரத்தினது வளமையும், குலவளமும் - இவர்களது குலத்தின் வளமையும், அமையும் நிலத்தின் வளமும் - பொருந்திய இவர்கள் அரசுக்குரிய நாட்டினது நிலவளமையும், உழவாளர் வளம் - (அந்த நிலத்தைப் பயிரிடப்பட்ட குடிகளாகிய) வேளாளர்களுடைய வளமையும், நல் அற வளமும் - நல்ல தருமத்தின் வளமையும், தமை ஒப்பிலர்கற்பு உறு வளமும் தங்களுக்கு கொப்பில்லாத கற்புடைய ஸ்திரீகளின் வளமையும், சகல வளமும் - (இவைமுதலாகிய) சகல வளங்களையும் (உடையது வாயிருக்கின்றது) இவ்விராஜ்யம் எ-று.

கருத்து:—வன்னியர்களது இதயவண்மையால் சகல வளப்பங்களும் நிறைந்திருக்கின்றது என்பதாம்.

இதில், செல்வம், விளைவு, பல்வளம், செங்கோன்மை, கொல்குறும்பின்மை, பிணியின்மை என நன்னாட்டமைதி ஆறையுங்காண்க. இவைகளை திவாகரம் தி-கஉ-தி. “செல்வம் விளைவு பல்வளஞ் செங்கோன்மை - கொல்குறும் பின்மை கொடும்பிணியின்மை இவ்வயினாறு நன்னாட்டமைதி” என்னும் அநு-வது சூத்திரத்தானும் காண்க. அன்றியும் அரசியல் ஆறனுள் குடியும் கூழும் அடங்கிய தென்க “தமிழ் வேந்தர்” என்றதனால் தமிழைச் சங்கமுதலிய வைத்து தமிழ் நாட்டுள் பரிபாலிக்கின்றவர்கள் என்க. நாடு என்னை! தமிழ் ‘வடவேங்கடந் தென்குமரியா யிடை தமிழ்க் கூறும் நல்லுலகம்” எனினும்,

“சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந்துருக்குடகங், கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் தெலுங்கங் கலிங்கம் வங்கங், கங்க மகதங் கடாரங் கொடங் கடுங்குசலந், தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதினேழ்புவி தாமிவையே”

என்னும்பதினேழ் நிலத்தால் சூழப்பெற்றதெனினும்,

“தென்பாண்டி குட்டங்குடங்கற்கா வேண்பூழி

பன்றியருவவதன் வடக்கு—நன்றாய்

சீதமலாடு புன்னாடு செந்தமிழ்சே

ரேதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.”

எனக்கொடுத்தமிழ் நாடுகள் பன்னிரண்டெண் செந்தமிழ் நாடு ஒன்றையுஞ் சேர்க்கப் பதின்மூன்று நாட்டின் பகுதியினையுடைய தெனினும் ஆமென்க. அது “பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே, உங்கதமுதுச்சொல்லாடவ்வேழ் நிலத்தும், வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின், நாற் பெயரெல்லே யகத்தவர் வழங்கும், பாட்டின் வழிய தென்மனார் புலவர்.”

என்றார் ஆதலின் சேரசோழ பாண்டியராகிய மூவேந்தருள்ளும் அடங்குமென்க. இம்மூவேந்தரும் வன்னியரென்

பார். “தமிழ் வேந்த ரிமயப்பொருப்பர் பண்ணுடர்”
என்றாரென்க.

இதனாலேயே “கம்பகுத்திரம் கம்பகுத்திரமென” வழங்
கும் வழக்கம்போல் தமிழும் தனது பெயரை வேந்தர்களுக்
குக் கொடுத்துத் தமிழ்வேந்தரென்றாக்கி, வேந்தர்களுடைய
பட்டப்பெயர் பலவினுளொரு பெயரைத் தான்வகித்துப்
“பள்ளித்தமிழ்” என பண்டிதாள் பாமராள் யாவரும் அவர
வர்கள் தகமைக்குத் தக்கதாக வழங்க உலகத்தில் விளங்கிக்
கொண்டிருக்கின்ற தென்க.

இவ்வேந்தர்களின் பட்டப்பெயர்க ளாவன; சேரனார்,
சோழனார், பாண்டியனார், உடையார், நயனார், * கண்டர்,
பள்ளிகள், சாமந்தர், பல்லவர், அஞ்சாதசிங்கம், கங்கணவுடை
யார், மழுவர், பொறையர், அரசுபள்ளி, இராயர், படையா
கூழியர், நாயகர், கிடாரங்காத்தவர், நீலங்கிரியார், வாளண்
டையார், வீரமிண்டர், வல்லமையுடையார், இராஜாளி,
சமூகூழியர், தந்திரியார், இரட்டிகள், துரைகள், பண்டாரத்
தார், பூபதிகள், பரமேசுவரனார், காளிங்கராயர், சம்புராயர்,
முதலியவைகள் என்க. இவைபோலும் இன்னும் அநந்த
பட்டப் பெயர்களை அநுபோகத்திற் கண்டுணர்க.

இராஜசமுகச் சிறப்பு.

இராஜசமுகச் சிறப்பென்பது:—இராஜசமுகத்தின் பெ
ருமை. அது இதயவளத்தி னுலாதலின், இங்கே இதயவண்
மைச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

வானோர் விபக்குஞ் சமுகமுது மறையோர் வாழ்
த்துஞ் சமுகமலர்த், தேனார்ந் திருக்குஞ் சமுகமன்னர்
திறைக ளளக்கும் சமுகம்னிழி, மானார் நடிக்குஞ்சமுக

* இந்த கண்டர் என்னும்பதமே கவுண்டர் என நிற்கி
ன்றிது.

மதி வல்லோர் துதிக்குஞ் சமுகமொன்னு, ரானு திறை
ஞ்சுஞ் சமுகம்வன்னி யரசர்சமுக மதுதானே. (௫௫)

(இ-ள்) வானோர் வியக்கும் சமுகம் - தேவர்கள் சந்
தோஷிக்கின்ற சமுகமும், முது மறையோர் வாழ்த்தும்
சமுகம் - பழமையாகிய வேதப்பிராமணர்கள் ஆசீர்வாதஞ்
சொல்லுகின்ற சமுகமும், மலர்த் தேன் ஆர்ந்திருக்கும் சமுகம் -
இலக்ஷுமி நாளு நிறைந்திருக்கின்ற சமுகமும், மண்
னர் திறைகள் அளக்கும் சமுகம் - அரசர்கள் கப்பம் என்
னும் அரசிறைகளை அளக்கின்ற சமுகமும், விழிமானார் நடிக்க
கும் சமுகம் - மான்போன்ற விழிகளையுடைய பெண்கள்
நடனஞ் செய்கின்ற சமுகமும், மதிவல்லோர் துதிக்கும் சமுகம் -
அறிவில் வல்லவர்கள் துதிக்கின்ற சமுகமும், ஒன்றார்
ஆளுது இறைஞ்சும் சமுகம் - பகைவர்கள் தமது உயிர் கெ
டாது நிலை பெறும்படி வணங்குகின்ற சமுகமும், (ஆகின்ற
தெதுவோ) அது தான் வன்னி அரசர் சமுகம் - அது தான்
வன்னியரென்னும் அரசர்கள் சமுகமாகும். எ-று.

கருத்து. தேவர்கள் வியக்கின்றதும், பிராமணர்கள்
வாழ்த்துகின்றதும், இலக்ஷுமி நிறைந்திருக்கின்றதும், அரசர்
சர்கள் கப்பங்கள் செலுத்துகின்றதும், பெண்கள் நடிக்கின்
றதும், புலவர்கள் துதிக்கின்றதும் பகைவர்கள் வணங்கு
கின்றதும், ஆகிய சமுகம் எதுவோ அதுதான் வன்னியரென்
னும் அரசர்கள் சமுகம் என்பதாம்.

பதியிருத்தற் சிறப்பு.

பதியிருத்தற் சிறப்பென்பது:- நகரிற்றங்குதலின் பெரு
மை. அது சமுகம் கொடுத்தற்குச் சிறத்தலின், இங்கே
இராஜ சமுகச்சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

பண்ணூடர் தமதுபெரும் பதியிருப்ப தாலிமையோர்க்
கெண்ணூர்ந்தசிறப்பிருக்கு மிம்பர்மனு முறையிருக்குங்

கண்ணாமூத்தமிழிருக்குவ் கற்றோர்க்குப் புகழிருக்கும்
விண்ணார்ந்த மழையிருக்குமிடியிருக்க மாட்டாவே. ()

(இ-ள்.) பண்ணைடர் - தமிழைடரென்னுஞ் சேர சோழ
பாண்டிய வன்னியர்கள், தமது பெரும்பதி இருப்பதால் -
தமது பெரிய பதியிருக்குந் தன்மையினால், இமையோர்க்கு
எண் ஆர்ந்த சிறப்பு இருக்கும் - தேவவுலகத்தவர்களுக்கு
எண்ணிறைந்த சிறப்புகளிருக்கும், இம்பர் மனுயிறை இருக்
கும் - பூவுகலகத்தவர்களுக்கும் மனுதரும சாஸ்திர முறைமை
யிருக்கும், முத்தமிழ் கண்ண இருக்கும் - இயல் இசை நாட
கம் என்னும் மூன்று தமிழும் பெருமையாக விருக்கும்,
கற்றோற்குப் புகழ் இருக்கும் - (அம்முத்தமிழையும் படித்த)
வித்வான்களுக்கும் கீர்த்தி இருக்கும், விண் ஆர்ந்த மழை
இருக்கும் - ஆகாயத்தில் பரவி உலகு செழிக்கும்படி சொரி
கின்ற மழைத்துளிகளும் இருக்கும், (ஆனால்) மிடி இருக்க
மாட்டா - தரித்திரமென்பது மாத்திரம் இருக்க மாட்டாது.
எ-று. ஏ. அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள் பதியிருத்தலால் தரித்திரமென்,
பது மாத்திரம் இருக்கமாட்டாது என்பதாம்.

மன்னர் சூழ்தற் சிறப்பு.

மன்னர் சூழ்தற் சிறப்பென்பது :- அரசர்கள் சூழ்ந்து
கொள்ளுதலின் பெருமை. அது பதியிருத்தலினு லாதலின்,
இங்கே பதியிருத்தற் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

பொன்னணையு மரதனம்போற் புகழ்ணையும் பெரு
நிதிபோன், மன்னணையு நெடும்படைபோன் மலரணையு
ரளியினம்போற், றன்னிகரா ரெனத்தழலிற் சகலகலே
யுடனுதித்த, மன்னரையே மன்னரெலா மதித்தணைந்து
வாழ்வாரே. (ருஎ)

(இ-ள்.) பொன் அணையும் அரதனம்போல் - பொன்
ணைச் சேர்ந்திருக்கின்ற இரத்தினம்போலவும், புகழ் அணையும்
பெருநிதிபோல் - புகழைச் சேர்ந்திருக்கின்ற பெரிய திரவியத்
தைப்போலவும், மன் அணையும் நெடும்படைபோல் - அர

சுணச் சேர்ந்திருக்கின்ற கீண்ட படைகளைப்போலவும், மலர் அணையும் அளி இனம்போல் - மலரைச் சேர்ந்திருக்கின்ற வண்டுக் கூட்டங்களைப் போலவும், தன் நிகர் ஆர் என - தனக்கு ஒப்பு ஆர் ஒருவருமில்லையென்று சொல்லும்படி, தழுவில் சகல கலையுடன் உதித்த மன்னரையே - அக்கினியினின்றும் சர்வ கலைகளோடும் பிறந்த அரசர்களையே, மன்ன ரெல்லாம் மதித்து அணைந்து வாழ்வார் - அரசர்கள் எல்லாம் மதித்துச் சேர்ந்திருந்து வாழ்கின்றார்கள் என்று.

கருத்து. வன்னியர் என்னும் அரசர்கள் அவ்வரசர் களுக்குள்ளாகவே ஒரு வரை பொருவர் மதித்துச் சேர்ந்திருந்து வாழ்கின்றார்கள் என்பதாம்.

மொழிதவறமைச் சிறப்பு

மொழிதவறமைச் சிறப்பென்பது :—சொற்றவறமையின் பெருமை. அது மன்னர்சூழ்தற்குக் கருவியாதலின், இங்கே மன்னர்சூழ்தற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்துக் கூறினார்.

விண்ணொளிர்வெங் கதிரொளியும் விதுவொளியும் விளக்கொளியுந், தண்ணொளிகான் மணியொளியுந் தகைசான்ற வெளியாமோ, கண்ணொளியா யிறைவனியர் காத்தருள் பொய் யாவொளியே, மண்ணொளியா வெளியெனமா மறையொளியா வழுத்தலினே. (104)

(இ-ள்.) கண் ஒளி ஆய் உறை வனியர் - கண்ணின் சிறுமணி ஒளியென எவ்வுயிரையும்நின த்துக்காத்துறைகின்ற வன்னியர்கள், காத்து அருள் பொய்யர் ஒளியே - தம்மைக் காத்துச் சொல்லுகின்ற மொழி தவறாமையாகிய வெளியே, மண் ஒளியா ஒளி என் - மண்ணில் மறையாத ஒளியென்று, மறை ஒளியா வழுத்தலின் - வேதங்கள் இரகசியமாகச் சொல்லுகின்ற தனால், விண் ஒளிர் வெம் கதிர் ஒளியும் - ஆகாயத்தின்கண் விளங்குகின்ற வெவ்வய சூரியனுடைய வெளியும் விது ஒளியும் - (இரவில் ஒளி கொடுக்கின்ற) சந்திரனுடைய வெளியும், விளக்கு ஒளியும் - விளக்கினுடைய வெளியும்,

தண் ஒளி கால் மணி ஒளியும் - குளிர்ந்த கிரணத்தைக் கக்கு
கின்ற இரத்தினத்தினுடைய வொளியும், தகை சான்ற ஒளி
ஆமோ - பெருமைதங்கிய வொளியாகுமா? [இவைகள் மண்
ணில் மறையுந் தன்மையுடையவை யென்றபடி.] எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களது பொய்யாமை என்னும் ஒளி
யானது சூரியன், சந்திரன், விளக்கு, இரத்தினம் இவை
களி னொளிகளைப்போல மறையாத் தன்மையுடையதாக விரு
க்கின்றது என்பதாம்.

நாயனரும் “எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்
குப் - பொய்யா விளக்கே விளக்கு” என்றரென்க.

சாந்த முதலியவற்றின் சிறப்பு.

சாந்த முதலியவற்றின் சிறப்பென்பது:—சாந்த முத
லியவற்றின் பெருமை, அது மொழிதவறாமைக்குச் சிறந்த
உருவாதலின், இங்கே மொழிதவறாமைச் சிறப்புக்குப் பின்
வைத்து கூறினார்.

சாந்தமிரட் சுகத்தாலுந் தகைபெறுவை பவத்தாலும்
ஆர்ந்தபுய பலத்தாலு மழகமைந்த திறத்தாலும்
ஏந்துபுக ழான்மாலிந் திரன்குகண்வே ளெனவன்னி
வேந்தர்சிறந்திருப்பதையிம்மேதினியே விளம்பிடுமால்.

(இ-ள்.) வன்னிவேந்தர் - வன்னியரென்னும் அரசர்கள்,
சாந்தம் புகழ் ஏந்து அரன் எனவும்-சாந்தத்தால் புகழினைக்
கொண்ட சிவபிரான் எனவும், இரகுகத்தால் மால் எனவும்-
இரகுகத்தினால் விஷ்ணு எனவும், தகைபெறு வைபவத்
தால் இந்திரன் எனவும் - பெருமையையுடைய வைபவத்
தினால் இந்திரன் எனவும், ஆர்ந்த புயபலத்தால் சுகன் என
வும்-நிறைந்த புயபலத்தினால் சப்பிரமணியன் எனவும், அழகு
அமைந்த திறத்தால்வேள் எனவும் - அழகு பொருந்திய தன்
மையினால் மன்மதன் எனவும், சிறந்திருப்பதை - சிறந்திருக்
கின்றதை, இம்மேதினியே விளம்பிடும்-இவ்வுலகமே சொல்
லும். எ-று. ஆல் - அசை.

கருத்து. வன்னியர்கள் சாந்தத்தால் சிவபிரானை வும், இரகுகத்தால் விஷ்ணு வெனவும், வைபவத்தால் இந் திரானைவும், புயபலத்தால் சுப்பிரமணியனைவும், அழ கால் மன்மத நெனவும் சிறந்து விளங்குந் தன்மையை இவ் வுல்கமே சொல்லுகின்றது என்பதாம்.

கோடைவளத்தின் சிறப்பு.

கோடை வளத்தின் சிறப்பென்பது:—கோடை வளத் தின் பெருமை. அது சாந்தமுதலிய குணங்களோடும் பொ ருந்திக் கொடுக்கவேண்டிய தாதலின், இங்கே சாந்தமுதலிய வற்றின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழிநேடிலாசிரியவிருத்தம்.

வையந் தழைப்ப மறைதழைப்ப மறையோர்புரியு மகந்தழைப்பச், செய்யு முனிவர் தவந்தழைப்பச் செங் கோறழைப்பச் சீர்தழைப்ப. பெய்யு முகில்போற் றுங்கவன்யர் கைமாறுகவா மற்பெறுவோர், கையுந் தழைப்ப மெய்தழைப்பக்கனகம் பொழிவார்காணீரே.

(இ-ள்.) துங்கவன்யர் - உயர்வினையுடைய வன்னியர் கள், வையம் தழைப்ப - உலகு தழைக்கவும், மறை தழைப்ப வேதங்கள் தழைக்கவும், மறையோர் புரியும் மகம் தழைப்ப பிராமணர்கள் செய்யும்யாகங்கள் தழைக்கவும், முனிவர் செய்யுந் தவம் தழைப்ப - முனிவர்கள் செய்கின்ற தவங்கள் தழைக்கவும், செங்கோல் தழைப்ப - இவர்களது செங்கோ ல்தழைக்கவும், சீர் தழைப்ப - அதனால் பல சிறப்புகளும் தழைக்கவும், பெய்யும் முகில்போல் - பொழிகின்ற மேகத் தைப்போல், கைம்மாறு உகவாமல் - வரும் பிரயோசனத்தை விரும்பாது, பெறுவோர் - வாங்குபவர்களது, கையுந் தழை ப்ப மெய்தழைப்பக் கனகம் பொழிவார் - கைதழைக்கவும் சரீரந் தழைக்கவும் சுவர்னத்தைப் பொழுதுகிரார்கள், காணீரே அறியீர்களா? (சொல்வீர்களாக.) ஏ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் மேகத்தைப்போல வரும் பிரயோசனத்தை விரும்பாது, வாங்குபவர்களது கைதழைக்கவும், மெய்தழைக்கவும், சுவர்னத்தைப் பொழிகிறார்கள் என்பதாம்.

இதில் “பெறுவோர் கையிற் தழைப்ப மெய் தழைப்ப கனகம் பொழிவார்” என்றதற்கு இராமாயணம் பாலகாண்டம் அரசியற்படலம் ‘நந்தேகடந்தா னிரப்போர்கட லெண்ணினுண்ணூ, லாய்ந்தே கடந்தா னறிவென்னு மளக்கர் வாளாற், காய்ந்தே கடந்தான் பகைவேல கருத்து முற்றத், தோய்ந்தே கடந்தான் றிருவிற் ரெடர்போக பௌவம்’ என்கின்ற பாடலிலுங் கூறினார் என்க.

வள்ளறன்மைச் சிறப்பு.

வள்ளறன்மைச் சிறப்பென்து. வள்ளறன்மையின்பொருமை. அது கொடுத்தல் வண்மையினுலாதலின், இங்கே கொடைவளத்தின் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்.

புள்ளிபல வாயினும்புன் பூசைபுலி யாகவே வெள்ளிபல வாயினும்வான் வெண்மதியொன்றாகவே துள்ளல்பல வாயினுமோர் தூய்கருட னாகவே வள்ளல்பல ராயினுநல் வன்னியர்க்கொப் பாகரே.

(இ-ள்.) புன் பூசை புள்ளி பல ஆயினும் (ஓர்) புலி ஒப்பு ஆகா - அற்ப தன்மையையுடைய பூனைகள் புள்ளிகளைக் கொண்டு, பலவாகக்கூடி இருப்பினும் (அவைகள்) ஒரு புலிக்கு ஒப்பாகா, வெள்ளி பல ஆயினும் வான் வெண்மதி ஒன்று (ஒப்பு) ஆகா - (ஒளி செய்தலைக்கொண்டு) நகைத்திரங்கள் பல வாகக் கூடியிருப்பினும் பெருமையையுடைய ஒரு சந்திரனுக்கு ஒப்பாகா, துள்ளல் பல ஆயினும் ஓர் தூய்கருடன் ஒப்பு ஆகா - (பறத்தற்றொழிலைக்கொண்டு) கொசுகுகள் பல வாகக் கூடியிருப்பினும் (அவைகள்) ஒரு பரிசுத்தகருடனுக்கு

ஒப்பாகா (எனப்போல்), வள்ளல் பலர் ஆயினும் - (வன்னியர்களுையன்றி மற்றவர்களும்) வள்ளல் தன்மையைக் கொண்டு பல பெயர்களிருந்தாலும், (அவர்களெல்லாம்) நல் ஒரு வன்னியருக்கு ஒப்பு ஆகார் - நன்மையைக் கொண்டிருக்கின்ற வர்களாகிய வன்னியர்களுள் ஒருவருக்கு கூட ஒப்பாகமாட்டார்கள். எ-று,

கருந்து. வன்னியர்களே வள்ளறன்மையிற் சிறந்தவர்கள் என்பதாம்.

அடுத்தவர்க்குத்தாழ்வின்ரெனற் சிறப்பு.

அடுத்தவர்க்குத் தாழ்வின்ரெனற் சிறப்பென்பது; தம்மை அடுத்தவர்களுக்குத் தாழ்வில்லையெனலின் பெருமை. அது வள்ளறன்மைச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

மேருவினைச் சார்ந்தவரை மிடியணுகு மோதேவ தாருவினைச் சார்ந்தவரைத் தழற்பசிவந்தணுகிடுமோ நேருரை செயாவனிய நிருபர்நெடுங் கழலிணையைச் சாருமவர் தமையிறையுந் தாழ்வென்ப தணுகுறுமோ.

(இ-ள்.) மேருவினைச் சார்ந்தவரை மிடி அணுகுமோ - பொன்மலையை அடுத்தவர்களைத் தரித்திரம் அடையுமா? தேவ தாருவினைச் சார்ந்தவரைத் தழல்பசிவந்து அணுகிடுமோ - கற்பகத் தருக்களை யடுத்தவர்களை அக்கினியின் றன்மையையுடைய பசி வந்து அடையுமா? (எனப்போல்) வனியநிருபர் - வன்னியரென்னும் அரசர்களது, நேர் உரை செயா நெடுங் கழல் இணையை - ஒப்பு சொல்லக்கூடாத நீண்ட இரண்டு பாதங்களையும், சாரும் அவர் தமை-வந்து அடுத்தவர்களை, தாழ்வு என்பது அணுகுறுமோ - தாழ்வென்று சொல்லப்படுவதானது (எப்பொழுதாயினும்) அடையுமா? எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களை அடுத்தவர்களுக்கு எந்த காலத்தும் தாழ்வு அணுகாது என்பதாம்.

உமையருள்பெற்றோரென்றச் சிறப்பு.

உமையருள் பெற்றோரென்ற சிறப்பென்பது—உமையா ளின் அருளைப் பெற்றவர்கள் எனலின் பெருமை. அது அடுத்தவற்குத் தாழ்வு வரா தென்னுந் தன்மைக்கு முதற்காரண மாதலின், இங்கே அடுத்தவர்குத் தாழ்வின்றென்ற சிறப்புக் குப்பின்வைத்து கூறினர்.

அறுசீர்க்கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கலைமகடன்மைந்தரெனக் கலைஞானம் பெறுகையினால்கடலசூழ்ப்புமித், தலைமகடன் மைந்தரெனச்சகமுழுது மரசாளுந்தன்மையானீ, டலைமகடன்மைந்தரென வாக்கத்தாற் றழலிலவ தரித்த தன்னால், மலைமகடன் மைந்தரென வரமளிக்கப் பெறுவ்வனியர் மகிமையென்னை. (கூட)

(இ-ள்.) தழுவில் அவதரித்தல் தன்னால் மலைமகள் தன்மைந்தர் என - அக்கினியிற் பிறந்ததினால் பார்வதி தன்புத்திரர்களென, வரம் அளிக்கப் பெறும் வனியர் - வரங்கொடுக்கப் பெறுகின்ற வன்னியர்கள், கலைஞானம் பெறுகையினால் கலைமகள் தன்மைந்தரென - கலைக்கியானங்களை அடைகின்ற தன்மையால் சரஸ்வதியின் புத்திரர்கள் எனவும், சகம் முழுதும் அரசு ஆளுந்தன்மையால் பூமித்தலைமகள் தன்மைந்தர் என-உலகமுழுவதையும் அரசாளுகின்ற தன்மையினாலே பூமிதேவியின் புத்திரர்கள் எனவும், ஆக்கத்தால் நீடு அலைமகள் தன்மைந்தர் என-ஐசுவரியத்தை அடைந்திருக்கின்ற தன்மையினால் இலக்சுமியின் புத்திரர்கள் எனவும் (ஆகிரூர்கள் ஆதலால்) மகிமைஎன் - இவர்கள், மகிமை என்ன சொல்லுகிறது! எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் அக்கினியிற் பிறத்தலால் பார்வதியானவள் தன் புத்திரர்களென வரங்கொடுக்கப் பெறுகின்ற காரணத்தைக்கொண்டும், கலைக்கியானங்களை அறிந்திருத்தலால் சரஸ்வதியின் புத்திரர்கள் எனவும், உலகமுழு

வதையும் அரசாளுகிறதினால் பூமிதேவியின் புத்திரர்கள் எனவும், ஐசவரியத்தை யடைந்திருக்கின் றதனால் இலக்ஷ்மி யின் புத்திரர்கள் எனவும் யாவரும் சொல்லுகின்றார்கள் ஆதலால் இவர்கள் மகிமையைஎன்ன சொல்லுகிறது என்பதாம்,

அஷ்டஐசவரியச்சிறப்பு.

அஷ்டஐசவரியச் சிறப்பென்பது—எட்டு ஐசவரியத்தின் பெருமை அது உமையருளைக் கொண்டும் ஆதல்வேண்டியிருத்தலின், இங்கே உமையருள் பெற்றேரெனற் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

வேறு,

சாகரத்துலகினிட்டைச் சம்புமாமுனி யியற்றும்
யாசவுற்பவராப்வன்ய ரியாவையும்புரக்குமாறு
வகனமக்கள் சுற்றமடிமை பொன்மணிரெல்லேகம்
ஆகாசாட்சியோடெட் டயிச்சவரியம் பெற்றாரே (சுச)

(இ-ள்.) சாகரத்து உலகில் - சமுத்திரம் சூழ்ந்த உலகத்தில், ிட்டைசம்பு மாமுனி இயற்றும் யாக உற்பவர் ஆம் வன்யர்-யோக நிஷ்டையைக் கொண்ட சம்பு வெனும் மஹா இருடியினாலே செய்த யாகத்திற் பிறந்தவர்களாகிய வன்னியர்கள், யாவையும் புரக்கும் ஆறு - சர்வத்தையும் காக்கும் வழியாக, வாகனம் - (தேர் யானை குதிரை முதலிய) வாகனங்கள் என்ன, மக்கள் - புத்திரர்கள் என்ன, சுற்றம் பந்துக்கள் என்ன, அடிமை - அடிமைகள் என்ன, பொன் - பொன் என்ன, மணி - (மாணிக்கம் வைரம் முதலிய) இரத்தினங்கள் என்ன, நெல் - நெற்கள் என்ன, ஏகம் ஆகு அரசாட்சி ஓடு - ஏகமாகிய அரசாட்சி [அதாவது ஏகசக்கிராதிபத்தியத்துடன்] (ஆகிய) எட்டு ஐச்சவரியங்களையும் பெற்றவர்களாகிறார்கள். எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள்; வாகனம், மக்கள், பந்து, அடிமை, பொன், இரத்தினம், நெல், ஏக சக்கிராதிபத்தியம்

ஆகிய இவ்வெட்டு ஐசவரியங்களையும் உடையவர்கள் ஆகிரார்கள் என்பதாம்.

தசாங்கச்சிறப்பு

தசாங்கச் சிறப்பென்பது: — பத்துவித அங்கத்தின் பெருமை. அது அஷ்ட ஐசவரியத்தோடும் இருத்தலே மேலானதாதலின், இங்கே அஷ்ட ஐசவரியச் சிறப்புக்குப் பின் வைத்து கூறினார்.

கோச்சகம்

வளங்குலவு பண்ணாடு மதக்களிறுண் புலித்துவசம், விளங்குமகமேருமேரு வேகரதமும்முரசு, களங்க அறுகங்காநதிவெங் கனற்பரிவாடாமலை, துளங்கலிற் பொற்சிலை பெற்றோர் துதிபெற்றவன்னியரே. (கூரு)

(இ-ள்.) துதி பெற்ற வன்னியர் - யாவரும் துதிக்கப் பெறுகின்ற வன்னியர்கள், வளம் குலவு பண்ணாடு - வளப் பத்தைக் கொண்டு விளங்கா நின்ற தமிழ்நாடும், மதக்களிறு - மதத்தைக் கொண்டப் பட்டத்துயானையும், ஆண்புலித்துவசம் - ஆண்புலிக்கொடியும், விளங்கு மகமேரு - விளங்கா நின்ற மஹாமேரு மலையும்; மனோவேகரதம் - மனோவேகத்தைக்கொண்ட இரதமும், மும்முரசு - மும்முரசும், களங்க அறுகங்காநதி - (மூழ்குபவர்களது) குற்றத்தை நீக்கா நின்ற கங்கைநதியும், வெம் கனல் பரி - வெவ்விய அக்கினிக் குதிரையும், வாடாமலை - பொன்னரிமாலையும், துளங்கல் இல் பொற்சிலை - அசைதலில்லாத அழகிய விற்பெற்ற காஞ்சி நகரும் (ஆகிய) (இப்பத்தங்கங்களையும்) பெற்றோர் - பெற்றவர்கள் ஆகிரார்கள்.

கருத்து. வன்னியர்கள் தமிழ்நாடும், யானையும். ஆண்புலிக்கொடியும், மஹம்மேரு மலையும், மனோ வேகத்தைக் கொண்ட இரதமும், மும்முரசும், கங்கா நதியும், அக்கினிக் குதிரையும், பொன்னரி மாலையும், காஞ்சி நகரும் ஆகிய பத்தங்கங்களையும் உடையவர்கள் என்பதாம்.

இதில். காஞ்சி நகரானது விற்பெற்ற நகரெனக்குறிக்க வேண்டி “துளங்களில் பொற்சிலை” என்றார் என்க. தசாங்க மாவது-நாடு, நகர், மலை, ஆறு யானை, குதிரை, தேர், மாலை, முரசு, கொடி, இதை தி-கஉ-தி. “ஆறு மலையும் யானையுங், குதிரையும் - நாடு மூருங் கொடியு முரசுந் - தாருந் தேருந் தசாங்கமெனப்பெறும்” என்னும் கசுசு-வது. சூ. க.

இப்படி தசாங்கங் கூறவந்தவர் சோனுக்குரியது வஞ்சி நாடு, கருவூர் நகர், விற்கொடி, கொல்லிமலை, பொருணையாறு, பாடலங்குதிரை, போந்தின்மலை, யானை, தேர், முரசு.

சோழனுக்குரியது சோழநாடு, உறையூர் நகர், புலிக் கொடி, நேரிமலை, காவிரியாறு, கோரங்குதிரை, ஆத்திமலை, யானை, தேர், முரசு.

பாண்டியனுக்குரியது பாண்டியநாடு, மதுரைநகர், மச்சக்கொடி, பொதியமலை, வையையாறு, கனவட்டங்குதிரை, வேப்பமலை, யானை, தேர். முரசு.

சூரிய குலச் சோழன் கிளைபலவில் ஒன்றாகிய * தொண்டைமானுக் குரியது தொண்டைமானாடு, காஞ்சிபுரம்நகர், புலிக்கொடி, நந்திமலை, பெண்ணையாறு ஆதொண்டைமலை, யானை, குதிரை, தேர். முரசு;

இம்முக்குலத்தவர்களும் ஆதியில் அக்கினி குலத்தவர்களுக்கு உருத்திரபுரம் நாடும், நகரும், சிலாநதி, புலிக்கொடி இரத்தின இரதம், அக்கினிக்குதிரை, அறமலை, யானை, முரசு; சூரியகுலத்தவர்களுக்கு அயோத்தியை நாடும் நகரும், சர்

திருக்கழுக்குன்ற புரானம் நாட்டுப்படலம்.

முக்கணன் கணநாதர்க்குண் முதன்மைத் துண்டரணன் டிமிக்க துண்டர நாடாத் தண்டகவேந்தன் றுங்கி தக்க தண்டக னன்னாடாய்த் தபனன் மாகுலத்துச்சோழன் தொக்கதார் தொண்டமான் காத்தாயது தொண்டை நாடே.

என்னும் 2-வது கவியில் தபனன் மாகுலத்துச் சோழன் என்றதனால் உணர்க.

யுத்தி, கொடி, இரதம், குதிரை, மாலை, யானை, முரசு; சந்திர குலத்தவர்களுக்கு, அஸ்திரபுரம் நாடும் நகரும், கங்கைநதி, இவர்கள் கொடி மாலை சமயம்தோல் பலவிதமாக இருக்கிற து. இரதம் குதிரை, யானை, முரசு; இம்மூவருக்கும் பொது வில் மலை இமயமென்று சொல்லப்படுகிற மஹம்மேருவே என்க. மண்வந்தாங்களினூத்யாய் இன்னும் இம்முக்குலத்துள் ளாகியமற்றைய வரசர்களுடைய தசாங்கங்களைச் சொல்லப் புகின் அதிகமாக விரியும். நிற்க, இவைகளுள் இந்நூலின் மேற்கோள்காட்டிய திருவிளையாடற் கவியில் "தள்ளருமரபின் முன்போல் தமிழ் வேந்தர்தமையுந் தந்தான்" எனக்கூறியது போல, இன்னாலின் ருச - வதுகவியில் "சகல வளமுந் தமிழ் வேந்தர் இமையப் பொருப்பர் பண்ணாடர்" எனக்கூறியிருக்கிறபடியால், தமிழ்வேந்தர் மூவருள் அக்கினிகுலத்தோனாகிய சேரனது தசாங்கத்தைச் சொல்லலாம்; அப்படியல்ல சம்புகுலமென்றுதோன்ற திவாகர நிகண்டுமுதலிய நூற்களில் சோழனுக்கு மாத்திரம் செம்பியனெனப் பெயர்கொடுப்பின் மற்றையவிரண்டு குலத்தைத்தழுவுமென்னுங் கருத்தால் கூறியிருக்கிறதுபோல சோழனது தசாங்கத்தையே கூறிவிடலாம்; அல்லது பாண்டியனது தசாங்கத்தையாவது அப்படி ஆக்கலாம்; இவைகளைவேறே நீக்கி வேறே ஒவ்வொரு குலத்துக்கும் தனித்தனியே உற்பத்தி புராணங்களுள் கூறியிருக்கிறது போலவாவது சொல்லிவிடலாம்; அப்படியாக இத்தசாங்கத்திலேயோ முற்கூறிவந்த பகுப்புகளில் ஒவ்வொரு பகுப்பிலும் ஒன்று, அல்லது இரண்டுமூன்றும் கூறாதவையும் எடுத்தாளப்பட்டு முடிவில் பத்தாக்கித், தசாங்கக் கூறப்பட்டிருக்கிறதே அஃதென்னையோவெனின்? நன்று கூறினாய்! பூவுலகத்தில் அரசர்களுக்குள் மூன்றுதரம் உள. அவையாவன சக்கிரவர்த்தி, மஹாராஜா சிற்றரசர் என. இவைகளில் சக்கிரவர்த்தி மஹாராஜா இரண்டையும் ஒன்றாக்கி முடிமன்னர் அல்லது பெருநிலமன்னர் என்றும், சிற்றரசரைக் குறுநிலமன்னர் என்றும் இருதரமாகக் கூறுவாறுமுளர். இப்பூவுலகத்

தரசர்களுள் மூன்றுதரமுண்டென்பது என்னை? ஞானவாசி
ட்டம் ஐந்தவர்கதை.

மைந்தரொருபதுளராகி மறைநூனிறைந்து வளர்ந்ததற்பின்
றந்தை தாயரிற்றந்தேகத் தனையர் கைலத்தல மெய்தி
சிந்தை செய்வார் நல்குரவு தீரவுயர் வன்னியராவோ
மந்தநிலை சற்றுதலினுலதிகநிலை மன்னவராவோம்”

என்னும் கூ - வது கவியாலும்,

அதுவுஞ்சிறிதாம் புயியனை த்துக் கரசராவோ மதுசற்று
னிதிதுன்னிய விந்திர ராவோ நிகழ்த்துமதுவுநெடிதல்ல
பதுமஞ் செறியுமயனாதல் பழுதில்பதவியெனத்துணிந்தா
ருதிதமனத்துப் பதின்மரு மொத்துயரும் பதுமாதனத்திருந்

என்னும் எ-வது கவியாலும் உணர்க.

[து.

இருதரப்பகுதியை திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு,

“திரு மறையோர் புராணமவை பதின்மூன்று
சிவவேதிய ரானவழிப்பட்ட புராண மீரண்டு
குரைகழன்மா மாத்திரரொன் றலுவர் முடிமன்னர்
குறுநில மன்னலரைவர் வணிகர்குலத் தைவா
இருமை நெறி வேளாளர் பத் தன்மூவ ரிடைய
ரிருவற் சாலியர்குடிவர் தயிலவினையாளர்
பாதவர்சான்றார் வண்ணார் சிலைமறவர் நீசர்
பாணரிவ னோரொருவராம் பகருங்காலே.”

என்னும் உசு-வது கவியாலுணர்க.

அவை யிற்றை இந்நூலில் தொல் காப்பிய சூத்திரங்கள்
போல படை கொடி குடை முரசு களிறு புரவி தேர் வாள்
முடி முதலிய மஹாராஜாக்களுக்குரிய அங்கங்களின் சிறப்
பையும், இத்தசாக்கத்துக்கு முன்கூறிய சுசு-வது கவியாகிய
அஷ்ட- ஐசுவரியச் சிறப்பில் “ஏகமாகரசாக்ஷியோ டெட்ட
யிச்சுவரியம் பெற்றாரே” என்றதுடன் சஉ-வது கவியில்
ஆக்கினை சக்கிரச் சிறப்பாகிய மகாராஜாவிற்கு மேற்பட்ட
சக்கிரவர்த்தியின் அங்கத்தையுங் கூறியிருக்கின்றமையால்,

ஒத்துப்பார்க்குமிடத்து சக்கிரவர்த்தி முதல் மேலிருந்து கீழிறக்கி மஹாராஜா குறுநிலமன்னர் வரையிலும், குறுநில மன்னர் முதல் கீழிருந்து மேலேற்றி மஹாராஜா சக்கிர வர்த்திவரையிலும் ஒரே தரமாக்க உலக முழுமையும் அரசாக்கி செய்து வருகிற க்ஷத்திரிய ரென்னும் வன்னியர் களாதலின்; தனியே ஒரு இடத்துக்குரிய தசாங்கத்தைக் குறிப்பிட்டால் அவ்வவ்விடத்தை தவிர மற்றைய விடங்களை யுந் தழுவாது என்னுங் கருத்தால் எல்லாத்தசாங்கங் ளையும் ஒன்றாகக்கூட்டி அவ்வவ் விடங்களுக்கும் உரியவர்கள் என்னும் தன்மை தோன்றும் வண்ணம் பொதுவில் நிதானித்து ஒல்வொரு பகுப்பிலும் தலைமை உடையது எதுவோ அதைத் தனித் தனி ஆய்ந்தெடுத்து அவைகளையும், மேன்மை தோன்றும்படி தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டவைகளையும் சேர்த்துத்தசாங்கங்கூறினார் என அறிக. அவ்வங்கங்களில் தலைமையுடையவற்றை அடுத்த கூசு - வது கவியாகிய அரசின் சிறப்பிற் கூறியிருக்கின்றார். அதைக்கொண்டு மற்றையவைகளையும் உணர்ந்து கொள்க

அரசின் சிறப்பு.

அரசின் சிறப்பென்பது:—தலைமையுடையமையின் பெருமை. அது தசாங்கத்தைக் குறித்தே யாதலின், இங்கே தசாங்கச் சிறப்புக்குப் பின்வைத்து கூறினார்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நாடுபலவினுக்கரசு பண்ணாடுநகர்க்கரசு நலஞ்சேர்கச்சி, நீடுவரைகளுக்கரசு மாமேருநதிக்கரசு நிறைநீர்க்கங்கை, பீடுபெறு சிலைக்கரசவ் வருத்திரன் வெஞ்சிலையகிலும் பெரிதுகாக்கச்; சூடுமணிமுடியரசுக் கரசவன்னியரசன்றிச் சொலவேறுண்டோ. (கூசு)

(இ-ள்.) நாடு பலவினுக்கு அரசு பண்ணாடு - (முற்கூறிய அங்கம் பத்தும் ஆராயுங்கால்) நாடுகள் பலவற்றுள்ளும் தலைமையுடையது தமிழ்நாடும், நகர்க்கு அரசு நலம் சேர் சச்சி -

நகரங்கள் யெவற்றினுக்குந் தலைமையுடையது நன்மைகள் நிறைந்த காஞ்சி நகரமும், கீடுவரைகளுக்கு அரசு மாமேரு - உயர்ந்து விளங்கும் மலைகள் எவ்வற்றினுக்குந் தன்மையுடையது மஹா மேரு மலையும், நதிக்கு அரசு நிறை நீர்க்கங்கை - நதிகள் எவ்வற்றினுக்குந் தலைமையுடையது நீர் நிறைந்த கங்கா நதியும், சிலக்கு அரசு கீடு பெறு அ உருத்திரன் வெம் சிலை - வீற்கள் எவற்றினுந் தலைமையுடையது பெருமிதங் கொண்ட அவ்வுருத்திரனுடைய வில்லும் ஆதலின், (இவை களோடு) அகிலம் பெரிதுகாக்க - உலகத்தை மிகவும் காவல் செய்யும்படி, அரசுக்கு - தலைமையுடைமைக்கு, மணி முடிசூடும் வன்னி அரசு அன்றி - இரத்தின கிரீடந்தரிக்கும் வன்னியர்கள் இராஜ்ஜியபாரஞ் செய்தலை யல்லாமல், வேறு சொல் உண்டோ - வேறு சொல்வதற்கு இடம் இருக்கிறதா? (சொல்வீர்களாக) எ-று.

கருத்து. வன்னியர்களுடைய இராஜ்ஜியபாரமே தலைமையுடையது என்பதாம்.

இதில். முன்கூறாத நகர் கூறி, வில்லையுங்கூறி யிருப்பதால் விற்பெற்ற நகர் காஞ்சி யென்றும், தலைமையுடைய சிலவற்றைக்கூற மற்றையவைகளு மாமெனத் தெரிவித்த லுமறிக.

வில்லின்புகழ் கூறுதற்சிறப்பு.

வில்லின் புகழ்கூறுதற்சிறப்பென்பது - வில்லினது புகழைச் சொல்லுதலின் பெருமை. அது அரசுக்கு உறுதி தருதலின், இங்கே அரசின் சிறப்புக்குப் பின்னவத்து கூறினார்.

வேறு.

மேவருமேருவொத்த வீரபண்ணாடர்வில்லாத் தேவரேகூறல்வேண்டுந் திசைமுகனாதியாய மூவருங்கூரல்வேண்டு முனியகத் தியனனந்தன் வாய்வளங்கூறல்வேண்டு மற்றெவர் கூறுவாரே. (கூஎ)

(இ-ள்.) வீரபண்டைர் - வீரத்தைக்கொண்டிருக்கின்ற வர்களாகிய தயிடைரென்னுஞ் சேர சோழபாண்டிய வன்னியர்களது, மேவு அரு மேரு ஒத்தவில்லை - பெறுவதற்கு அரிப மகம்மேருவைப் போலும் (உயர்ந்து பருத்த) வில்லின் சிறப்பை, (அதன் பெருமை முதலியவை விளங்கத்) தேவரே கூறல் வேண்டும் - தேவர்களே சொல்லல் வேண்டும், திசை முகன் ஆதி ஆய மூவரும் கூறல் வேண்டும் - பீர்மமா முதலாகத் திரிமூர்த்திகளுஞ் சொல்லல் வேண்டும், முனி அகத்தியன் அனந்தன் வாய்வளங் கூறல்வேண்டும் - இருடியாகிய அகத்தியனாவது ஆதிசேடனாவது தமது வாய்வளத்தினால் சொல்லல் வேண்டும், மற்று எவர்கூறுவர் - வேறே யாவர் சொல்லல் வல்லவர்கள்? (அனைய தாதலால் என்னாலே சொல்லசாத்தியமாமென்பதுஎன்னை) என்றபடி எ-று.

கருத்து. வன்னியர்கள் வில்லின் சிறப்பை தேவர்களும், திரிமூர்த்திகளும், அகஸ்தியரும், ஆதிசேஷனும் சொல்லல் வேண்டுமே யொழிய எம்போலியரால் சொல்லி நிறைவு பெறுவதன்று என்பதாம்.

இதில் சர்வகலைகளையுந் தெரிந்தவர்களாதலோடும் ஆயுள் மிக்குடையவர்களாதலின், அநாதிகாலமாக இவ்வன்னியர்கள் செய்திருக்கும் அற்புதங்களும் தருமங்களும், உதவிகளும், விஜயங்களும் ஒவ்வொன்றுந்தனித்தனியாக அனுபோகத்துடன் ஆகம் அளவையானும், காக்கி அளவையானும் சொல்லல் கூடுமென்பார்; தேவரும் மூவரும் அகத்தியனுங்கூறல் வேண்டுமென்றும், கலைகள் ஆயுளோடும் இரண்டாயிரம் நாவு முடைமையால் அனந்தனும் வாய்வளங்கூறல் வேண்டும் என்றுங் கூறினார்.

இதுவரையில் அரசு கூறினவர் இனி வாழ்த்து கூறினாராயிற்றென்க.

வாழ்த்து.

வாழ்த்தென்பது - துதித்தல் அது இந்நூலும் இந்நூலுட்கூறும் வம்சமும். இவ்வம்சத்துக்குரிய இராஜ்ஜியபாரமும், இராஜ்ஜியபாரத்துக்குக் காவலாகிய அரணும், அரணுக்குப்பலத்தைத்தரும் வின்முதலிய படைகளும் ஊழி ஊழியாக அனவரதமும் நிலைத்து விளங்கல் வேண்டும் என எண்ணிக் கடவுளைத் துதித்தல் பரிசு தருபவன் முன்னிலையிலாதலின், இங்கே பரிசுதருந் தகமையையுடைய அரசுக்குப்பின்வைத்து பரிசுதரல், வாழ்த்து என இரண்டு சிறப்பாக நான்கு கவிகளால் கூறினார்.

பரிசு தரற்சிறப்பு.

பரிசு தரற்சிறப்பென்பது:—பரிசுகொடுத்தலின்பெருமை. அது துதித்தலைக்கொள்ளும் அரசின தாதலின், இங்கே அரசுறுப்பாகிய வில்லின் புகழ்க் கூறுதற் சிறப்பைத்தழுவி வாழ்த்துறுப்புக்குக் காரணமாக முதலில்வைத்து கூறினார்.

வேறு,

அவிக்காதரங்கூர் புனிதர் மகிழ்ந்தருள்வன்னியரையாம்புகழ்ச், செவிக்காரமுத மெனக்கேட்டுச் சிந்தையுவந்து சீர்தூக்கிப், புவிக்காயிரம்பொ னிறைநீக்கிப் பொற்றண்டிகைபூ டணத்தோடு, கவிக்காயிரம்பொன் பரிசளித்தான் கருணாகரத்தொண்ட வன்னியனை.

(இ ள்.) அவிக்கு ஆதாம் கூர் புனிதர் - ஆவிர்ப் பாகத்துக்கு இச்சை மிகுந்த தேவர்கள், மகிழ்ந்து அருள் வன்னியரை - மகிழ்ந்து கிருபையைச் செய்யாரின்ற வன்னியர்களை, யாம்புகழ - யாம் (அவர்களது குலத்துக்குரிய அரசியிலை வில்முதலிய அங்கங்களைக்கொண்டு புகழ, கருணாகரத் தொண்டவன்னியன்) தொண்டமண்டலத்தை ஆளும், கருணாகரச்சோழ

னான வன்னியன், செவிக்கு ஆர் அமுதம் எனக்கேட்டு - காதுக்கு நிறைந்த தேவ அமிர்தம் எனக்கேட்டு, சீர் தூக்கி - கவியின் உறுப்பு முதலியவைகளை ஆராய்ந்து, சிந்தை உவந்து - மனம் மகிழ்ந்து, புவிக்கு இறை ஆயிரம் பொன் நீக்கி - (எம்மால் அனுபவஞ் செய்துவருகிற) பூமிக்காக (வருஷந்தோறும் கொடுக்கவேண்டிய பகுதியில்) ஆயிரம் பொன்னைத் தள்ளிக்கொடுத்து, பொன் தண்டிகை பூடணத்தோடும் - பொன்பல்லக்கு பலவீத ஆபரணங்களோடும், கவிக்கு ஆயிரம்பொன்பரிசு அளித்தான் - கவியொன்றுக்கு ஆயிரம் பொன்னாக (எழுபத்தொன்பதினாயிரம் பொன்னும்) பரிசு கொடுத்தான். என்று.

கிருத்து யாம் வன்னியர்களை அவர்களது குலத்துக்குரிய அரசியலை வில்முதலிய அங்கங்களைக் கொண்டு புகழ்தொண்டமண்டலத்தை யாளும் கருணாகரசு சோழவன்னியனானவன் தேவ அமிழ்தமெனக்கேட்டு, கவியின் உறுப்பு முதலியவைகளை ஆராய்ந்து மகிழ்ந்து, எம்மால் அனுபவஞ்செய்துவருகிற பூமிக்காக வருஷந்தோறும் செலுத்தும்வரியில் பொன் ஆயிரம் நீக்கி, பல்க்கு ஆபரணங்களோடும் கவியொன்றுக்கு பரிசு ஆயிரம் பொன்னாக எழுபத்தொன்பதினாயிரம் பொன்னும் கொடுத்தான் என்பதாம்.

இக்கருணாகரன் தொண்ட மண்டலம் ஆண்ட சோழன் என்பதை படிக்காசு தம்பிரானால் செய்யப்பட்ட தொண்ட மண்டல சதகம்

“பண்டையோர் நாளையிலோ ரேழ்கலிங்கம் பரணிகொண்டு, செண்டையு மேருவிறநீட்டு வித்தோன் கழற் செய்பியன் செய், தொண்டை நன்னாடு புரக்கின்ற கோனந்தித்தோன்றலெங்கள், வண்டையர்கோனங்கருணாகரன் றெண்டமண்டலமே”

என்னும் 92-வது கவியிற்காண்க. அதுவுமன்றி,

முதலாவதுகுலோத்துங்க சோழனிடம் மந்திரியாகவும், சேனைத்தலைவனாகவுமிருந்த இக்கருணாகரத்தொண்டமான்

கலிங்ககத்தின் பேரிற் போருக்குச் சென்று ஜெயம்பெற்று
திரும்பியவளுகையால், ஜெயங்கொண்டார் பாடிய கலிங்கத்
துப்பரணி காளிக்குக் கூனி கூறியது 30 - வதுகவியில்,

“இறைமொழிந்தளவி வெழுக லிங்கமவை
யெறிவ னென்றுகழ ரெழுதன
மறைமொழிந்தபடி மரபின் வந்த துவ
திலகன் வண்டைநக ரரசனே.

ஷை 52, 53, 54 - வது கவிகளில்

தண்ணூரின் மலர்த்திர டோளபடன்
ரூனேவிய சேனை தனக்கடையக்
கண்ணூதிய சோழன் சக்கிரமாங்
கருணாகரன் வாரண மேற்கொளவே”

தொண்டையர்க்கரசின் முன்வருஞ்சுரவி
துங்கவேள்கொடி யுயர்த்தகோன்
வண்டையர்க்கரசு பல்லவர்க்கரசு
மாஸ்களிற்றின்மிசை கொள்ளவே

மறித்தோடி யெவ்வரசுஞ் சரியவென்று
வருமனுக்கைப் பல்லவர்கோன் வளவர் வேந்த
னெறித்தோடையிலங்குநடைக் களிற்றின்மேற்கொண்
டிரைவேட்ட பெரும்புலி போலிகள் மேற்செல்ல”

என்று வருவவைவற்றில், குலோத்துங்கனும், கருணாகரனும்
பல்லவச்சோழ அரசர்களென்பதும், கருணாகரன்தொண்டை
மான் என்னும் பட்டம் பெற்றவனென்பதும், மன்னர்களு
டைய வரலாற்றையும் வெற்றித்திரத்தையும் புகழும் பரணிப்
பிரபந்தத்தில், காண்க.

வாழ்த்துச்சிறப்பு.

வாழ்த்துச்சிறப்பென்பது; துதித்தலின்பெருமை. அது
பரிசுபெற்றபிறகு சொல்லுதலாதலின், இங்கே பரிசுதரற்
சிறப்புக்குப்பின் ஈற்றில்வைத்து மூன்று கவிகளால் கூறினார்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தனுமறையெனுமிது வளர்கவே தரணியிலறநனி
விளைகவே, மனுநெறிவகையுயிர் பெருகவே மணிமுத
லியவள நிறைகவே, கனமுறைமையின்மழை பொழி
கவே களையற உயர்பயிர் தழைகவே, இனமொடு சுரபி
கள் பெருகவே யிணையறுபுலிவிரு துயர்கவே. (சூசூ)

(இ-ள்.) தனுமறை எனும் இதுவளர்க - தனுர் வேத
மெனகிற இந்துல் நீழி சிலைத்திருக்கக்கடவது; தரணியில்
அறம் நனி விளைக - இவ்வலகத்தில் தருமங்கள் மிகவும் பலி
தமாகக் கடவன; மனுநெறிவகை உயிர் பெறுக - மனுதரும
சாஸ்திர மார்க்கங்களை உயிர்கள் பெற்று வாழக்கடவன;
மணி முதலிய வளம் நிறைக - இரத்தினமுதலிய வளப்பங்
கள் நிறைந்து விளங்கக்கடவன; கனம் முறைமையின் மழை
பொழிக - மேகங்கள் முறையோடும் தவறாது மழைபொழி
யக்கடவன; களை அற உயர் பயிர் தழைக - களைகளில்லாது
உயர்ந்து பயிர்கள் செழிக்கக் கடவன; இனமொடு சுரபிகள்
பெருக - கூட்டங்களோடும் பசுக்கள் விருத்தியாகக் கடவன;
இணை அறு புலி விருது உயர்க - ஒப்பில்லாத புலிக்கொடி
உயர்ந்து தோன்றக்கடவது. எ-று.

எ - பலவும் அசைகள்.

இதுவும் அது.

வேறு.

அவிசொரி வேள்வியைப் பாடினமே யயோசிசம்
பவர்தமை வாழ்த்தினமே, யவனிச்சிறைவரைப்பாடின
மே யறமெண்ணுன்குற வாழ்த்தினமே, தவளக் கவிகை
யைப் பாடினமே தழல்வெம் புரவியை வாழ்த்தினமே,
தவமிசு வனியரைப் பாடினமே தனிநெடுஞ் சிலையினை
வாழ்த்தினமே. (எ0)

(இ-ள்.) அவிசொரி வேள்வியைப் பாடினம் - நெய்சொ
ரியாரின்ற யாகத்தைப்பாடினும், அயோனி சம்பவர் தமை
வாழ்த்தினம் - அயோரி உற்பவர்களைத் துதித்தாம்; அவனிக்

கு இரைவரைப் பாடினம் - பூவுலகத்துக்கு அரசர்களைப்பாடினம்; அறம் எண்ணுன்கு உற வாழ்த்தினம் - தருமங்கள் முப்பத்திரண்டும் பொருந்தும் படித்துதித்தாம், தவளக்கலிகையைப் பாடினம் - முத்துக்குடையைப் பாடினம்; வெம் தழல் புரவியை வாழித்தினம் - வெவ்விய அக்கினிக்குத்திரையைத் துதித்தாம்; தவமிகு வனியரைப்பாடினம் - தவமிகுந்த வன்னியர்களைப் பாடினம்; தனி நெடும் சிலையின வாழ்த்தினம் - ஒப்பற்ற நீண்ட வில்லைத் துதித்தாம். எ-று.

இதுவும் அது.

கோச்சம்.

பூவாழி மறைவாழி புல்லசெம்பொற் சிலைவாழி
பாவாழி சுடர்வாழி பகர்சம்பு முனிவாழி
மாவாழி யகளங்க வனியர் பெருந்தமர்வாழி
கோவாழி ரிவர்தனிச்செங் கோல்வாழி வாழியவே.

(இ-ள்.) பூவாழி - பூவ்வாழக்கடவது; மறைவாழி - வேதங்கள் வாழக்கடவன; புல்லசெம்பொன் சிலைவாழி - சொல்லுகின்ற மிக்க அழகினையுடைய சிலையெழுபதென்னும் இப்பிரபந்தம் வாழக்கடவது; பாவாழி - இதன் உள்ளுறப்பாகிய கவிகளும் வாழக்கடவன; சுடர்வாழி - (அக்கினி சூரியன் சந்திரன் என்னும்) மூன்று சுடர்களும் வாழக்கடவன; பகர்சம்பு முனிவாழி - யாவரும் சொல்லுகின்ற சம்பு இருடியானவர் வாழக்கடவர்; மாவாழி - இலட்சுமி வாழக்கடவள்; அகளங்க வனியர் பெருந்தமர்வாழி - களங்கமில்லாத குணத்தினையுடைய வன்னியர்களது பெரியசுற்றத்தவர்கள் வாழக்கடவர்கள்; கோவாழி - இவர்களது அரசு வாழக்கடவது; தனிச்செங்கோல் வாழி வாழிய - ஒப்பற்ற செங்கோல் வாழக்கடவது வாழக்கடவது. எ-று.

சுபம்! சுபம்!!

சிலையெழுபது

முற்றிற்று.